

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

T/1376. számú

törvényjavaslat

az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról

**Előadó:
Dr. Matolcsy György
nemzetgazdasági miniszter**

Budapest, 2010. október

2010. évi ... törvény

az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról

Az Országgyűlés a pénzügyi stabilitás és a gazdasági növekedés feltételeinek megteremtése, a gazdaság versenyképességének helyreállítása és az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében a következő törvényt alkotja:

ELSŐ RÉSZ

I. Fejezet

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT ÉS AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. § (1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. § 9. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„9. Szokásos piaci érték: az az ellenérték (a továbbiakban ideértve a kamatot is), amelyet független felek összehasonlítható körülmények esetén egymás között érvényesítenek, vagy érvényesítenének. Nem független felek között a szokásos piaci érték az az ellenérték (ár, kamat), amelyet

a) független felek alkalmaznak az összehasonlítható termék, szolgáltatás értékesítésekor gazdaságilag összehasonlítható piacon (összehasonlító módszer), vagy

b) a terméknek, szolgáltatásnak független fél felé, változatlan formában történő értékesítése során alkalmazott ellenértékből (árból) a viszonteladói költségek és a szokásos haszon levonásával határoznak meg (vizonteladási árak módszere), vagy

c) a termék, a szolgáltatás szokásos haszonnal növelt közvetlen önköltségével határoznak meg (költség és jövedelem módszer), vagy

d) független fél által az ügylet révén elért – megfelelő vetítési alapra (bevétel, költség, tárgyi eszközök és nem anyagi javak) vetített – ügyleti nyereség figyelembe vételével állapítanak meg (ügyleti nyereségen alapuló módszer), vagy

e) a nem független felek az ügyletből származó összevont nyereségnek gazdaságilag indokolható alapon olyan arányban történő felosztásával határoznak meg, ahogy független felek járnának el az ügyletben (nyereség-megosztásos módszer), vagy

f) egyéb módszerrel állapítanak meg, ha a szokásos piaci érték az a)–e) pont szerinti módszerek egyikével sem határozható meg

azzal, hogy szokásos haszon az a haszon, amelyet összehasonlítható tevékenységet végző független felek összehasonlítható körülmények között elérnek.”

(2) Az Szja tv. 3. § 26. és 27. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„26. *Reprezentáció*: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti rendezvény, esemény keretében, továbbá az állami, egyházi ünnepek alkalmával nyújtott vendéglátás (étel, ital) és a rendezvényhez, eseményhez kapcsolódó szolgáltatás (utazás, szállás, szabadidőprogram stb.) azzal, hogy az előzőek nem minősülnek reprezentációnak, ha a juttatásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási hely és idő, a tényleges szakmai, illetve hitéleti program és a szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelme akár közvetve is megállapítható.

27. *Üzleti ajándék*: a juttató tevékenységével összefüggő üzleti, hivatali, szakmai, diplomáciai vagy hitéleti kapcsolatok keretében adott tízezer forint egyedi értéket meg nem haladó ajándék (ingyenesen vagy kedvezményesen adott termék, nyújtott szolgáltatás, valamint a kizárólag erre szóló utalvány).”

(3) Az Szja tv. 3. § 75. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„75. *A magánszemély összes jövedelme az adóévben*: a magánszemély összevont adóalapja [29. § (1) bekezdés] és külön adózó valamennyi jövedelme, a következőket is figyelembe véve:

a) a vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónál a vállalkozói osztalékalapot is be kell számítani;

b) nem kell beszámítani

ba) az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó, az összevont adóalapba nem tartozó jövedelmet,

bb) a munkaviszony jogellenes megszüntetésére tekintettel bírósági ítélet alapján fizetett összeget,

bc) az osztalékelőleget azzal, hogy az osztalékelőleg osztalékká váló része a beszámoló elfogadásának évében része a magánszemély összes jövedelmének;

c) be kell számítani

ca) az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulás alapjául figyelembe vett bevételt,

cb) azt a bevételt, amelyet külön törvény előírása alapján kell beszámítani.”

2. § (1) Az Szja tv. 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Jövedelem a magánszemély által más személytől megszerzett bevétel egésze, vagy a bevételnek e törvény szerint elismert költséggel, igazolás nélkül elismert költséggel, vagy átalányban meghatározott költséggel csökkentett része, vagy a bevétel e törvényben meghatározott hányada, kivéve, ha a bevételt a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni. Bármely költség csak egyszeresen, egy alkalommal és – az e törvényben meghatározott kivételekkel – legfeljebb a bevétel mértékéig vehető figyelembe. Igazolás nélkül elismert költség a ténylegesen felmerült és igazolt kiadás érvényesítése helyett jogszabályban meghatározott mértékig számolható el azzal, hogy ezt a költséget ilyen esetben teljes

egészében elszámoltnak kell tekinteni. Átalányban vagy a bevétel hányadaként meghatározott jövedelem/költség esetén a bevétel más költséggel nem csökkenthető.”

(2) Az Szja tv. 4. § (3)–(6) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Elismert költségnek csak a bevételszerző tevékenységgel közvetlenül összefüggő, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen kifizetett, szabályszerűen igazolt kiadás minősül. Ha a magánszemély olyan termék vagy szolgáltatás ellenértéke alapján kíván költséget elszámolni, amelynek értékesítője, illetve nyújtója az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott bizonylat kiállítására kötelezett, akkor a kiadás igazolására kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti bizonylat (ide nem értve a nyugtát) alkalmas, egyébként a kiadás igazolására kizárólag az a bizonylat alkalmas, amely tartalmazza a költség összegének megállapításához szükséges valamennyi adatot (így például a kiadás összegét és pénznemét) is. Nem minősül elismert költségnek – ha törvény másként nem rendelkezik – a magánszemély személyes vagy családi szükségletét részben vagy egészben kielégítő termék, szolgáltatás megszerzésére fordított kiadás, vagy olyan vagyontárgy megszerzésére, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy – ha a törvény kivételt nem említ – akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza.

(4) A (3) bekezdés rendelkezésétől eltérően, a magánszemély lakásától elkülönített telephelyen vagy egyébként más, a lakáson kívüli helyen folytatott tevékenység ellátásának feltételeként (ideértve az egészséget nem veszélyeztető munkavégzés feltételeit is) a tevékenység ellátásának hatókörében szükséges dologgal (eszköz, berendezés, jármű, munkaruházat stb.), szolgáltatással (világítás, fűtés stb.) összefüggő kiadás akkor is elismert költség, ha a dolog, a szolgáltatás személyes szükséglet kielégítésére is alkalmas, és a tevékenység hatókörében történő hasznosítás, használat, igénybevétel mellett egyébként az igénybevétel során nem zárható ki a magáncélú hasznosítás, használat, igénybevétel, kivéve, ha e törvény a hasznosítást, használatot, igénybevételt vagy annak lehetőségét adóztatható körülményként határozza meg. Ugyancsak az említett rendelkezéstől eltérően, elismert költség a tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott, bevételnek minősülő támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi szükségletét szolgálja (ha azonban a támogatás csak részben nyújt fedezetet az ilyen kiadásra, akkor e rendelkezés alapján az csak a támogatásból fedezett rész mértékéig vehető figyelembe elismert költségként).

(5) Ha a jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján folyósított vissza nem térítendő támogatást e törvény rendelkezése alapján a jövedelem kiszámításánál nem kell bevételként figyelembe venni, akkor a támogatás felhasználásával a jogszabály, illetve a nemzetközi szerződés rendelkezéseivel összhangban teljesített kiadás alapján nem számolható el költség (értékcsökkenési leírás sem). Ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, e rendelkezést csak a kiadásnak a támogatásból fedezett része tekintetében kell alkalmazni.

(6) Ha e törvény másként nem rendelkezik, közös tulajdon esetén – a tulajdonosok eltérő rendelkezése, vagy tulajdonjogi korlátozások hiányában – az ingó vagyontárgy, az ingatlan átruházásából, bérbeadásából, a vagyoni értékű jog visszterhes alapításából, végleges átengedéséből, megszüntetéséből, ilyen jogról való végleges lemondásból, az értékpapír elidegenítéséből származó jövedelem után a magánszemélyt a tulajdoni hányada arányában terheli adókötelezettség. Házassági vagyontársaság fennállása alatt – az előzőekben említetteket kivéve – ezen időszakban a felek tevékenységéből származó és minden más

jövedelem után azt a magánszemélyt terheli adókötelezettség, aki a tevékenységet folytatja, illetőleg aki a jövedelemszerzés jogcímének jogosultja.”

3. § (1) Az Szja tv. 7. § (1) bekezdés *k*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni a következő bevételeket:]

„*k*) azt az összeget, amelyet a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint

ka) tagdíj fizetésére kötött támogatási megállapodás alapján a magánszemély helyett más fizet meg;

kb) a magánnyugdíjpénztár a kedvezményezett részére nem nyugdíjszolgáltatásként fizet ki;”

(2) Az Szja tv. 7. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Nem számít költségnek az a kiadás, amely alacsony adókulcsú államban székhellyel, állandó lakóhellyel rendelkező személy, vagy egyébként ellenőrzött külföldi társaság részére juttatott ellenérték következtében merült fel, kivéve, ha a magánszemély bizonyítja, hogy a kiadás a bevételszerző tevékenységgel közvetlen összefüggésben, kizárólag a bevétel megszerzése, a tevékenység folytatása érdekében merült fel. Szintén nem számít költségnek az a kiadás, amely a Büntető Törvénykönyvben meghatározott vesztegetés, befolyással üzérkedés, vesztegetés nemzetközi kapcsolatokban vagy befolyással üzérkedés nemzetközi kapcsolatokban bűncselekmény elkövetése érdekében vagy azzal összefüggésben merült fel.”

4. § Az Szja tv. a 8. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki és a 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az adó mértéke

8. § (1) Az e törvény hatálya alá tartozó jövedelem után az adó mértéke – ha e törvény másként nem rendelkezik – az adóalap 16 százaléka.

(2) Belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett jövedelem esetében az adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó. Ha e törvény másként nem rendelkezik, a fizetendő adó – nemzetközi szerződés hiányában – a külföldön megfizetett adó beszámítása következtében nem lehet kevesebb a jövedelem 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.”

5. § Az Szja tv. 9. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A magánszemély halálát követően juttatott olyan bevétellel összefüggésben, amely a magánszemélyt az életében még megillette (ilyennek minősül különösen a munkabér), az adókötelezettséget – ideértve a kifizető, a munkáltató adókötelezettségét is – úgy kell teljesíteni, mintha a juttatást a magánszemély a halálának időpontjában szerezte volna meg.”

6. § Az Szja tv. 11. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. § (1) Az adót adóévenként be kell vallani. A magánszemély bevallási kötelezettségét a (2) bekezdés szerint önadózással vagy a 14. § rendelkezései szerint munkáltatói adómegállapítás révén teljesíti, annak figyelembevételével, hogy bármely esetben jogosult az összevont adóalapja adójának külön törvény szerint meghatározott részéről rendelkező nyilatkozatot adni.

(2) A magánszemély – ha nem adott nyilatkozatot munkáltatói adómegállapításra vagy adójának megállapítását a munkáltatója nem vállalja – az adózás rendjéről szóló törvény szerint előírt módon és határidőben önadózóként

a) adónyilatkozatot,

vagy

b) az adóévben megszerzett, bevallási kötelezettség alá eső valamennyi jövedelméről (bevételeiről), adókötelezettségéről, valamint – a kifizető(k) által és az általa megállapított, levont, megfizetett adó, adóelőleg beszámításával – a befizetendő vagy visszajáró adókülönbözetről

ba) az állami adóhatóság közreműködésével készített egyszerűsített bevallást,

vagy

bb) az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallást

nyújt be az adóhatósághoz.

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltakat nem kell alkalmazni, ha a magánszemély az adóévben egyáltalán nem szerzett bevételt, vagy kizárólag olyan bevételt szerzett, amelyet nem kell bevallania. Nem kell bevallani azt a bevételt,

a) amelyet a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni;

b) amely ingó vagyontárgy átruházásából származik, és abból az adóévben megállapított összes jövedelem nem haladja meg a 200 ezer forintot;

c) amely ingatlan átruházásából, a vagyoni értékű jog gyakorlásának átengedéséből, e jogról való lemondásból származik, ha abból jövedelem nem keletkezik;

d) amely után a személyi jövedelemadó megfizetésére a kifizető kötelezett;

e) amely nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján a Magyar Köztársaságban nem adóztatható;

f) amelyet külön törvény rendelkezése szerint nem kell bevallani.”

7. § Az Szja tv. a 11. §-át követően a következő alcímmel és 11/A. §-sal egészül ki:

„Adónyilatkozat

11/A. § (1) A magánszemély (2)–(4) bekezdés szerint adónyilatkozatot tehet, ha egyébként nem keletkezett olyan kötelezettsége, vagy nem él olyan jogosultsággal, amely miatt bevallási kötelezettségét munkáltatói adómegállapítással vagy adóbevallással kell teljesítenie.

(2) A magánszemély adónyilatkozattal teljesítheti bevallási kötelezettségét, ha az összes jövedelme – ide nem értve azt, amelyet nem kell bevallania [11. § (3) bekezdés] – az adóévben kizárólag ugyanazon – adóelőleget megállapító – munkáltatótól [e § alkalmazásában a 46. § (6) bekezdés b) pontja szerinti kifizetőtől] származik, és a levont adó/adóelőleg, valamint a ténylegesen fizetendő adó különbözete az adóévben összesen az ezer forintot nem haladja meg, feltéve, hogy

a) tételes költségelszámolással költséget nem számolt, számol el, és

b) a bevételből levonást, a jövedelemből családi kedvezményt – megosztás nélkül –, az adóból adójóváírást, adókedvezményt annyiban érvényesít, amennyiben az adóelőleg-nyilatkozata szerint a munkáltató azt figyelembe vette, és

c) az adójáról rendelkező önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot, valamint nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem ad.

(3) A magánszemély bevallási kötelezettségét adónyilatkozattal teljesítheti, ha az adóévben kizárólag kifizetőtől származó olyan bevételt – ide nem értve azt, amelyet nem kell bevallania [11. § (3) bekezdés] – szerzett, amely kifizetésenként a 100 ezer forintot nem haladta meg,

feltéve, hogy

a) tételes költségelszámolással költséget, költséghányadot (kivéve a 10 százalékos költséghányadot), nem számolt, számol el, és

b) a bevételből levonást, a jövedelemből családi kedvezményt, az adóból adójóváírást, adókedvezményt nem vett/vesz igénybe, és

c) az adójáról rendelkező önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot, valamint nyugdíjelőtakarékossági nyilatkozatot nem ad, és

d) az adót, adóelőleget a kifizető hiánytalanul levonta.

(4) A bevallási kötelezettség adónyilatkozattal teljesíthető akkor is, ha a magánszemély az adóévben

a) adóelőleget megállapító munkáltató(k)tól szerzett jövedelmet úgy, hogy a levont adó/adóelőleg és a ténylegesen fizetendő adó különbözete az adóévben összesen az ezer forintot nem haladja meg, és emellett

b) más kifizető(k)től is szerzett kifizetésenként 100 ezer forintot meg nem haladó bevételt,

feltéve, hogy

1. tételes költségelszámolással költséget, költséghányadot (kivéve a 10 százalékos költséghányadot), nem számolt/számol el, és

2. a bevételből levonást, a jövedelemből családi kedvezményt – megosztás nélkül –, az adóból adójóváírást, adókedvezményt csak egy – adóelőleget megállapító – munkáltatónál érvényesített, és csak annyiban érvényesít, amennyiben az adóelőleg-nyilatkozata szerint ez a munkáltató azt figyelembe vette, és

3. az adójáról rendelkező önkéntes kölcsönös pénztári nyilatkozatot, valamint nyugdíjelőtakarékossági nyilatkozatot nem ad, és

4. az adót, adóelőleget a kifizető hiánytalanul levonta, és

5. az összes jövedelme az adóévben az adójóváírás jogosultsági határát nem haladta meg, vagy adójóváírást nem érvényesített, nem érvényesít.

(5) Ha a (2)–(3) bekezdésben foglalt, a kifizető ismeretében megállapítható feltételek fennállnak,

a) az adóelőleget megállapító munkáltató az adóévben általa kifizetett (juttatott) bevételről – ha annak ténylegesen megfizetendő adója és az abból levont adóelőleg megegyezik vagy a különbözete nem több ezer forintnál – az adózás rendjéről szóló törvény előírása szerint kiadott összesített igazoláson,

b) 100 ezer forintot meg nem haladó kifizetés esetén bármely kifizető az általa kifizetett (juttatott) bevételről – amennyiben a levont adó, adóelőleg és a ténylegesen fizetendő adó összege megegyezik – az adózás rendjéről szóló törvény előírása szerint kiadott igazoláson

kötelezően tájékoztatja a magánszemélyt – a (2)–(4) bekezdésben foglalt feltételek ismertetésével – hogy a bevételre vonatkozóan adónyilatkozatot adhat (nem indokolt munkáltatói adómegállapítást kérnie vagy adóbevallást beadnia).

(6) A (2) bekezdés szerinti és a (4) bekezdés a) pontja szerinti legfeljebb ezer forint különbözetet az adóhatóság nem tartja nyilván, azt a magánszemélynek nem kell megfizetnie, illetve az adóhatóság nem téríti vissza (nem utalja ki).”

8. § Az Szja tv. 17. §-a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az önálló tevékenységből származó bevételből a jövedelmet tevékenységenként külön-külön kell megállapítani. A bevétellel szemben a jövedelem megállapításához elszámolható

a) az e törvényben meghatározott kivételekkel, legfeljebb az adott tevékenység bevételének mértékéig az e tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt – a *3. számú melléklet* rendelkezései szerint – elismert költség (tételes költségelszámolás), igazolás nélkül elismert költség, valamint

aa) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele, valamint az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó magánszemély ingatlan-bérbeadási tevékenységből származó bevétele, a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély e tevékenységből származó bevétele esetében a *11. számú melléklet* szerint a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközök, nem anyagi javak beruházási költségének értékcsökkenési leírása,

ab) az *aa)* pontban nem említett esetben a tárgyi eszközök, nem anyagi javak beruházási költségének átalány-értékcsökkenése,

ac) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében az elhatárolt veszteség,

vagy

b) az önálló tevékenység bevételének 10 százaléka (10 százalék költséghányad).

9. § Az Szja tv. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. § (1) A 17. § (3) bekezdése *aa)* alpontjának rendelkezésében említett magánszemély a rendelkezés szerinti tevékenységének megkezdése előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb e tevékenység végzésének időszakában felhasználható anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolását megkezdheti. Ezt a rendelkezést az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó, illetve a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy épület, építmény esetében – a korábban bármely tevékenység bevételével szemben még el nem számolt mértékig – értékcsökkenést akkor is elszámolhat, ha azt három évnél régebben szerezte meg, vagy építette.

(2) A magánszemélynek a 17. § (3) bekezdésének *a)* és *b)* pontja szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére – az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségterítést is beleértve – azonosan kell alkalmaznia.

(3) A 10 százalék költséghányad alkalmazásának időszakában vagy azokban a naptári években, amelyekben a magánszemély a személyi jövedelemadó-kötelezettségének átalányadózás, tételes átalányadózás szerint tett eleget, vagy ha adókötelezettségét külön törvény szerint bevétele alapján teljesítette, a jövedelemszerző tevékenységéhez használt tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsit), nem anyagi javak erre az időszakra jutó értékcsökkenési leírását elszámoltnak kell tekinteni. Az említett időszakban minden évben a

megelőző évekből fennmaradt összes elhatárolt veszteségből 20-20 százalékot szintén elszámoltnak kell tekinteni.”

10. § Az Szja tv. 29. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdésben említett adóalap-növelő összeg

- a) a 2012. évben a (3)–(5) bekezdés szerint megállapított adóalap-kiegészítés 50 százaléka;
- b) a 2012. évet követően nulla.”

11. § Az Szja tv. a 29. §-át követően a következő alcímmel és 29/A–29/B. §-okkal egészül ki:

„Családi kedvezmény

29/A. § (1) A családi kedvezményt érvényesítő magánszemély az összevont adóalapját [29. § (1) bekezdés] a családi kedvezménnyel csökkenti.

(2) A családi kedvezmény – az eltartottak lélekszámától függően – kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónaponként

- a) egy és kettő eltartott esetén 62 500 forint,
- b) három és minden további eltartott esetén 206 250 forint.

(3) A családi kedvezmény érvényesítésére jogosult

a) az a magánszemély, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint gyermeke tekintettel családi pótlékra jogosult, kivéve azt a magánszemélyt, aki a családi pótlékot

aa) vagyonekezelői joggal felruházott gyámként,

ab) vagyonekezelő eseti gondnokként a gyermekotthonban, a javítóintézetben nevelt vagy a büntetés-végrehajtási intézetben lévő, gyermekvédelmi gondoskodás alatt álló gyermekekre (személyre) tekintettel kapja,

ac) szociális intézmény vezetőjeként, az intézményben elhelyezett gyermekekre (személyre) tekintettel

kapja;

b) a várandós nő és vele közös háztartásban élő házastársa;

c) a családi pótlékra saját jogán jogosult gyermek (személy);

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély

a c)–d) pont szerinti esetben azzal, hogy az ott említett jogosult és a vele közös háztartásban élő magánszemélyek közül egy – a döntésük szerinti – minősül jogosultnak.

(4) Kedvezményezett eltartott

a) az, akire tekintettel a családok támogatásáról szóló törvény szerint családi pótlékot folyósítanak,

b) a magzat a várandósság időszakában (fogantatásának 91. napjától megszületéséig),

c) az, aki a családi pótlékra saját jogán jogosult,

d) a rokkantsági járadékban részesülő magánszemély.

(5) Eltartott

a) a kedvezményezett eltartott,

b) az, akit a családok támogatásáról szóló törvény szerint a családi pótlék összegének megállapítása szempontjából figyelembe vesznek.

(6) E § alkalmazásában jogosultsági hónap az a hónap,

a) amelyre tekintettel a családi pótlékot folyósítják,

b) amelyre tekintettel a rokkantsági járadékot folyósítják,

c) amelyben a várandósság orvosi igazolása alapján a jogosultság legalább egy napig fennáll, kivéve azt a hónapot, amikor a megszületett gyermek után a családi pótlékra való jogosultság megnyílik.

29/B. § (1) A családi kedvezmény ugyanazon kedvezményezett eltartott után egyszeresen, azonban a jogosulttal közös háztartásban élő házastárral, élettárral – amennyiben a gyermeket nevelő egyedülálló családi pótlékát az élettársak egyike sem veszi igénybe – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával közösen is érvényesíthető (ideértve azt az esetet is, ha a családi kedvezményt a jogosult egyáltalán nem tudja érvényesíteni). A családi kedvezmény megosztása az adóbevallásban, munkáltatói adómegállapításban a 29/A. § (3) bekezdés c)–d) pontjában nem említett jogosultak esetében független attól, hogy az adóelőleg megállapításánál mely jogosultnál történt annak figyelembevétele.

(2) A családi kedvezmény érvényesítésének feltétele a magánszemély adóelőleglevonáshoz, adóbevalláshoz vagy munkáltatói adómegállapításhoz tett írásbeli nyilatkozata

a) a jogosultságáról, magzat esetében a várandósságról,

b) a családi kedvezmény megosztása esetén a megosztásról,

amelyen fel kell tüntetnie – a magzat kivételével – minden eltartott (kedvezményezett eltartott) adóazonosító jelét, ennek hiányában természetes személyazonosító adatait, lakcímét, megosztás esetén a másik fél adóazonosító jelét is.

(3) Ha a magzat (ikermagzat) felismerése az adóévi adó megállapítását követően történik, a várandósság időszakának a bevallott jövedelem adóévére eső jogosultsági hónapjai alapján járó családi kedvezmény az elévülési időn belül önellenőrzéssel érvényesíthető.

(4) Az adóhatóság az ellenőrzés során kérheti a várandósság tényéről kiadott orvosi igazolást.

(5) E törvénynek a családi kedvezményre vonatkozó szabályait (ideértve a családi kedvezménnyel összefüggő adóelőleg-fizetést, adómegállapítást érintő rendelkezéseket is) kell megfelelően alkalmazni bármely EGT-állam jogszabálya alapján családi pótlékra, rokkantsági járadékra, vagy más hasonló ellátásra jogosult magánszemély (jogosult, eltartott) esetében is.”

12. § Az Szja tv. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Az összevont adóalap adóját az adó mértékével megállapított számított adóból (a továbbiakban: *számított adó*) a 32–33. § rendelkezéseinek figyelembevételével kell meghatározni.”

13. § Az Szja tv. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. § (1) Ha az adóévi összevont adóalapnak olyan jövedelem is részét képezi, amely után a magánszemély külföldön jövedelemadónak megfelelő adót fizetett, – ha nemzetközi szerződésből más nem következik – a számított adót csökkenti a jövedelem után külföldön megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb e jövedelem adóalapjára az adó mértékével megállapított adó. Nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan külföldön a személyi jövedelemadónak megfelelő adót fizetett.”

14. § Az Szja tv. 33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„33. § (1) A számított adót adójóváírás csökkenti, amely

a) az adóévben megszerzett bér és az arra tekintettel megállapított adóalap-kiegészítés együttes összegének 16 százaléka, de legfeljebb jogosultsági hónaponként 12 100 forint, feltéve, hogy a magánszemély összes jövedelme az adóévben nem haladja meg a (3) bekezdésben meghatározott jogosultsági határt, vagy

b) az a) pont alapján meghatározott összegnek a jogosultsági határ feletti éves összes jövedelem 12 százalékát meghaladó része, ha a magánszemély éves összes jövedelme az adóévben meghaladja a jogosultsági határt, de nem éri el a jogosultsági határ 1 millió 210 ezer forinttal növelt összegét.

(2) Jogosultsági hónapnak az a hónap számít, amelyre a magánszemélyt az adóévben bér illette meg. Az a hónap, amelyben többször vagy több kifizetőtől illette meg bér a magánszemélyt, egy jogosultsági hónapnak számít. Egy adóévben legfeljebb 12 jogosultsági hónap vehető figyelembe.

(3) A jogosultsági határ az adóévre 2 millió 750 ezer forint.”

15. § Az Szja tv. 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„35. § (1) Az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmények együttes összege legfeljebb az összevont adóalap adójának összegéig terjedhet.

(2) Ha a magánszemély több adókedvezményre is jogosult, azokat az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban vagy a munkáltatói adómegállapításban az általa megjelölt sorrendben, ennek hiányában, valamint adóhatósági közreműködéssel benyújtott egyszerűsített bevallásban a következő sorrendben, de legfeljebb a levonható adóra vonatkozó korlátozó rendelkezések által meghatározott mértékig kell érvényesítettnek tekinteni:

1. lakáscélú hiteltörlesztés áthúzódó kedvezménye,
2. személyi kedvezmény,
3. östermelői kedvezmény,
4. egyéb.”

16. § Az Szja tv. 40. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Súlyosan fogyatékos személynek azt kell tekinteni, aki az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevétele szempontjából súlyos fogyatékosnak minősülő betegségekről szóló kormányrendeletben említett betegségben szenved, továbbá, aki rokkantsági járadékban részesül.”

17. § Az Szja tv. 46. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizető a levont adóelőlegről igazolást ad a magánszemélynek, amelyen feltünteti az adóelőleg alapját és az abban figyelembe vett családi kedvezményt, adóalap-kiegészítést, valamint az érvényesített adójóváírást és az érvényesített adókedvezményt, továbbá a 11/A. § (5) bekezdésében említett esetben a rendelkezésben előírt tájékoztatást is.”

18. §(1) Az Szja tv. 47. § (1) bekezdése a bekezdés jelenlegi szövegét követően a következő mondattal egészül ki:

„Vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket (a vállalkozói kivétet is ideértve), az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az egyéni vállalkozói tevékenység révén keletkezett elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap.”

(2) Az Szja tv. 47. § (2) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az adóelőleg alapja]

„*b)* nem önálló tevékenységből származó bevétel esetében a bevétel, csökkentve

ba) a kifizető által a munkavállalói érdekképviseleti tagdíjfizetés önkéntességéről szóló törvény rendelkezései szerint levont, vagy – ha a kifizető a tagdíj levonásában nem működik közre – a magánszemély által megfizetett, a szakszervezet által kiállított bizonylattal igazolt szakszervezeti tagdíjjal,

bb) az üzemanyag-megtakarítás címén fizetett, annak mértékét meg nem haladó összeggel, de legfeljebb havi 100 ezer forinttal;”

(3) Az Szja tv. 47. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A magánszemélynek az adóelőleg-alap meghatározásánál a 18. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pont szerinti elszámolási módra vonatkozó választását az adott adóévben valamennyi önálló tevékenységből származó bevételére – az önálló tevékenységre tekintettel kapott költségtérítést is beleértve – azonosan kell alkalmaznia. Ha azonban az adóelőleg-alapok meghatározása 10 százalékos költséghányad levonásával történt, a magánszemély az adóbevallásában az adóalap meghatározásához alkalmazhatja a tételes költségelszámolást, feltéve, hogy a 10 százalékos költséghányad levonását az említett bevételek egyikénél sem érvényesíti.”

19. § Az Szja tv. 48. § (2)–(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) Az adóelőleg-nyilatkozatban a magánszemély az adott esettől függően nyilatkozik

a) a bevétel adóelőleg-alapjának megállapításához levonandó költségről, költséghányadról,

b) bér esetén az adójóváírás figyelembevételéről,

c) a családi kedvezmény érvényesítéséről és megosztásáról,

d) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállásának időtartamáról azzal, hogy a végleges fogyatékos állapotról ugyanazon kifizetőnek elegendő egyszer nyilatkozni.

(3) A magánszemély adójóváírás, családi kedvezmény érvényesítésére, súlyosan fogyatékos állapotra vonatkozó nyilatkozatot az adóelőleget megállapító munkáltató számára adhat. Ha a családi kedvezményre több magánszemély jogosult, akkor a jogosultak a nyilatkozatot – a változás bejelentésének kötelezettsége mellett – közösen teszik meg. Megosztás esetén a jogosultakat jogosultsági hónaponként együttesen megillető családi kedvezményt az adóelőleget megállapító munkáltató – az összeg vagy a kedvezményezett eltartottak megosztásával – a nyilatkozat szerint veszi figyelembe. A családi kedvezményre vonatkozó adóelőleg-nyilatkozat legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) a nyilatkozó magánszemély(ek) nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait);

b) minden eltartott (kedvezményezett eltartott) nevét és adóazonosító jelét (ennek hiányában természetes azonosító adatait), magzat (ikermagzat) esetében a várandósság tényére vonatkozó kijelentést;

c) a nyilatkozó magánszemély(ek) adóelőleget megállapító munkáltatójának nevét (elnevezését) és adószámát, valamint a nyilatkozatban foglaltak tudomásulvételét igazoló kijelentését, míg e munkáltató hiányában az erre vonatkozó kijelentést.

(4) Ha a magánszemély az adóévben megszerzett bármely bevételét terhelő adóelőleg megállapításához tett nyilatkozatában

a) tételes igazolással elszámolható költség levonását kérte, és a nyilatkozat alapján levont költség meghaladja az összevont adóalap megállapításánál e törvény rendelkezései szerint az adóbevallásban elszámolt igazolt költséget, akkor a költség-különbözet 39 százalékát;

b) a nyilatkozattételkor fennálló körülmények ellenére családi kedvezmény, adójóváírás, adókedvezmény érvényesítését jogalap nélkül kérte, aminek következtében utóbb befizetési különbség mutatkozik, valamint az *a)* pontban említett esetben is, a befizetési különbség 12 százalékát

különbözeti-bírsággként az adóévre vonatkozó bevallásban külön kötelezettségként kell feltüntetnie, és a személyi jövedelemadó-fizetési kötelezettség szerint kell megfizetnie. Nem kell e rendelkezést alkalmazni, ha a költség-különbözet az adóelőleg megállapításánál figyelembe vett költség összegének 5 százalékát, a befizetési különbség a 10 ezer forintot nem haladja meg.”

20. § Az Szja tv. 49. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49. § (1) Az adóelőleg a 47. § szerint megállapított adóelőleg-alap – családi kedvezményt érvényesítő magánszemély esetében a családi kedvezménnyel csökkentett adóelőleg-alap – összege után az adó mértékével számított összeg, kivéve, ha a (2)–(4) bekezdés rendelkezését kell/lehet alkalmazni.

(2) Az (1) bekezdés szerint kiszámított összeget, legfeljebb annak mértékéig csökkenti – az adóelőleget megállapító munkáltatótól származó bevétel esetében a magánszemély adóelőleg-nyilatkozata alapján –

a) az adójóváírásra irányadó rendelkezések szerint az adójóváírás, arra figyelemmel, hogy ha a bér kifizetője által az adóévben kifizetett (juttatott) bevételek alapján meghatározott adóelőleg-alapok összege – az adott kifizetést (juttatást) is beszámítva – meghaladja a 2 millió 750 ezer forintot, az adóelőleg megállapításánál adójóváírás a továbbiakban nem érvényesíthető, kivéve, ha a magánszemély adóelőleg-nyilatkozatot ad arról is, hogy az adóévben nem volt és nem is várható mástól olyan jövedelme, amelyet az adóévi összes jövedelmébe [3. § 75. pont] be kell számítani, és az adóelőleget megállapító munkáltató a (3) bekezdésben említett módszert alkalmazza;

b) a súlyosan fogyatékos magánszemélynél az erről szóló igazolás alapján a fogyatékos állapot kezdő napjának hónapjától ezen állapot fennállása idején havonta a személyi kedvezmény.

(3) Az adóelőleg-levonásra kötelezett kifizető (ideértve az adóelőleget megállapító munkáltatót is) az állami adóhatósághoz bejelentett módszerrel állapítja meg az adóelőleget, ha ez által az adóévi adó megállapításánál jelentkező adókülönbözet mérsékelhető. Nem kell bejelentést tenni olyan módszer választása esetén, amelyet a számítástechnikai program kidolgozója az állami adóhatósághoz bejelentett.

(4) Az egyéni vállalkozó által negyedévenként fizetendő adóelőleg

a) a negyedévben elszámolt vállalkozói kivét után az (1)–(2) bekezdés szerint megállapított összeg;

b) a vállalkozói adóelőleg-alap után számított vállalkozói személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja

ba) a vállalkozói bevétel alapján az egyéni vállalkozó által az adóévre már megállapított adóelőleg(ek), valamint

bb) az egyéni vállalkozót – az adóévben már megfizetett, igazolt kamat alapján – a negyedév végéig megillető kisvállalkozások adókedvezménye

összegét azzal, hogy a vállalkozói személyi jövedelemadó-előleget az adóelőleg-alap 500 millió forintot meg nem haladó összegére 10 százalékkal, a meghaladó részre 19 százalékkal állapítja meg.”

21. § Az Szja tv. 49/A. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja, a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan az egyéni vállalkozói tevékenységét megszünteti azzal, hogy

a) a foglalkoztatási kedvezménnyel, a nyilvántartott adókülönbözettel, a kisvállalkozások adókedvezményével összefüggő, a megszüntetésre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmaznia;

b) adómegfizetési kötelezettség esetén késedelmi pótlék nélkül

ba) a kisvállalkozói kedvezménnyel összefüggésben, az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, az érvényesítés évében hatályos adómérték felét,

bb) a nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékkal összefüggésben – vállalkozói osztalékalap utáni adó-fizetés nélkül – az erre vonatkozó rendelkezés szerinti, a nyilvántartásba vétel évében hatályos adómértéket

kell figyelembe venni;

c) az *a)*–*b)* pont szerinti kötelezettségek, valamint a vállalkozói személyi jövedelemadó és a vállalkozói osztalékalap utáni adó együttes összegét csökkenti az elhatárolt veszteség után az adó mértékével számított összeg;

d) a *b)* pont szerinti kötelezettségek esetében – ha együttes összegük a 10 ezer forintot meghaladja – a magánszemély választhatja, hogy három egyenlő részletben,

da) az elsőt a vállalkozói személyi jövedelemadóval és a vállalkozói osztalékalap utáni adókötelezettséggel együtt az adóévi,

db) a további két részletet a következő két adóévi

kötelezettségként vallja be, a megszüntetés adóévről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és azt e bevallás, illetve a kötelezettség évére vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.”

22. § Az Szja tv. 50. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A tevékenységét szüneteltető egyéni vállalkozó a szünetelés időtartama alatt mentesül az (1) bekezdés *b)* pontjában foglalt feltétel teljesítése alól.”

23. § Az Szja tv. 62. § (2)–(3) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A megszerzésre fordított összeg

a) az átruházásról szóló szerződés (okirat, bírósági, hatósági határozat) szerinti érték;

b) a cserébe kapott ingatlan, illetve vagyoni értékű jog esetében a csereszerződésben rögzített érték;

c) a kárpótlásról szóló törvényekben szabályozott vételi jog gyakorlása során szerzett termőföld, erdő művelési ágú föld esetében – ha a jövedelmet nem a 64. § (1) bekezdés rendelkezése szerint kell megállapítani – a vételi jog gyakorlása során vételárként szereplő összeg;

d) helyi önkormányzattól vásárolt lakás estében a szerződésben szereplő tényleges vételár;

e) a 60. § (3) bekezdése szerinti ráépítés, létesítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összeg a használatbavételi (fennmaradási) engedély jogerőre emelkedésének napjáig, illetve a használatbavételi (fennmaradási) engedélyben megjelölt feltételek teljesítésének határidejéig, a 60. § (4) bekezdése szerinti esetben a tényleges használatbavételig, ennek hiányában az átruházásig kibocsátott, az építő (építtető) magánszemély vagy házastársa nevére kiállított számla szerinti érték, de legalább a beépített anyag-érték;

f) az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték, ha

fa) a szerzési érték az *a)–d)* pont szerinti esetben nem állapítható meg,

fb) az ingatlan, ingatlan-nyilvántartásba bejegyzésre kötelezett vagyoni értékű jog szerzése örökléssel, ajándékozással történt

azzal, hogy amennyiben az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett, vagy a hagyatéki eljárás során az ingatlan értékeként feltüntetett egyéb értéket, egyébként az átruházásból származó bevétel 50 százalékát kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani;

g) ha az *fb)* pontban említett esetben az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket,

ga) öröklésnél a hagyatéki leltárban feltüntetett, vagy a hagyatéki eljárás során az ingatlan értékeként feltüntetett egyéb érték;

gb) ajándékozásnál az átruházásból származó bevétel 75 százaléka, azzal, hogy más kiadás költségként nem vonható le a bevételből.

(3) Ha a megszerzésre fordított összeg a (2) bekezdés rendelkezései szerint nem állapítható meg, akkor a bevételt annak 75 százalékával kell csökkenteni. E szabály alkalmazása esetén más kiadás költségként nem vonható le a bevételből.”

24. § Az Szja tv. 64/A. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ellenszolgáltatás (ellenérték) nélkül vállalt tartási szerződés alapján nem pénzben juttatott vagyoni érték esetében a kifizető havonta köteles az adókötelezettség teljesítésére a juttatás értékének (szokásos piaci értékének) 1,19-szerese után.”

25. § Az Szja tv. 67. § (9) bekezdés *a)* pontjának *ak)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[a) az értékpapír megszerzésére fordított érték:]

„*ak)* az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték, ha a szerzési érték az *aa)–aj)* alpont szerinti esetben nem állapítható meg, vagy az értékpapír szerzése örökléssel, ajándékozással történt azzal, hogy amennyiben

1. az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett értéket, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként

feltüntetett egyéb értéket, ajándékozás esetén az értékpapírnak az átruházás napjára megállapított szokásos piaci értékét kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani,

2. az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett érték, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként feltüntetett egyéb érték, ajándékozás esetén az az igazolt szerzési érték, amelyet az ajándékozó figyelembe vehetett volna, ilyen igazolt érték hiányában nulla,

növelve a magánszemély által az értékpapír átruházásáig teljesített, igazolt ellenértékkel,”

26. § Az Szja tv. XIII. fejezetének címe, 69–71. §-ai és a §-okat megelőző alcímek helyébe a következő cím, alcímek és rendelkezések lépnek:

„XIII. fejezet

EGYES JUTTATÁSOK ADÓZÁSÁNAK SZABÁLYAI

A kifizetőt terhelő adó

69. § (1) Az adó a kifizetőt terheli a 70–71. § rendelkezései szerint meghatározott juttatások után.

(2) Az (1) bekezdés hatálya alá tartozó juttatás révén magánszemély által megszerzett bevételnek minősül a juttatás értéke, ingyenesen vagy kedvezményesen juttatott termék, szolgáltatás esetén annak szokásos piaci értéke, illetőleg abból az a rész, amelyet a magánszemély nem köteles megfizetni. A kifizetőt terhelő adó alapja az előzőek szerinti bevétel 1,19-szerese.

(3) Ha a juttatás utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, e törvény külön rendelkezése alapján vagy annak hiányában is akkor minősül e § szerinti juttatásnak, ha a juttatási feltételek alapján megállapítható, hogy az mely termékre, szolgáltatásra, vagy milyen termék- vagy szolgáltatáskörben használható fel, és egyebekben a juttatás körülményei megfelelnek a 70–71. § rendelkezéseinek.

(4) Az (1) bekezdés rendelkezése nem alkalmazható, ha a juttatás

a) értékpapír, értékpapírra vonatkozó jog, bármire korlátozás nélkül felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz;

b) természetes vagy tenyésztett gyöngy, drágakő, féldrágakő, nemesfém, nemesfémmel plattírozott fém és ezekből készült áru, valamint ékszerutánzat, érme, ha a körülmények alapján megállapítható, hogy a juttatás nem felel meg a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

(5) Az adót a kifizetőnek – eltérő rendelkezés hiányában –

a) a juttatás hónapja kötelezettségeként

b) a 70. § (2) bekezdés c) és d) pontja szerint adókötelezettség alá eső érték után

ba) a bb) pontban nem említett esetben az adóévre elszámolt éves összes bevétel megállapítására előírt időpontot követően az elszámolt éves összes bevétel megállapítása hónapjának kötelezettségeként,

bb) az egyéni vállalkozónak és a beszámoló készítésére nem kötelezett juttatónak az adóév utolsó hónapjának kötelezettségeként,

a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania, illetve megfizetnie.

70. § (1) A nem pénzben juttatott adóköteles vagyoni érték a kifizetőt terhelő adó mellett adható, ha a kifizető – jóhiszemű eljárása ellenére – nem képes megállapítani az egyes magánszemélyek által megszerzett bevételt azzal, hogy a kifizető rosszhiszemű eljárása esetén az adó-megállapítási (adóelőleg-megállapítási) kötelezettség elmulasztása miatt kiszabható mulasztási bírság a jövedelem 50 százaléka.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéstől függetlenül a kifizetőt terhelő adó mellett adható vagyoni értéknek minősül

a) egyidejűleg több magánszemély (ideértve az üzleti partnereket is) számára szervezett, ingyenes vagy kedvezményes rendezvénnyel, eseménnyel összefüggésben – ha a rendezvény, esemény a juttatás körülményeiből megítélhetően döntő részben vendéglátásra, szabadidő-programra irányul – a kifizető által viselt költség, ideértve

aa) a rendezvényen résztvevő magánszemély utazási és szállás-költségét is (ha a részvétel egyébként nem minősül hivatali, üzleti utazásnak),

ab) a résztvevő magánszemélynek nyújtott étel, ital, szolgáltatás, átadott termék (ha az egyébként nem minősül reprezentációnak, üzleti ajándéknak) költségét is,

b) több magánszemély, mint biztosított javára kötött biztosítási szerződés alapján fizetett adóköteles biztosítási díj, ha a biztosítási szerződés nem egyénileg, hanem kizárólag a munkakör, a beosztás, a munkaviszonyban eltöltött idő, az életkor vagy más közös ismérv alapján határozza meg a biztosítottak körét;

c) társadalmi szervezet, köztestület, egyházi jogi személy, alapítvány (ideértve a közalapítványt is) juttató esetén az adóévben reprezentáció és üzleti ajándékok alapján meghatározott juttatás azon része, amely a közhasznú, illetve cél szerinti tevékenysége érdekében felmerült, az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott összes ráfordítás 10 százalékát, de legfeljebb az adóévre elszámolt éves összes bevétele 10 százalékát meghaladja;

d) a c) pontban nem említett – a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény hatálya alá nem tartozó – juttató esetében

da) a reprezentáció alapján meghatározott bevétel azon része, amely az adóévre elszámolt éves összes bevétele 1 százalékát, de legfeljebb a 25 millió forintot meghaladja;

db) az adóévben adott üzleti ajándékok alapján meghatározott bevétel azon része, amely az adóévi statisztikai átlagos állományi létszámmal, illetve az adóév során a juttató tevékenységében személyesen közreműködő tagok (egyéni vállalkozó juttató esetében ideértve az egyéni vállalkozót is) együttes létszámmal számolva 5000 forint/fő értéket meghaladja;

e) a kifizető tevékenységének ellátása érdekében biztosított helyi és távolsági távbeszélő-szolgáltatás, mobiltelefon-szolgáltatás, továbbá az Internet-protokollt alkalmazó beszéd-célú adatátvitel szolgáltatás (az előbbi szolgáltatások együtt: telefonszolgáltatás) magáncélú használata címén meghatározott adóköteles bevétel;

azzal, hogy a c) és d) pont rendelkezése szerinti számításnál figyelmen kívül kell hagyni az e törvény előírásai szerint adómentes juttatások értékét, továbbá az említett rendelkezésben meghatározott értékhatárt meg nem haladó összegben a reprezentáció, üzleti ajándék értékéből jövedelmet nem kell megállapítani.

(3) A kifizetőt terhelő adó mellett adható e törvény külön rendelkezése (71. §) szerint meghatározott béren kívüli juttatás, ideértve, ha az a külön rendelkezés szerinti feltételeknek

megfelel, de az ott meghatározott értékhatárt meghaladja. A kifizetőnek a béren kívüli juttatásokról nyilvántartást kell vezetnie, és az adókötelezettség megállapításához figyelembe kell vennie a magánszemélynek az adott juttatásra vonatkozó rendelkezésben foglalt feltételek fennállásáról szóló nyilatkozatát.

(4) Ha béren kívüli juttatásra vonatkozóan az adóhatóság a feltételek fennállásának hiányára tekintettel adóhiányt állapít meg, akkor azt annak a kifizetőnek kell megfizetnie, amely nem rendelkezik a magánszemély említett nyilatkozatával, vagy egyébként nem fizette meg az adót. Az olyan béren kívüli juttatás esetében, amelyre több juttatótól származóan együttvéve kell a vonatkozó rendelkezés szerinti értékhatárt figyelembe venni, a meghaladó rész után az adókötelezettséget annak a kifizetőnek kell teljesítenie, amelynél a magánszemély nyilatkozata szerint a túllépés jelentkezik. Ha az adóhiány a magánszemély valótlan nyilatkozatának a következménye, illetőleg a magánszemély a nyilatkozat átadását nem tudja igazolni, akkor az adóhiányt és jogkövetkezményeit a magánszemélynek az adóhatóság határozata alapján kell viselnie.

(5) E § alkalmazásában

a) *adóév*: a számvitelről szóló törvény szerinti gazdálkodónál az üzleti év, egyébként az adózás rendjéről szóló törvény szerinti adóév;

b) *elszámolt éves összes bevétel*: a kifizető által az adóévre vonatkozó beszámolóban kimutatott (ennek hiányában az adóév utolsó napjára vonatkozó könyvviteli zárlat alapján megállapított) összes bevétel, egyéni vállalkozónál az adóévi vállalkozói bevétel;

c) *telefonszolgáltatás magáncélú használata címén adóköteles bevétel*: a kifizetőt a juttatás, szolgáltatás miatt terhelő kiadásokból

ca) a forgalomarányos kiadások tételes elkülönítésével és a nem forgalomarányos kiadásoknak a forgalomarányos kiadások magáncélú hányada értékével meghatározott magáncélú használat értékének, vagy a kifizető választása szerint a kiadások 20 százalékának, illetve – ha magáncélú telefonhasználat elkülönítése nem lehetséges – a kiadások 20 százalékának,

cb) ha a kifizető a szolgáltatás nyújtója, a magáncélú használat szokásos piaci értékének vagy az összes használat szokásos piaci értéke 20 százalékának

a magánszemély által meg nem térített része.

Béren kívüli juttatások

71. § (1) Béren kívüli juttatásnak minősül – ha a juttató a munkáltató, a társas vállalkozás (e § alkalmazásában bármelyikük a továbbiakban: *munkáltató*) – az a)–d) pontban felsorolt, a munkavállalónak (ideértve a Munka Törvénykönyvéről szóló törvény előírásai szerint a munkáltatóhoz kirendelt munkavállalót is), a társas vállalkozás személyesen közreműködő tagjának (e § alkalmazásában a juttatásban részesülő, említett magánszemély a továbbiakban: *munkavállaló*)

a) személyére és közeli hozzátartozói személyére tekintettel

aa) üdülési csekk/csekkék formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

ab) a munkáltató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) étkezőhelyi vendéglátásnak, munkahelyi étkeztetésnek, vagy közétkeztetésnek minősülő szolgáltatás keretében megvalósuló ételfogyasztás, vagy fogyasztásra kész étel révén juttatott bevételből (ideértve a kizárólag étkeztetés igénybevételére jogosító utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formában az adóéven belül utólagosan adva is) a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára a havi 18 000 forintot meg nem haladó rész;

c) az adóévben megújulási kártya-számlájára utalt, külön jogszabályban meghatározott célra felhasználható – több juttatótól származóan együttvéve – legfeljebb 300 ezer forint támogatás;

d) az ingyenes vagy kedvezményes internethasználat biztosítása, illetve költségének a használó magánszemély, vagy vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója nevére szóló számla alapján legfeljebb havi 5000 forintot meg nem haladó összegben történő átvállalása;

e) iskolakezdési támogatás címén juttatott bevételből gyermekenként, tanulónként a minimálbér 30 százalékát meg nem haladó rész;

f) a munkáltató nevére szóló számlával megvásárolt, kizárólag a munkavállaló helyi utazására szolgáló bérlet formájában juttatott bevétel.

(2) Béren kívüli juttatásnak minősül

a) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak, valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek és közeli hozzátartozójának, továbbá az elhunyt munkavállaló közeli hozzátartozójának

aa) üdülési csekk/csekkék formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

ab) a juttató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész;

b) a szakképző iskolai tanulónak, kötelező szakmai gyakorlatának ideje alatt a hallgatónak a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára, valamint – ha a juttató a volt munkáltató (annak jogutódja) – a nyugdíjban részesülő magánszemélynek étkezőhelyi vendéglátásnak, munkahelyi étkeztetésnek, vagy közétkeztetésnek minősülő szolgáltatás keretében megvalósuló ételfogyasztás, vagy fogyasztásra kész étel révén juttatott bevételből (ideértve a kizárólag étkeztetés igénybevételére jogosító utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz formában az adóéven belül utólagosan adva is) a juttatás alapjául szolgáló jogviszony minden megkezdett hónapjára a havi 18 000 forintot meg nem haladó rész;

c) a szakszervezet által a tagjának, a nyugdíjas tagjának, az említett magánszemélyek közeli hozzátartozójának, az elhunyt tag (nyugdíjas tag) közeli hozzátartozójának

ca) üdülési csekk/csekkék formájában juttatott bevételből – több juttatótól származóan együttvéve –

vagy

cb) üdülőben nyújtott üdülési szolgáltatás révén juttatott bevételből

az adóévben személyenként a minimálbér összegét meg nem haladó rész.

(3) Béren kívüli juttatásnak minősül a magánszemély javára átutalt munkáltatói/foglalkoztatói havi hozzájárulásból

a) az önkéntes kölcsönös nyugdíjpénztár(ak)ba a minimálbér 50 százalékát,

b) az önkéntes kölcsönös egészségpénztár(ak)ba/önsegélyező pénztár(ak)ba együttvéve a minimálbér 30 százalékát,

c) foglalkoztatói nyugdíjszolgáltató intézménybe a minimálbér 50 százalékát

meg nem haladó rész akkor, ha a magánszemély nyilatkozik, hogy az adott jogcímen bevétele az adott hónapra más juttatótól nem volt, továbbá akkor, ha a juttató a hozzájárulást havonta vagy – az adott hónapokra vonatkozó összegek közlésével – több hónapra előre, vagy utólagosan legfeljebb három hónapra utalja át egy összegben.

(4) A (3) bekezdésben említett juttatás esetében

a) azt a magánszemélynél a közölt összegeknek megfelelő hónap(ok) szerinti bevételnek kell tekinteni;

b) az *a)* pont figyelembevételével megállapított adót a kifizetőnek a közölt összegeknek megfelelő hónapokra vonatkozó szabályok szerint és mértékkel, előre történő utalás esetén a juttatás közölt hónapjának, utólagos utalás esetén az utalás hónapjának kötelezettségeként vallja be és fizeti meg.

(5) E § alkalmazásában

a) üdülőnek minősül a nem üzleti célú közösségi szabadidős szálláshely szolgáltatásról szóló kormányrendelet szerint üdülőként nyilvántartásba vett szálláshely;

b) a munkáltató tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőnek kell tekinteni a munkáltató cégnek a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti kapcsolt vállalkozásának, költségvetési szerv esetében felügyeleti szerv és miniszter irányítása alatt álló szerv tulajdonában, vagyonkezelésében lévő üdülőt is;

c) a Magyar Tudományos Akadémia által fenntartott üdülőkben nyújtott szolgáltatás esetében a Magyar Tudományos Akadémia munkáltatónak, a Magyar Tudományos Akadémia tagja, a tudományos fokozattal rendelkező személy is munkavállalónak minősül;

d) a megújulási kártya olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, amellyel a munkavállalónak a kártya kibocsátására felhatalmazott (kártyakibocsátó) pénzügyi vállalkozásnál nyitott számlájára a munkáltató által utalt támogatás terhére – az arra felhatalmazott és a rendszerbe bevont szolgáltatóknál – szolgáltatások vásárolhatók;

e) iskolakezdési támogatásnak minősül az juttatás, amelyet a munkáltató a közoktatásban (vagy bármely EGT-államban ennek megfelelő oktatásban) részt vevő gyermeke, tanulóra tekintettel a tanév első napját megelőző és követő 60 napon belül tankönyv, taneszköz, ruházat (ideértve a munkáltató nevére szóló, az előzőekben felsorolt javak beszerzéséről szóló számla ellenértékének az említett időszakban történő megtérítését is) vagy kizárólag az említett javak vásárlására jogosító utalvány formájában juttat, feltéve, hogy a juttatásban részesülő magánszemély a juttató olyan munkavállalója, aki az említett gyermeknek, tanulónak a családok támogatásáról szóló törvény, vagy bármely EGT-állam hasonló jogszabálya alapján családi pótlék juttatásra, vagy hasonló ellátásra jogosult szülője, gyámja (ide nem értve a gyermekvédelmi gyámot), vagy e szülőnek, gyámnak (ide nem értve a gyermekvédelmi gyámot) vele közös háztartásban élő házastársa.”

27. § (1) Az Szja tv. 76. § (3) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a nyeresemény nem pénz, hanem más vagyoni érték, a kifizetőt terhelő adó alapja a nyeresemény szokásos piaci értékének 1,19-szerese.

(2) Az Szja tv. 76. §-a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (3) bekezdés rendelkezését kell alkalmazni a nyilvánosan, bárki számára azonos feltételekkel meghirdetett vetélkedő, verseny nem pénzben kapott díjára, ha az egyébként nem minősül az (1) bekezdésben említett nyereménynek.”

28. § Az Szja tv. 80. § *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendeletben meghatározza)

„*d)* a megújulási kártya kibocsátásának és felhasználásának részletes szabályait;”

29. § Az Szja tv. a következő 84/D–84/J. §-okkal egészül ki:

„84/D. § A 44/A. § (1) bekezdése *c)* pontjának az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezéseit a 2010. évi adóról való rendelkezésnél is figyelembe lehet venni.

84/E. § A 49/A. § (6) bekezdésének és a *11. számú melléklet* nyitó szövegének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezése a 2010. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazható, ha az a magánszemély számára kedvezőbb.

84/F. § Az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás személyes közreműködő tagja 2010. évi adókötelezettségére az e törvény kivét-kiegészítésre, személyes közreműködői díj-kiegészítésre vonatkozó 2010. december 31-én hatályos rendelkezéseit nem kell alkalmazni.

84/G. § Az egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2006. évi LXI. törvény (a továbbiakban: Mód. tv.) 223. §-a (13) bekezdésének rendelkezését értelemszerűen alkalmazni kell az e törvény 65. §-a szerinti jövedelmek adókötelezettsége 2011. január 1-jétől történő megállapítására is, a következők figyelembevételével:

a) a Mód. tv. 223. §-a (13) bekezdésének *a)* pontja szerinti első teljes kamatperiódus kezdőnapjának – feltéve, hogy az 2010. december 31-éig nem kezdődött meg – 2011. január 1-jét kell tekinteni,

b) a Mód. tv. 223. §-a (13) bekezdése *c)* pontjának alkalmazásában a 2011. január 1-től a biztosítási szerződés szerint elvárt díjon felül befizetett (teljesített) díjat (így különösen az eseti, a rendkívüli, a soron kívül befizetett díjat) új biztosítási szerződés megkötésének kell tekinteni.

84/H. § A 2011. január 1-jét megelőzően megkezdett – munkáltatói elrendelés alapján a munkakör betöltéséhez szükséges ismeret megszerzését, bővítését, vagy a juttatóval munkaviszonyban álló magánszemély, a társas vállalkozás tevékenységében személyesen közreműködő tagja számára szükséges, a kifizető, a társas vállalkozás tevékenységével összefüggő szakmai ismeretek megszerzését, bővítését szolgáló – iskolarendszerű képzések átvállalt (viselt) költsége adókötelezettségére a következő szabályokat kell alkalmazni:

a) a 2006. január 1-jét megelőzően megkezdett képzések esetén a képzések átvállalt (viselt) költségét bevételként nem kell figyelembe venni,

b) a 2005. december 31-ét követően, de 2009. február 1-jét megelőzően megkezdett képzések esetén a képzések átvállalt (viselt) költségét, de legfeljebb 400 ezer forintot bevételként nem kell figyelembe venni,

c) a 2009. január 31-ét követően, de 2010. január 1-jét megelőzően megkezdett képzések esetén a képzések átvállalt (viselt) adott évi költségéből a minimálbér két és félszeresét bevételként nem kell figyelembe venni,

d) a 2009. december 31-jét követően, de 2011. január 1-jét megelőzően megkezdett képzések esetén a képzések átvállalt (viselt) adott évi költségéből a minimálbér két és félszeresét béren kívüli juttatásként kell figyelembe venni.

84/I. § A lakáscélú felhasználásra a munkáltató által nyújtott támogatás adómentessége *1. számú melléklet 2.7. pontja szerinti értékhatárának megállapításához a 2010. január 1-jét követően nyújtott támogatásokat kell figyelembe venni.*

84/J. § Az e törvényt módosító törvények átmeneti rendelkezései alapján igénybe vehető adókedvezményeket a magánszemély az említett átmeneti rendelkezések szerint, de legfeljebb a 2015. évi adójával szemben érvényesítheti.”

30. § Az Szja tv. *1. és 11. számú mellékletei* e törvény *1. és 2. számú mellékletei* szerint módosulnak.

31. § Az Szja tv.

1. 3. § 5. pontjában a *„12 százalék”* szövegrész helyébe a *„10 százalék”* szöveg, 10. pontjában az *„utazást, továbbá”* szövegrész helyébe az *„utazást, de ide nem értve az olyan utazást, amelyre vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti; továbbá”*, szöveg, 14. pontjában az *„a munkáltatónál adóköteles béren kívüli juttatásra”* szövegrész helyébe az *„a béren kívüli juttatásra [71. §]”* szöveg, 28. pontjában az *„Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garancia Alap Garancia Részlegéből”* szövegrész helyébe az *„Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból (EMGA)”* szöveg, 32. pontjának nyitó szövegrészében *„a szokásos piaci értéket”* szövegrész helyébe az *„az ingó, ingatlan szokásos piaci értékét”* szöveg, a *„kiadás, amely”* szövegrész helyébe a *„kiadás is, amely”* szöveg, 35. pontjában a *„természetbeni formában,”* szövegrész helyébe a *„nem pénzben”* szöveg, 43. pontjának *b)* alpontjában a *„munkanélküli ellátásban”* szövegrész helyébe az *„álláskereső támogatásában”* szöveg, a *„munkanélküliek jövedelempótló támogatásában”* szövegrész helyébe az *„aktív korúak ellátásában”* szöveg, 83. pontjában a *„költségtérítését, az élelmezési költségtérítést, valamint ezen költségtérítés(ek) kiszámításához”* szövegrész helyébe a *„költségtérítését, valamint ezen költségtérítés kiszámításához”* szöveg;

2. 4. § (2) bekezdésében a *„ruházat”* szövegrész helyébe a *„munkaruházat”* szöveg,

3. 7. § (1) bekezdés *s)* pontjában a *„10 ezer forint egyedi értéket meg nem haladó”* szövegrész helyébe az *„az”* szöveg;

4. 12. § záró szövegrészében a *„magánszemély adókedvezményt”* szövegrész helyébe a *„magánszemély családi kedvezményt, adókedvezményt”* szöveg;

5. 13. § (1) bekezdés *f)* pontjában az *„adóelőleg-különbözet alapján meghatározott (12 százalék) adó”* szövegrész helyébe a *„különbözeti-bírság”* szöveg, *n)* pontjában az *„előleg-fizetési, vagy tételes egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettsége keletkezett”* szövegrész helyébe a *„előleg-fizetési kötelezettsége keletkezett”* szöveg;

6. 14. § (3) bekezdés *c)* pontjában az *„ellátás, belföldről származó nyugdíj címén”* szövegrész helyébe az *„ellátás címén”* szöveg; az (5) bekezdés *a)* pontjában az *„adóhatósági közreműködés nélkül”* szövegrész helyébe az *„önadózóként”* szöveg, *g)* pontjában a *„felvett összeg miatt”* szövegrész helyébe a *„felvett összeg vagy a nyugdíj-előtakarékossági számla tartós befektetési szerződéssel történő átalakítása miatt”* szöveg;

7. 29. § (1) bekezdésében az „*a (3)–(4) bekezdés alkalmazásában jövedelemnek a megállapított jövedelem 78 százalékát kell figyelembe venni*” szövegrész helyébe az „*a megállapított jövedelem 78 százalékát kell jövedelemként figyelembe venni*” szöveg;

8. 40. §-át megelőző alcímben az „*és családi kedvezmények*” szövegrész helyébe a „*kedvezmény*” szöveg;

9. 44/A. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjaiban a „*30 százalék*” szövegrész helyébe a „*20 százalék*” szöveg, *c*) pontjában az „*egészségpénztár tagjaként*” szövegrész helyébe az „*egészségpénztár, önszegélyező pénztár tagjaként*” szöveg, *cb*) alpontjában a „*külön kormányrendeletben*” szövegrész helyébe a „*külön törvényben*” szöveg;

10. 44/B. § (1) bekezdésében az „*összeg 30 százalékának*” szövegrész helyébe az „*összeg 20 százalékának*” szöveg;

11. 47. § (1) bekezdésében az „*a (3) bekezdés*” szövegrész helyébe az „*az (5)–(6) bekezdés*” szöveg, a (2) bekezdés *aa*), *ab*), *ca*) és *cb*) alpontjaiban az „*elszámolható költség*” szövegrész helyébe az „*elszámolható költség, költséghányad*” szöveg;

12. 49/B. § (16) bekezdés *a*) pontjában a „*jövedelemadót, valamint*” szövegrész helyébe a „*jövedelemadót [49/B. § (9) bekezdés], valamint*” szöveg, *b*) pontjában az „*után 25 százalékos mértékkel a vállalkozói osztalékalap utáni adót, továbbá*” szövegrész helyébe az „*után a vállalkozói osztalékalap utáni adót [8. §], továbbá*” szöveg;

13. 49/C. § (2) bekezdés *a*) pontjában a „*kivéve, ha azt az egyéni vállalkozó természetbeni juttatásként nyújtja*” szövegrész helyébe a „*kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást*” szöveg, (7) bekezdésében a „*– kivéve abból a kivét-kiegészítést – az adó 25 százalék. Az*” szövegrész helyébe az „*az*” szöveg;

14. 50. § (4) bekezdésében, 53. § (1) bekezdés *c*) pontjában és a (3) bekezdés *k*) pontjában az „*az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet*” szövegrész helyébe az „*a kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló kormányrendelet*” szöveg;

15. 57/A. § (1) bekezdésében a „*vállalkozói tevékenység keretében – üdülés, pihenés céljából közvetlenül magánszemély(ek)nek szálláshelyet nyújt ugyanazon magánszemélynek*” szövegrész helyébe a „*vállalkozóként – a szálláshely-szolgáltatási tevékenység folytatásának részletes feltételeiről és a szálláshely-üzemeltetési engedély kiadásának rendjéről szóló kormányrendelet szerinti egyéb szálláshely-szolgáltatási tevékenység keretében nyújt szálláshelyet*” szöveg;

16. 58. § (7) bekezdésében az „*az 50 ezer forintot*” szövegrész helyébe az „*a 32 ezer forintot*” szöveg;

17. 60. § (1) bekezdésében az „*ingatlan, továbbá*” szövegrész helyébe az „*ingatlan (ingatlanrész), továbbá*” szöveg, (3) bekezdésének nyitó szövegrészében az „*épített-ingatlan helyett létesített (újjaépített) épített-ingatlan*” szövegrész helyébe az „*épített-ingatlan helyett létesített (újjaépített, leválasztott, megosztott) épített-ingatlan*” szöveg, *a*) pontjában az „*újjaépítés*” szövegrész helyébe a „*létesítés*” szöveg, *b*) pontjában a „*szerzési időponttal és az épített-ingatlan, illetőleg az alapterület-bővítés bevétel-része*” szövegrész helyébe a „*szerzési időponttal és – esetenként külön-külön – a ráépítés, létesítés, alapterület-növelés bevétel-része*” szöveg, (4) bekezdésében a „*nem állapítható meg, az átruházás*” szövegrész helyébe a „*nem állapítható meg, illetve nem történt meg, az átruházás*” szöveg;

18. 62. § (1) bekezdésének nyitó szövegrészében a „*bevéteiből le kell vonni*” szövegrész helyébe a „*bevéteiből (a szerzés időpontja szerint megosztott bevéteiből) le kell vonni*” szöveg;

szöveg, c) pontjában az „*az átruházással*” szövegrész helyébe az „*a szerzési időponthoz tartozó bevételrész arányában az átruházással*” szöveg;

19. 64/A. § (1) bekezdésében a „*jövedelem – ha az nem adómentes – után az adó mértéke 25 százalék, egyebekben pedig*” szövegrész helyébe az „*adóköteles jövedelem megállapítására*” szöveg;

20. 65. § (1) bekezdés c) pontjában az „*az az összeg, amelyből a (2) bekezdés szerinti adó levonása utáni rész a vagyoni érték szokásos piaci értékével (a nyeresémalappal) egyezik meg*” szövegrész helyébe az „*adó alapja a vagyoni érték szokásos piaci értékének (a nyeresémalapnak) 1,19-szerese*” szöveg, d) pontjának záró szövegében a „*nem vehető figyelembe az arányosított díjrésznek az a része, amely a korábban már arányosított díjrészekkel együtt a befizetett díj(ak) együttes összegét meghaladja (figyelembe vehető rész hiányában a viszonyítási alap nulla)*” szövegrész helyébe az „*az ismételt arányosítást a befizetett díjnak a korábbi díjtartalék-kivonásoknál már figyelembe vett, arányosított díjakkal csökkentett részére kell elvégezni*” szöveg, a (3) bekezdés a) pontjának záró szövegében a „*felhalmozott, továbbá*” szövegrész helyébe a „*fizetett díj és az arra arányosan számított hozam terhére, továbbá*” szöveg, a „*régebben felhalmozott díjtartalék terhére*” szövegrész helyébe a „*régebben fizetett díj és az arra arányosan számított hozam terhére*” szöveg;

21. 67/A. § (3) bekezdésének nyitó szövegében „*szolgáltatóval*” szövegrész helyébe a „*szolgáltató közreműködésével*” szöveg és a „*ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek*” szövegrész helyébe a „*bármely esetben akkor, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, és ha megkötésének feltételei bárki számára azonosak*” szöveg, b) pontjában a „*szolgáltatóval*” szövegrész helyébe a „*szolgáltató közreműködésével*” szöveg;

22. 67/B. § (5) bekezdés c) pontjában a „*20 százalék*” szövegrész helyébe a „*16 százalék*” szöveg;

23. 72. § (2) bekezdésében az „*utáni adó mértéke a kamatkedvezmény 54 százaléka*” szövegrész helyébe az „*adóalapja a kamatkedvezmény 1,19-szerese*” szöveg;

24. 74/A. § (4) bekezdés a) pontjában a „*szerinti adót*” szövegrész helyébe a „*szerinti, a 2010. december 31-ét követő kifizetés esetén az adó mértéke szerinti adót*” szöveg; (5) bekezdés a) pontjában a „*33 százalék*” szövegrész helyébe a „*16 százalék*” szöveg, záró szövegében a „*bérleti díja után*” szövegrész helyébe a „*bérleti díja 1,19-szerese után*” szöveg;

25. 75. § (1) bekezdésében az „*a társasüdülő (a továbbiakban együtt: társasház) tulajdonostársainak közössége által*” szövegrész helyébe az „*a társasüdülő tulajdonostársainak közössége (a továbbiakban együtt: társasház) által*” szöveg, (3) bekezdésében a „*(4) bekezdés*” szövegrész helyébe a „*(4) és (6) bekezdés*” szöveg, (5) bekezdésében a „*kell tekinteni, amely után az adó mértéke 25 százalék*” szövegrész helyébe a „*kell tekinteni*” szöveg, (6) bekezdésében a „*49. §-a (17) bekezdésének*” szövegrész helyébe a „*46. §-a (10) bekezdésének*” szöveg;

26. 76. § (2) bekezdésében az „*adó összege 25 százalék, amelyet*” szövegrész helyébe az „*adót*” szöveg;

27. 77. § (1) bekezdésében a „*jövedelem, amely után az adó mértéke 25 százalék*” szövegrész helyébe a „*jövedelem*” szöveg;

28. 81/A. §-ában az „*adatairól negyedévenként a negyedévet követő hó 20-áig*” szövegrész helyébe az „*adatairól és az igazolványban szereplő adatok változásáról havonta*” szöveg;

29. 1. számú melléklete 3.3. alpontjában a „magánszemély által természetben megszerzett bevétel” szövegrész helyébe a „magánszemélynek, valamint munkavállalói-érdekképviselői szervezet által magánszemélynek – nem pénzben történő juttatás esetén – a juttató által az adóévben nyújtott ilyen támogatás értékéből a minimálbér összegét meg nem haladó rész, vagy orvosi javaslat alapján a fogyatékoságával, gyógyításával összefüggésben adott termék, szolgáltatás értéke, – pénzben történő juttatás esetén – legfeljebb a minimálbér 50 százalékát meg nem haladó összegben havonta adott támogatás” szöveg, 7.1. alpontjában a „vagyon érték, a magánszemély által” szövegrész helyébe a „vagyon érték – ide nem értve az örökösök által az örökölt jog érvényesítése révén megszerzett jövedelmet azzal, hogy az ilyen módon megszerzett bevételből a jövedelem megállapítása során levonható a jognak az illeték megállapítása során figyelembe vett része –, a magánszemély által” szöveg, 7.11. alpontjában a „számítógép- és internethasználat (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díj átvállalását, a modem biztosítását)” szövegrész helyébe a „számítógép-használat”, 8. pontjában a „természetbeni” szövegrész helyébe a „nem pénzben kapott” szöveg; 8.21. alpontjában a „meghatározott közlekedési kedvezmény, amely után a kifizető fogyasztói árkiegészítésben nem részesül” szövegrész helyébe a „meghatározott, adómentes természetbeni juttatásnak minősülő, fogyasztói árkiegészítést nem tartalmazó közlekedési kedvezmény” szöveg;

30. 2. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezetének 7. pontjában a „kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja” szövegrész helyébe a „kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást” szöveg;

31. 3. számú melléklete nyitó szövegének harmadik bekezdésében az „átalányban értékcsökkenést, valamint a mezőgazdasági őstermelő:

a) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

b) e tevékenységének megkezdése előtt - legfeljebb három évvel korábban - beszerzett, és utóbb e tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti” szövegrész helyébe az „átalányban az értékcsökkenést” szöveg, I. Jellemzően előforduló költségek fejezete 11. pontjában az „az üzlet, a műhely, a gazdasági épület” szövegrész helyébe az „az adózás rendjéről szóló törvény szerinti telephely” szöveg, az „alapulvételével” szövegrész helyébe az „alapulvételével (a közüzemi számlák esetében a házastárs nevére szóló számla alapján is)” szöveg, IV. A járművek költsége fejezetének 1. pontjában a „saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – jármű” szövegrész helyébe a „saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett jármű (ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát képező, illetve a házastárs által zárt végű lízingbe vett járművet is)” szöveg;

32. 5. számú mellékletének első mondatában a „9/A. § (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „10. § (1) bekezdésében” szöveg;

33. 10. számú melléklete I. Jellemzően előforduló bevételek fejezete 6. pontjának a) alpontjában a „természetbeni juttatásként” szövegrész helyébe az „adófizetési kötelezettség mellett, magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül” szöveg, 7. pontjában a „kivéve, ha azt természetbeni juttatásként nyújtja” szövegrész helyébe a „kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást” szöveg;

34. 11. számú melléklete I. Jellemzően előforduló költségek fejezetének 6. pontjában a „baleseti járulék” szövegrész helyébe az „egészségügyi szolgáltatási járulék” szöveg, 12.

pontjában az „50 százaléka)” szövegrész helyébe az „50 százaléka) azzal, hogy kizárólag a közüzemi számlák esetében a házastárs nevére szóló számla is elfogadható” szöveg, 17. pontjában az „adott természetbeni juttatásra” szövegrész helyébe a „nem pénzben juttatott vagyoni értékre” szöveg, 22. pontjában a „megsemmisülést, az ellenszolgáltatás nélküli átengedést is” szövegrész helyébe a „megsemmisülést is” szöveg, a III. Járművek költsége fejezetének 1. pontjában a „„saját tulajdonú – ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát is – kizárólag üzemi célú jármű” szövegrész helyébe a „saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett kizárólag üzemi célú jármű (ideértve a továbbiakban a házastárs tulajdonát képező, illetve a házastárs által zárt végű lízingbe vett járművet is)” szöveg

lép.

32. § Hatályát veszti az Szja tv.

1. 2. § (7) bekezdése;
2. 3. § 4. pontjának *m)* alpontja, 17. pontjában a „az ingatlan-bérbeadásból származó jövedelemre, vagy” szövegrész, 21. pontjának *d)* alpontjában a „vállalkozói járadék,” szövegrész, 32. pontjának *b)* alpontjában az „a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés céljából történt, és/vagy” szövegrész, 46., 52., 60., 62., 72., 82. és 86. pontjai;
3. 3/A. §-a;
4. 7. § (1) bekezdés *m)* pontja, *s)* pontjában a „69. § (10) bekezdésének rendelkezéseiben meghatározott” szövegrész;
5. 13. § (1) bekezdés *k)* pontja;
6. 14. § (1) bekezdésében a „vagy mellékszolgáltatás teljesítésére” szövegrész, (5) bekezdés *b)* és *d)* pontjai;
7. 16. § (5)–(9) bekezdései;
8. 24. § (2) bekezdésében a „– figyelemmel az átmeneti rendelkezésekre is –” szövegrész;
9. 25. § (2) bekezdés *bb)* alpontjában a „hétvégi” szövegrész, (5)–(8) bekezdései;
10. 26. § (2)–(4) bekezdései;
11. 28. § (1) bekezdés *a)* pontja és (9) bekezdése;
12. 29. § (1) bekezdésében az „Az adóterhet nem viselő járandóságot a kifizetése (juttatása) időpontja szerint kell adóalapként figyelembe venni.” szövegrész, (3) bekezdésében a „– kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság –” szövegrész;
13. 30. §-a és az azt megelőző alcím;
14. 34. §-a és az azt megelőző alcím;
15. 40. § (3)–(12) bekezdései;
16. 41. §-a;
17. 42. §-a és az azt megelőző alcím;
18. 43. §-a;
19. 44. §-a és az azt megelőző alcím;
20. 46. § (2) bekezdés *a)* és *b)* pontja;
21. 47. § (5) bekezdés *a)* pontjában a „– kivéve, ha az adóterhet nem viselő járandóság –” szövegrész;
22. 49/B. § (14) bekezdés *d)* pontjában az „a természetbeni juttatás formájában történő átadást,” szövegrész;

23. 58. § (6) bekezdésében és 63. § (1) bekezdésében az „adó mértéke 25 százalék. Az” szövegrész;

24. 60. § (3) bekezdés a) pontjában a „62. § (1) bekezdésének b)–c) pontjában említett költségekkel csökkentett” szövegrész;

25. 64/A. § (4) bekezdésében az „(1) bekezdésben említett” szövegrész, (6) bekezdésének c) pontja;

26. 65. § (2) bekezdésében az „adó mértéke 20 százalék, ennek megfelelően az (1) bekezdés c) pontjában említett esetben az adó a vagyoni érték szokásos piaci értékének (nyereménybetét esetében a nyereményalap) egynegyede. Az” szöveg, (9) bekezdése;

27. 65/A. § (2) bekezdése;

28. 65/B. § (2) bekezdése;

29. 66. § (2) és (5) bekezdései;

30. 67. § (2) és (10) bekezdései;

31. 67/A. § (2) bekezdése;

32. 68. § (6) bekezdése;

33. 72/A. §-a és az azt megelőző alcím;

34. 73. §-a és az azt megelőző alcím;

35. 74. §-a és azt megelőző alcím;

36. 75. § (2) bekezdésében a „(kivéve a közös tulajdon tárgyát képező ingatlanrész bérbeadásából származó bevételt)” szövegrész, (8) bekezdése;

37. 77/A. § (1) bekezdésében az „Az értékpapír formájában megszerzett vagyoni értékre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.” szöveg;

38. 77/B. § (6) bekezdésében az „A nem pénzben megszerzett bevételre a természetbeni juttatásokra vonatkozó rendelkezéseket nem lehet alkalmazni.” szöveg, (10) bekezdésének a) pontja;

39. 82. § (3) bekezdése;

40. 1. számú melléklete 2. pontjának 2.4. alpontja.

2. A közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény módosítása

33. § Nem lép hatályba a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 12. § (2) bekezdése.

34. § Hatályát veszti a közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény 224. § (2) bekezdése.

3. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

35. § A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao tv.) 2. § (2) bekezdése a következő k) ponttal egészül ki:

/Belföldi illetőségű adózó a belföldi személyek közül/

„k) az európai kutatási infrastruktúráért felelős konzorcium (ERIC).”

36. § A Tao tv. 18. § (2) bekezdése új d)-e) pontokkal egészül ki, továbbá a jelenlegi d) pont számozása f) pontra változik és egyidejűleg a következőképpen módosul:

/A szokásos piaci árat a következő módszerek valamelyikével kell meghatározni: /

„d) ügyleti nettó nyereségen alapuló módszerrel, amely azt a – megfelelő vetítési alapra (költségek, árbevétel, eszközök) vetített – nettó nyereséget vizsgálja, amelyet az adózó az ügyleten realizál;

e) nyereségmegosztásos módszerrel, amelynek során az ügyletből származó összevont nyereséget gazdaságilag indokolható alapon olyan arányban kell felosztani a kapcsolt vállalkozások között, ahogy független felek járnának el az ügyletben;

f) egyéb módszer alapján, ha a szokásos piaci ár az a)-e) pontokban foglaltak alapján nem határozható meg.”

37. § A Tao tv. 19. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. § A társasági adó a pozitív adóalap 10 százaléka.”

38. § A Tao tv.

a) 4. § 11. pontjának nyitó szövegrészében és c) alpontjában a „19. § (1) bekezdésében előírt mérték kétharmadát” szövegrész helyébe a „10 százalékot” szöveg;

b) 4. § 39. pontjában az „SZJ 92.31.21.0 Előadóművészet, az SZJ 92.34.13.0 számból a Bábszínházi előadás” szövegrész helyébe a „a TESZOR 90.01. Előadóművészet, a TESZOR 93.2. Egyéb szórakoztatás, szabadidős tevékenységből a bábszínházi előadás” szöveg;

c) 6. § (3) bekezdésében az „adó alapja a külföldi szervezetnél a 15. §-ban, az” szövegrész helyébe az „adó alapja az” szöveg;

d) 7. § (1) bekezdés dz) pontjában az „adóévi árfolyamnyeresége, feltéve” szövegrész helyébe az „adóévi árfolyamnyeresége, továbbá a bejelentett részesedés nem pénzügyi vagyoni hozzájárulásként történő kivezetése következtében az elszámolt bevételnek az elszámolt ráfordítást meghaladó része, feltéve” szöveg;

e) 7. § (12) bekezdés a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

f) 7. § (17) bekezdésében a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

g) 7. § (20) bekezdésében a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

h) 8. § (1) bekezdés ud) alpontjában a „természetbeni juttatásként” szövegrész helyébe a „juttatásként” szöveg;

i) 15/A. § (6) bekezdésében a „19. § (1) bekezdése szerinti” szövegrész helyébe a „19. § szerinti” szöveg;

j) 3. számú melléklet A) fejezet 12. pontjában a „természetbeni juttatás;” szövegrész helyébe a „juttatás;” szöveg;

k) 3. számú melléklet B) fejezet 2. pontjában a „bármelyik azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott természetbeni juttatás, továbbá a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint természetbeni juttatásnak minősülő áruminta, ha az nem tartós használatra rendelt dolog és mennyisége nem éri el a kereskedelemben forgalmazott/forgalmazható legkisebb mennyiséget;” szövegrész helyébe a „magánszemélynek azonos feltételekkel és módon, nyilvános körülmények között adott kedvezmény, árengedmény, visszatérítés, termék, szolgáltatás révén nyújtott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti juttatás,

továbbá a termék megismertetése, forgalmának növelése céljából adott, a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti áruminta;” szöveg;

l) 3. számú melléklet B) fejezet 3. pontjában a „*természetbeni juttatás*” szövegrész helyébe a „*juttatás*” szöveg

lép.

39. § Hatályát veszti a Tao tv. 2. § (4) bekezdés *b*) pontja, 8. § (2) bekezdése, 15. §-a és 19. § (3)–(4) bekezdése.

4. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

40. § Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Eva tv.) 2. § (8) bekezdése a következők szerint módosul, valamint ugyanezen § a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A (3) bekezdés *a*) pontja szerinti folyamatos tevékenység végzésére, az *e*) pontban meghatározott bevétel elérésére, valamint – feltéve, hogy más e törvény szerinti adóalanyiságot eredményező tevékenységet nem folytat – az (5) bekezdés *e*) pontjában meghatározott kötelezettség teljesítésére irányuló feltétel nem vonatkozik arra az egyéni vállalkozóra, aki tevékenységét vagy szolgáltatását szünetelteti, továbbá arra, aki a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segélyben vagy a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási díjban részesül.

(9) Az adózó a szünetelést – a jogállását szabályozó külön törvény szerint történő bejelentéssel egyidejűleg – az egyéni vállalkozói tevékenységére tekintettel pénzforgalmi bankszámlát vezető hitelintézet(ek)nek is bejelenti, azzal, hogy a bejelentés elmulasztásának minden adójogi következménye a magánszemélyt terheli.”

41. § Az Eva tv. 3. § (2) bekezdésében az „*Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély tevékenységét cselekvőképességének elveszését követően*” szövegrész helyébe „*Az adóalanyiság nem szűnik meg, ha az egyéni vállalkozónak minősülő magánszemély tevékenységét cselekvőképességének korlátozását vagy elveszését követően*” szövegrész lép.

II. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

5. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

42. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 12. § (2) bekezdés *d*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdéshez fűződő joghatás nem áll be, ha]

„*d*) a gáz Közösség területén levő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli, a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli, valamint a villamos energia értékesítésére a 34. vagy 35. § alkalmazandó;”

43. § Az Áfa tv. 34. és 35. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„34. § (1) Ha adóalany-kereskedő részére

a) gáz Közösség területén levő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli,

b) hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli, valamint

c) villamos energia

értékesítése történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol az adóalany-kereskedő gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig az a hely, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.

(2) Adóalany-kereskedő az, aki (amely) gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia továbbértékesítésével főtevékenységként foglalkozik, és akinek (amelynek) saját felhasználása (fogyasztása) e termékekből elhanyagolható mértékű.

35. § (1) Ha a 34. § (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott termékértékesítések közül bármely nem adóalany-kereskedő részére történik, a termék értékesítésének teljesítési helye az a hely, ahol a beszerző azt ténylegesen felhasználja (elfogyasztja).

(2) Ha a beszerző a gázt, a hő- vagy hűtési energiát, valamint a villamos energiát egészben vagy részben nem használja fel (nem fogyasztja el), az (1) bekezdés alkalmazásában a fel nem használt (el nem fogyasztott) gáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia tényleges felhasználási (elfogyasztási) helyének azt a helyet kell tekinteni, ahol a beszerző gazdasági céllal letelepedett, gazdasági célú letelepedés hiányában pedig azt a helyet, ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

44. § Az Áfa tv. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„42. § Adóalany részére nyújtott olyan szolgáltatások esetében, amelyek kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási, sport- vagy más hasonló eseményekre, rendezvényekre (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók) való belépést biztosítják, ideértve az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is, a teljesítés helye az a hely, ahol az eseményt, rendezvényt ténylegesen megrendezik.”

45. § Az Áfa tv. 43. § (1) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(A következő, nem adóalany részére nyújtott szolgáltatások esetében a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást ténylegesen teljesítik:)

„d) kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások (így különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók rendezése), ideértve ezek szervezését is, valamint az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is.”

46. § Az Áfa tv. 46. § (2) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az e § alkalmazása alá tartozó szolgáltatások a következők:)

„h) a Közösség területén levő földgázrendszerhez vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózathoz, hő- vagy hűtési hálózathoz, villamosenergia-rendszerhez való csatlakozás, egyéb hozzáférés biztosítása, valamint ilyen rendszeren, hálózaton keresztül földgáz, hő- vagy hűtési energia, valamint villamos energia szállítása (átvitele), elosztása, továbbá más, ezekhez közvetlenül kapcsolódó szolgáltatások;”

47. § (1) Az Áfa tv. 58. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása esetében, ha a felek határozott időre szóló elszámolásban vagy szintén határozott időre szóló, de elszámolás nélkül, átalány formájában megállapított ellenérték megtérítésében állapodtak meg, teljesítés az adott időszak utolsó napján történik.”

(2) Az Áfa tv. 58. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (3) bekezdés számozása (5) bekezdésre változik:

„(3) Az (1) és (2) bekezdésben meghatározott esetekben, feltéve, hogy az ellenérték megtérítésének esedékessége eltérő időpontra esik, mint a teljesítés, a fizetendő adót az ellenérték megtérítésének esedékességekor, vagy ha ez a teljesítéstől számított harmincadik napot követően jár le, a teljesítéstől számított harmincadik napon kell megállapítani.

(4) A (3) bekezdés nem alkalmazható abban az esetben, ha az adót a 140. § a) pontja szerint a szolgáltatás igénybevevője fizeti.”

48. § Az Áfa tv. 77. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó alapja utólag csökken abban az esetben is, ha)

„b) a termék 10. § a) pontja szerinti értékesítése, a bérbeadás vagy a vagyoni értékű jog időleges használatának átengedése akár az ügyletben érintett bármely félnek felróható okból, akár a tevékenységi körükön kívül eső elháríthatatlan okból meghiúsul, és a felek az ügylet kötése előtti helyzetet állítják helyre, vagy ha ez nem lehetséges, az ügyletet a meghiúsulás bekövetkezéséig terjedő időre hatályosként elismerik;”

49. § Az Áfa tv. 78. §-a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A (3) bekezdést kell megfelelően alkalmazni abban az esetben is, ha az adó alapjának utólagos csökkenése azért nem eredményez fizetendőadó-csökkenést, mert az ügylet – e törvény rendelkezései szerint – mentes az adó alól.”

50. § (1) Az Áfa tv. 85. § (1) bekezdése a következő p) ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„p) a közös cél elérése érdekében együttműködő közösség (a továbbiakban: együttműködő közösség) által a közös cél elérésére nyújtott szolgáltatás az együttműködő közösség tagjának, feltéve, hogy a következő feltételek teljesülnek:

pa) az együttműködő közösség tagja nem adóalany, vagy a szolgáltatás igénybevétele során nem adóalanyi minőségében jár el, vagy

pb) a szolgáltatás igénybevétele az együttműködő közösség adóalany tagjának kizárólag olyan, az a)-o) pont vagy a 86. § (1) bekezdése szerint mentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében történik, amelyhez kapcsolódóan az együttműködő közösség adóalany tagját adólevonási jog egészben vagy részben nem illeti meg, továbbá

pc) az ellenérték, amelyet az együttműködő közösség kap vagy kapnia kell, nem több annál, mint a nála ezzel összefüggésben felmerült igazolt költség, valamint

pd) az ellenérték göngyöltett összege nem haladja meg azt a vagyoni hozzájárulást, amelyet az együttműködő közösség tagjának kell a közös cél elérése érdekében az együttműködő közösségnek rendelkezésre bocsátania.”

(2) Az Áfa tv. 85. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) E § és a 85/A. § alkalmazásában

a) együttműködő közösség:

aa) az együttműködő közösség leendő tagjai által a közös cél elérésére, a Ptk. rendelkezései szerint létrehozott polgári jogi társaság, amelynek kizárólag e cél elérésére szolgáló adóalanyisága – e törvény egyéb rendelkezéseitől függetlenül – valamennyi szerződő

fél közös, kifejezett és egybehangzó írásos kérelmére az állami adóhatóság engedélyével, annak jogerőre emelkedésének napjával jön létre, vagy

- ab*) az a személy, szervezet, aki (amely) egyébként adóalany;
- b*) együttműködő közösség tagja: az a személy, szervezet, aki (amely) az *a*) pont
- ba*) *aa*) alpontja szerinti együttműködő közösséget létrehozó polgári jogi társaság tagja,
- bb*) *ab*) alpontja szerinti együttműködő közösséggel névre szóló tulajdonosi (tagsági) jogviszonyban áll.”

51. § Az Áfa tv. a 85. § után a következő 85/A. §-sal egészül ki:

„85/A. § (1) Az együttműködő közösség tagja nem lehet csoportos adóalanyiságban részt vevő tag, az együttműködő közösség tagjai számának pedig folyamatosan el kell érnie legalább a kettőt.

(2) Az együttműködő közösséget ilyen minőségében úgy kell tekinteni, mint akinek (amelynek) gazdasági célú letelepedési helye belföldön van, gazdasági célú letelepedési hely hiányában pedig lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van belföldön.

(3) Az együttműködő közösségnek és tagjainak folyamatosan olyan nyilvántartást kell vezetniük, amely alkalmas a 85. § (1) bekezdés *p*) pontjában meghatározott szolgáltatás nyújtásának, igénybevételének az egyéb tevékenységektől való egyértelmű, megbízható és maradéktalan elkülönítésére.

(4) Az együttműködő közösség tagjai egyetemlegesen felelősek az együttműködő közösséggel együtt a 85. § (1) bekezdés *p*) pontja alapján keletkező kötelezettségek teljesítéséért.

(5) A 85. § (6) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjában említett kérelemnek tartalmaznia kell:

a) a közös célt, amelynek elérésére a polgári jogi társaság tagjai az együttműködő közösséget létrehozni kívánják,

b) a tagok által kijelölt képviselőt, aki (amely) az adóalanyisághoz fűződő jogokat és kötelezettségeket – mint a bírósági és más hatósági eljárásjogi cselekmények alanya – gyakorolja, és a képviselő feltétlen beleegyező nyilatkozatát a képviselő vállalására, továbbá

c) tagonként külön-külön:

ca) a tag nevét, címét és adószámát, adószám hiányában pedig egyedi azonosításra szolgáló jelét,

cb) a nyilvántartási rendszer bemutatását, amely eleget tesz a (3) bekezdésnek és

cc) kötelezettségvállalást a (4) bekezdés teljesítésére.

(6) A 85. § (6) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjában említett kérelem benyújtásával egyidejűleg, annak mellékleteként csatolni kell a polgári jogi társaság létesítéséről szóló szerződés hiteles másolati példányát.

(7) A 85. § (6) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontja szerinti együttműködő közösség adóalanyisága az állami adóhatósági engedély visszavonásával szűnik meg. Az engedélyt az állami adóhatóság visszavonja, ha

a) azt a együttműködő közösség bármely tagja kéri;

b) a képviselő a képviselőt a továbbiakban nem vállalja, és új képviselő haladéktalan kijelölése és bejelentése az (5) bekezdés *b*) pontja szerint nem történik meg;

c) az (1) bekezdés az együttműködő közösség adóalanyiságának időszakában nem teljesül;

d) az (5) bekezdés *c)* pont *cb)* és *cc)* alpontjában meghatározott feltételek bármelyike az együttműködő közösség adóalanyiságának időszakában nem teljesül;

e) a közös cél, amelynek elérésére az együttműködő közösség létre jött, megvalósult, vagy annak megvalósítása többé nem lehetséges;

f) az együttműködő közösség tagjai által létrehozott polgári jogi társaság megszűnik.

(8) A 85. § (6) bekezdés *a)* pont *ab)* alpontja szerinti együttműködő közösség esetében az ott említett adóalany köteles az együttműködő közösség létrehozásával egyidejűleg az állami adóhatóságnak írásban

a) bejelenteni

aa) a közös célt, amelynek elérésére az együttműködő közösséget létrehozták, és

ab) az együttműködő közösség tagjainak nevét, címét és adószámát, adószám hiányában pedig egyedi azonosításra szolgáló jelét; továbbá

b) bemutatni azt a nyilvántartási rendszert, amely mind a maga, mind az együttműködő közösség tagjai részéről eleget tesz a (3) bekezdésnek; valamint

c) nyilatkozni mind a maga nevében, mind az együttműködő közösség tagjai nevében és képviselőjében arról, hogy teljesítik az együttműködő közösség időszakában az (1), (3) és (4) bekezdést.

(9) A (8) bekezdésben meghatározott kötelezettségek teljesítésére – ideértve az együttműködő közösség megszüntetését is – az Art. változásbejelentésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.”

52. § (1) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdés *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„*g)* a termék importja

ga) az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank, az Európai Beruházási Bank, valamint olyan szervezet által, amelyet az Európai Közösségek hozott létre, és amelyre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8. napján kelt jegyzőkönyv, az e jegyzőkönyvben és a végrehajtásáról vagy a szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint;

gb) egyéb, a *ga)* alpont alá nem tartozó, a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy annak képviselője, illetőleg annak tisztviselője által a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a vám és/vagy a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;”

(2) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdés *l)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„*l)* a gáz

la) földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózaton keresztüli vagy

lb) gázszállító tartályhajóból földgázrendszerbe vagy upstream csővezeték-hálózatba [a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/55/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja] betáplált importja;”

(3) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdése a következő *n)* ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„*n)* a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli importja.”

53. § Az Áfa tv. 95. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árnyilatkozat megtétele során az importálónak meg kell adnia közösségi adószámát, valamint megfelelő okirat (így különösen: szerződés, egyéb kereskedelmi okmány) bemutatásával valószínűsítítenie kell az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel teljesülését úgy, hogy abból kitűnjön a Közösség valamely más tagállamában adófizetésre kötelezettként nyilvántartásba vett beszerző neve, címe és az az adószáma, amely alatt e beszerzése után adót kell fizetnie e tagállam joga szerint.”

54. § Az Áfa tv. 107. § (1) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása abban az esetben, ha az)

„*b)* az alábbiaknak megfelelően

ba) az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank, az Európai Beruházási Bank, valamint olyan szervezet részére történik, amelyet az Európai Közösségek hozott létre, és amelyre vonatkozik az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8. napján kelt jegyzőkönyv, az e jegyzőkönyvben és a végrehajtásáról vagy a szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint;

bb) egyéb, a *ba)* alpont alá nem tartozó, a Magyar Köztársaság által nemzetközi szervezetként elismert szervezet vagy képvisellete hivatalos céljára, személyes célra pedig a nemzetközi szervezet vagy képvisellete tisztviselőjének részére történik a nemzetközi szervezetet létrehozó vagy a nemzetközi szervezet székhelyegyezményéről szóló – jogszabályban kihirdetett – nemzetközi szerződésben meghatározottak szerint, feltéve, hogy az előzőekben említett nemzetközi szerződés a termékek, szolgáltatások árába (díjába) rendszerint belefoglalt közvetett adók elengedéséről vagy visszatérítéséről rendelkezik;”

55. § Az Áfa tv. 125. § (2) bekezdése a következő *i)* ponttal egészül ki:

(A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható abban az esetben is, ha az adóalany a terméket, szolgáltatást vállalkozásán belül)

„*i)* a 124. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett esetben – a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 214/3., 2008. 8.9.) 30. cikkének 4. pontjában meghatározott kísérleti fejlesztés keretében – igazoltan a környezetet jobban kímélő motorok technológiai fejlesztéséhez használja fel.”

56. § Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdés *g)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a következő *h)* ponttal egészül ki:

(Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:)

„g) a vállalkozásban tárgyi eszközként használt termék értékesítése, valamint egyéb, a teljesítésekor a szokásos piaci árat tekintve 100 000 forintnak megfelelő pénzüsszeget meghaladó termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás esetében, ha a teljesítésre kötelezett adóalany felszámolási vagy bármely más, fizetéseképtelenségét jogerősen megállapító eljárás hatálya alatt áll;

h) üvegházhatású gáz kibocsátására jogosító forgalomképes vagyoni értékű jog (kibocsátási egység) átruházása esetében.”

57. § Az Áfa tv. 212. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„212. § Az utazásszervezési szolgáltatás teljesítéséhez szükséges, a 206. § (1) bekezdésének a) pontjában említett, más adóalany által teljesített szolgáltatásnyújtáshoz, termékértékesítéshez kapcsolódóan megállapított adóra – mint előzetesen felszámított adóra – az utazásszervező adólevonási jogot nem alapíthat.”

58. § Az Áfa tv. a 257. § után a következő alcímmel és 257/A. §-sal egészül ki:

„Adóvisszatérítés kérelemre

257/A. § (1) Külföldi illetőségű adományozótól származó pénzbani adomány, segély (a továbbiakban együtt: adomány) esetében, ha annak kedvezményezettje igazoltan a 85. § (4) bekezdés b)-f) pontjában felsorolt személyek, szervezetek valamelyike, az állami adóhatóság – a kedvezményezett írásos kérelmére – visszatéríti a termék beszerzéséhez, szolgáltatás igénybeviteléhez kapcsolódóan rá áthárított és az ellenérték részeként megtérített, illetőleg az általa fizetendő adóként is megállapított előzetesen felszámított adót, feltéve, hogy

a) a termék beszerzése, szolgáltatás igénybevitelére a kedvezményezett alapszabályában (alapító okiratában) megjelölt olyan tevékenységnek, feladatnak ellátását szolgálja, amely a közhasznú szervezetekről szóló törvény alapján közhasznú tevékenység vagy kiemelkedően közhasznú besorolást megalapozó közfeladat, egyházi személynek, szervezetnek minősülő kedvezményezett esetében pedig a külön törvényben meghatározott feltételeknek megfelelő tevékenység,

b) az adományozó az adomány összegét – az adóügyi illetősége szerinti állam joga szerint – a vonatkozó adózási rendelkezésekkel összhangban számolta el,

c) az adományozó az adomány felhasználását kifejezetten ahhoz a feltételhez köti, hogy a kedvezményezettet mentesíteni kell a termékek, szolgáltatások árába (díjába) belefoglalt adó viselése alól, és

d) a kedvezményezettet az adólevonási jog egészben vagy részben nem illeti meg.

(2) Az adó-visszatérítetési jog legfeljebb olyan hányadban illeti meg a kedvezményezettet, amilyen hányadban az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott tevékenység, feladat ellátását szolgáló kiadásokból az adomány összege részesedik.”

59. § Az Áfa tv. 260. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adópolitikáért felelős miniszter felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben állapítsa meg)

„a) az adó-visszatérítetési jog gyakorlásához fűződő, a közhasznú tevékenységet folytató személyt, szervezetet [100. § (2) bekezdése], továbbá a külföldi illetőségű adományozót és a tőle származó pénzbani adomány kedvezményezettjét [257/A. §] terhelő igazolási kötelezettségeket, valamint az adó-visszatérítetési kérelmek kötelező adattartalmát és az utólagos adóvisszatérítés egyes eljárási szabályait;”

60. § (1) Az Áfa tv. 268. § g) pontja a következő *gf)-gh)* alponttal egészül ki:

(Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja

a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:)

„gf) a Tanács 2009/69/EK irányelve (2009. június 25.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról;

gg) a Tanács 2009/162/EU irányelve (2009. december 22.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK irányelv különböző rendelkezéseinek módosításáról;

gh) a Tanács 2010/23/EU irányelve (2010. március 16.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózási mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról;”

(2) Az Áfa tv. 268. § h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Ez a törvény – az Art.-vel együtt – a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja)

„h) a Tanács 2008/9/EK irányelve (2008. február 12.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról, valamint annak a következő irányelvvel történt módosítása:

ha) a Tanács 2010/46/EU irányelve (2010. október 14.) a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK irányelv módosításáról.”

61. § Az Áfa tv. a 269. § után a következő 270. §-sal egészül ki:

„270. § (1) Az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód1. törvény) módosított 58. §-t azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben annak az időszaknak az első napja, amelyre az adott elszámolás vagy átalány vonatkozik, 2011. január 1-jére vagy azt követő napra esik.

(2) A Mód1. törvénnyel megállapított 257/A. §-t azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adományozás 2011. január 1-jén vagy azt követően történik.”

62. § Az Áfa tv. 6. számú melléklete e törvény 3. számú melléklete szerint módosul.

63. § (1) Az Áfa tv.

a) 14. § (2) bekezdésében a „szolgáltatás igénybevételéhez” szövegrész helyébe a „szolgáltatáshoz” szöveg,

b) 58. § (2) bekezdésében a „részlet vagy elszámolás” szövegrész helyébe az „elszámolás vagy átalány” szöveg,

c) 68. §-ában a „termék beszerzési ára” szövegrész helyébe a „termék teljesítéskor megállapított beszerzési ára” szöveg,

d) 93. § (1) bekezdés *b)* pontjában a „918/83/EGK” szövegrész helyébe a „1186/2009/EK” szöveg,

e) 94. § (1) bekezdés *a)* pontjában az „I. fejezetének VII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének VI. fejezete” szöveg,

f) 94. § (1) bekezdés *b)* pontjában az „I. fejezetének IX. címe” szövegrész helyébe a „II. címének VIII. fejezete” szöveg,

g) 94. § (1) bekezdés *c)* pontjában az „I. fejezetének VI. címe” szövegrész helyébe a „II. címének V. fejezete” szöveg,

h) 94. § (1) bekezdés *d)* pontjában az „I. fejezet XII. címének 50. és 51. cikkében” szövegrész helyébe a „II. cím XI. fejezetének 42. és 43. cikkében” szöveg,

i) 94. § (2) bekezdés *a)* pontjában az „I. fejezetének III. címe” szövegrész helyébe a „II. címének III. fejezete” szöveg,

j) 94. § (2) bekezdés *c)* pontjában az „I. fejezetének V. címe” szövegrész helyébe a „II. címének IV. fejezete” szöveg,

k) 94. § (2) bekezdés *d)* pontjában az „I. fejezetének VIII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének VII. fejezete” szöveg,

l) 94. § (2) bekezdés *f)* pontjában az „I. fejezetének XII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének XI. fejezete” szöveg,

m) 94. § (2) bekezdés *g)* pontjában az „I. fejezetének XIII. címe” szövegrész helyébe a „II. címének XII. fejezete” szöveg,

n) 94. § (2) bekezdés *h)* pontjában az „I. fejezetének XIV/a. címe” szövegrész helyébe a „II. címének XIV. fejezete” szöveg,

o) 94. § (2) bekezdés *i)* pontjában az „I. fejezet XVI. cím 65. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában” szövegrész helyébe a „II. cím XVII. fejezete 61. cikk (1) bekezdésének *a)* pontjában” szöveg,

p) 94. § (2) bekezdés *j)* pontjában az „I. fejezet XVI. címének 70–72., valamint 75–78. cikkeiben” szövegrész helyébe a „II. cím XVII. fejezetének 66–68., valamint 70–73. cikkeiben” szöveg,

q) 94. § (2) bekezdés *k)* pontjában az „I. fejezetének XXV. címében” szövegrész helyébe a „II. címének XXVI. fejezetében” szöveg,

r) 125. § (2) bekezdés *e)* és *f)* pontjában a „közvetlen anyagjellegű” szövegrész helyébe a „közvetlen anyagjellegű vagy értékcsökkenési leírás alapjánál figyelembe vehető” szöveg,

s) 176. § (2) bekezdés *b)* pontjában az „*a)*–*c)*, *e)* és *f)*” szövegrész helyébe az „*a)*–*f)*” szöveg és

t) 210. § (2) bekezdésében az „– adót is tartalmazó –” szövegrész helyébe az „– adóval számított –” szöveg lép.

(2) Az Áfa tv. 93. § (1) bekezdés *l)* pont *lb)* alpontjában az „[a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2003/55/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja]” szövegrész helyébe az „[a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2009/73/EK parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikk 2. pontja]” szöveg lép.

64. § Hatályát veszti az Áfa tv. 249. § (1) bekezdésében az „(e fejezet alkalmazásában a továbbiakban: állami adóhatóság)” szövegrész.

III. Fejezet

A JÖVEDÉKI ADÓT ÉS AZ ENERGIAADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

6. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása

65. § A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 7. §-a a következő 50. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„50. *motorfejlesztés*: a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló 800/2008/EK bizottsági rendelet (HL L 214/3., 2008.8.9.) (a továbbiakban: csoportmentességi rendelet) 30. cikk 4. pontja szerinti kísérleti fejlesztés keretében a környezetet jobban kímélő motorok technológiai fejlesztése.”

66. § A Jöt. 9. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Adómentes a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet 25–27. és 107. cikkei alapján vámmentesen harmadik országból behozott jövedéki termék.”

67. § (1) A Jöt. 24. § (1) bekezdés *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A vámhatóság – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – olyan személynek engedélyezi bejegyzett kereskedőként a jövedéki termék más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban történő behozatalát, aki)

„*f*) – a (6)–(7) bekezdésben foglalt eltéréssel – jövedéki biztosítékot nyújt az éves szinten várhatóan beszerzésre kerülő jövedéki termék mennyiségére számított adótartalom – egyéb ellenőrzött ásványolaj esetében az 52. § (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott adómértékkel számított adó – egytizenketted részének megfelelő összegben.”

(2) A Jöt. 24. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a bejegyzett kereskedő eseti jelleggel hoz be jövedéki terméket más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban, részére a vámhatóság esetenként egy szállítmányra vonatkozóan ad engedélyt a 35. § (1) bekezdés *b*)–*c*) pontban meghatározott feltételek teljesítése, valamint a kérelemben megjelölt jövedéki termék beszerzésre kerülő mennyiségére számított adónak – egyéb ellenőrzött ásványolaj esetében az 52. § (1) bekezdés *a*) pontjában meghatározott adómértékkel számított adónak – megfelelő összegben történő előzetes jövedékibiztosíték-nyújtás esetén (a továbbiakban: eseti bejegyzett kereskedő).”

(3) A Jöt. 24. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Az (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő jövedéki biztosítékára a 38. § (6)–(9) bekezdésének rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.”

68. § A Jöt. 25. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A bejegyzett kereskedőnek a más tagállamból közösségi adófelfüggesztési eljárásban szállított jövedéki termék (nem értve ide a felhasználói engedélyes részére behozott egyéb ellenőrzött ásványolajat, illetve az 5 liter/5 kilogramm vagy annál kisebb kiszerelésű egyéb ellenőrzött ásványolajat) fogadásával – kivéve a 24. § (6) bekezdés *b*) pontja szerinti esetet –

adókötelezettsége keletkezik, és egyidejűleg – az (5)–(6) bekezdésben foglalt eltéréssel – beáll az adómegállapítási és adófizetési kötelezettsége.”

69. § A Jöt. 26/A. § kiegészül a következő (6) bekezdéssel:

„(6) Ha a bejegyzett feladó egyúttal jövedéki engedéllyel rendelkező importáló vagy adóraktár-engedélyes, a bejegyzett feladói tevékenységre a (2) bekezdés szerinti jövedéki biztosítékot nem kell külön teljesítenie, amennyiben azt az import tevékenységére, illetve az adóraktári engedélyéhez nyújtott jövedéki biztosítéka meghaladja. Ellenkező esetben a bejegyzett feladói engedély megadásához, illetve érvényességéhez a különbözetre kell jövedéki biztosítékot nyújtani.”

70. § A Jöt. 40. §-a kiegészül a következő (14) bekezdéssel:

„(14) Adóraktárból a szőlőbor belföldi rendeltetéssel vagy harmadik országba belföldről történő kiléptetés céljára adófelfüggesztés mellett történő kitárolása, valamint – a külön jogszabályban foglalt eltéréssel – szabadforgalomba bocsátása borkísérő okmány [79. § (2) bekezdés 4. pont] kiállításával együtt történhet.”

71. § (1) A Jöt. 48. § (20)–(22) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(20) Az adóraktári engedélyt, a keretengedélyt, a bejegyzett kereskedői engedélyt, a felhasználói engedélyt kérelmező vagy az adóraktári engedéllyel, keretengedéllyel, bejegyzett kereskedői engedéllyel rendelkező adóalany, a felhasználói engedélyes a vegyvizsgáló szervtől kérheti, illetve a vámhatóság – az engedélyes egyidejű értesítése mellett – a vegyvizsgáló szervnél kezdeményezheti az adóraktári engedélyes által előállított vagy beszerzett jövedéki termékre, a bejegyzett kereskedő által beszerzett jövedéki termékre, valamint a keretengedélyes vagy a felhasználói engedélyes által beszerzett, felhasznált jövedéki termékre és előállított termékre az adófizetési kötelezettség meghatározásánál, illetve az adómérték alkalmazásánál – a termék változatlan összetétele esetén – kötelező érvénnyel bíró vámtarifaszám megállapítást (a továbbiakban: kötelező érvényű vámtarifabesorolás). A vegyvizsgáló szerv a kérelemre vagy hivatalból az engedélyes nevére kiadott kötelező érvényű vámtarifabesorolásról határozatban rendelkezik, amely fellebbezésre tekintet nélkül végrehajtható, rendelkezéseit a határozat közlésének napját követő naptól kell alkalmazni.

(21) Az adóraktár-engedélyes, az adómentes felhasználó, a bejegyzett kereskedő vagy a felhasználói engedélyes terhére a kötelező érvényű vámtarifabesorolással vagy annak megváltoztatásával összefüggő adókötelezettség, illetve jogkövetkezmény a vámtarifabesorolás kötelezővé válásának napját megelőző időszakra nem állapítható meg.

(22) Az adóraktári engedélynek, a keretengedélynek, a bejegyzett kereskedői engedélynek vagy a felhasználói engedélynek a kötelező érvényű vámtarifabesorolás miatt szükségessé váló módosítása iránti kérelmet a kötelező érvényű vámtarifabesorolásról szóló határozat kézhezvételének napját követő 15 napon belül kell benyújtani vagy az engedélyt visszaadni.”

(2) A Jöt. 48. §-a kiegészül a következő (24) bekezdéssel:

„(24) Fizetési halasztást, részletfizetést a 24. § (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő csak akkor kérhet, ha

a) bejegyzett kereskedői tevékenységét a tevékenysége megkezdésének napjától a fizetési halasztás, részletfizetés iránti kérelme benyújtásának napjáig számítva legalább 12 hónapon keresztül folytatta,

b) terhére az a) pont szerinti időszakban összességében a jövedéki biztosíték értékének 10 százalékát meghaladó összegű jövedéki bírságot vagy adóbírságot a vámhatóság vagy az adóhatóság jogerős határozattal nem állapított meg, továbbá a jövedéki biztosíték értékének – az a) pont szerinti időszakban összességében – 10 százalékát meghaladó összegű, az esedékességet 30 nappal meghaladóan rendezett vagy rendezetlen adótartozása nem volt, kivéve az olyan adótartozást, amelyre fizetési könnyítést (fizetési halasztás, részletfizetés) engedélyeztek, és

c) az adó összege, amelyre fizetési halasztást, részletfizetést kér, nem haladja meg az általa nyújtott jövedéki biztosíték azon adótartozással csökkentett összegét, amelyre fizetési halasztást, részletfizetést engedélyeztek, illetve amelyre vonatkozóan a bejegyzett kereskedő ezt megelőzően fizetési halasztás, részletfizetés iránti kérelmet nyújtott be és annak elbírálása folyamatban van.”

72. § A Jöt. 48/A. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem lehet elektronikus úton intézni:)

„b) a 31. § (2) bekezdés, a 32. § (1) bekezdés, az 58. § (11) bekezdés, az 59. § (2) bekezdés és a 71. § (1) bekezdés szerinti tevékenység folytatásának bejelentését,”

73. § A Jöt. kiegészül a következő 57/A. §-sal:

„57/A. § (1) A motorfejlesztést megvalósító személy az e tevékenységéhez helyhez kötött, próbapadon tesztelt motorokban felhasznált 52. § (1) bekezdés a), d), f) pont szerinti ásványolajok, valamint az E85 és a biodízel után a beszerzéskor megfizetett adót a (2) bekezdésben foglalt mértékig visszaigényelheti.

(2) Az adó-visszaigénylés legfeljebb a motorfejlesztés (4) bekezdés szerinti időszakban ténylegesen felmerült költsége 25 %-ának megfelelő összegéig érvényesíthető, feltéve, hogy ez a költség a csoportmentességi rendelet 31. cikk (5) bekezdése szerint támogatható költségnek minősül.

(3) Az adó-visszaigénylés feltétele, hogy az adó-visszaigénylésre jogosult

a) az (1) bekezdés szerint tervezett tevékenységéről legkésőbb a motorfejlesztés megkezdését 30 nappal megelőzően a külön jogszabály szerinti tartalmú bejelentést a vámhatósághoz megtegye,

b) a motorfejlesztésnek a (4) bekezdés a) pontja szerinti esetben a tárgyévi, a (4) bekezdés b) pontja szerinti esetben a tárgynegyedévi tényleges költségeiről a vámhatósághoz elszámolást nyújtson be.

(4) Az adó-visszaigénylésre jogosult az adó-visszaigénylést – a 48. § (13) bekezdésében foglaltaktól eltérően – választása szerint

a) évente, legkorábban a tárgyévet követő év január hónapjának 20. napjától, vagy

b) negyedévente, legkorábban a tárgynegyedévet követő hónap 20. napjától igényelheti.

(5) Az adó-visszaigénylésre jogosult az első adó-visszaigénylési kérelmében nyilatkozik a (4) bekezdés szerinti választásáról, melytől eltérni a motorfejlesztés időtartama alatt nem lehet.”

74. § A Jöt. kiegészül a következő 57/B. §-sal:

„57/B. § Az 57/A. § szerinti adó-visszaigénylés a csoportmentességi rendelet 31. cikke alapján motorfejlesztéshez nyújtható projekt támogatásnak minősül.”

75. § A Jöt. 62. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az 5 liternél/5 kilogrammnál nagyobb kiszerezésű egyéb ellenőrzött ásványolaj és a megfigyelt termék más tagállamból való behozatalát adóraktár-engedélyes és felhasználói engedélyes végezheti, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő abban az esetben, ha a behozatalt adóraktár-engedélyes, felhasználói engedélyes vagy nyilvántartásba vett felhasználó részére, írásban rögzített megbízás alapján végzi. Az üzemanyag-adalék és a biodízel behozatalát továbbá a bejegyzett kereskedő – az adó 25. § szerinti megfizetése esetén –, valamint a közösségi kereskedelmi tevékenység folytatására jogosult kereskedő is – az adó 27. § szerinti megfizetése esetén – végezheti. Egyéb ellenőrzött ásványolajat más tagállamból bejegyzett kereskedő is behozhat, figyelemmel a 25. § (1) bekezdésének rendelkezésére. A termék átvételének napján a behozatalt be kell jelenteni a vámhatósághoz, kivéve, ha a behozatal közösségi adófelfüggesztési eljárásban, adóraktárba, e-TKO-val történt.”

76. § A Jöt. 68. § (1) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adómentes felhasználás az alkoholdermékek a felhasználása)

„*a*) a külön jogszabályban meghatározott hatóság által forgalomba hozatalra engedélyezett gyógyszerek, továbbá a gyógyszeranyagok, gyógyszeripari intermedierek külön jogszabály szerinti engedéllyel végzett ipari előállításához (beleértve e termékek gyártóberendezéseinek a technológiai előírásokban rögzített tisztítási eljárásához való felhasználást is), nem értve ide a 2207 vámtarifaszámú alkoholdermék és a víz keverékének előállítását, kiszerezését,”

77. § A Jöt. 76. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„76. § (1) Az adó alapja a sör mennyisége, hektoliterben és Balling- (Plató-) fokban, illetve – a 2206 vámtarifaszámú, 2,8 térfogatszázalékot meg nem haladó alkoholtartalmú sör esetében – alkoholfokban mérve.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában

a) Balling- (Plató-) fok: a sör eredeti szárazanyagtartalma, a végtermék sör alkohol- és szárazanyag-tartalmából a vonatkozó hatályos magyar szabványban (a továbbiakban: sörszabvány) meghatározott Balling-képlettel számítva,

b) alkoholfok: a sörszabvány szerinti, 20 °C-on mért alkoholtartalom térfogatszázalékban kifejezve.

(3) Az adó hektoliterre vetítve

a) Balling- (Plató-) fokként 633 forint,

b) alkoholfokként 1400 forint.”

78. § A Jöt. 79. § (2) bekezdés 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„4. *borkisérő okmány*: a szőlőbor szállításához alkalmazandó, a vámhatóság által kiadott, vagy a vámhatóság engedélyével formanyomtatványként, illetve számítógéppel előállított, szigorú számadású bizonylat;”

79. § (1) A Jöt. 96. § (1) bekezdés *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában dohánygyártmány)

„f) olyan, további ipari feldolgozás nélkül dohányzásra alkalmas kész dohányvágat, amelyben a dohányrészecskék tömegének több mint 25 százaléka kisebb mint 1,5 milliméter szélességűre vágott (a továbbiakban: finomra vágott fogyasztási dohány),”

(2) A Jöt. 96. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Kész dohányvágat alatt olyan dohánygyártmányt kell érteni, amely pipadohány esetében pipában történő elszívásra, cigaretta dohány esetében kézi töltésű cigaretta elkészítésére szolgál, beleértve a dohányzásra alkalmas, ilyenkénti értékesítésre felkínált dohánytörmeléket is. Dohánytörmeléknek kell tekinteni a dohány feldolgozása és a dohánytermékek előállítása során keletkező dohánylevél-maradványokat és melléktermékeket.”

(3) A Jöt. 96. §-a kiegészül a következő (5) bekezdéssel:

„(5) Az olyan terméket, amely részben tartalmaz dohánytól eltérő anyagot is, de egyébként megfelel az (1) bekezdés b)-e) pontjában foglalt kritériumoknak, szivarnak, szivarkának kell tekinteni.”

80. § (1) A Jöt. 97. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az adó mértéke

a) a cigarettára 9750 forint ezer darabonként és a kiskereskedelmi eladási ár 28,4 százaléka, de legalább 18 080 forint/ezer darab,

b) a szivarra, a szivarkára a kiskereskedelmi eladási ár 28,5 százaléka;

c) a finomra vágott fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 52 százaléka, de legalább 7860 forint/kilogramm,

d) és az egyéb fogyasztási dohányra a kiskereskedelmi eladási ár 32,5 százaléka, de legalább 7860 forint/kilogramm.”

(2) A Jöt. 97. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tételes adómérték alapjaként a cigaretta darabszámát kétszerezni kell, ha annak hossza – füstszűrő és szopóka nélkül – meghaladja a 8 centimétert, de rövidebb, mint 11 centiméter, háromszorozni kell, ha annak hossza – füstszűrő és szopóka nélkül – 11 centiméter vagy annál nagyobb, de rövidebb, mint 14 centiméter, és így tovább.”

81. § A Jöt. kiegészül a következő 98/A. §-sal:

„98/A. § (1) Az adóraktár engedélyese és a 24. § (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő havonta nem rendelhet és részére a vámhatóság nem adhat ki a cigarettára és a fogyasztási dohányra

a) minden év szeptember 1-jétől december 31-éig tartó időszakában, illetve

b) ha az adó mértéke január 1-jétől eltérő időpontban emelkedik, akkor az új adómérték hatálybalépését megelőző 4 hónapban – amennyiben ennél az új adómérték kihirdetése és hatálybalépése közötti időszak rövidebb, ez utóbbi időszak alatt – is (a továbbiakban a) és b) pont: referencia-időszak)

a (2) bekezdésben meghatározottnál több adójegyet.

(2) A referencia-időszakban havonta rendelhető adójegyek mennyisége nem lehet több, mint

a) – az (1) bekezdés *a)* pont esetén – az adott év első 8 hónapjában,

b) – az (1) bekezdés *b)* pont esetén – az új adómérték hatálybalépésének hónapját megelőző 12 hónap közül a (3) bekezdés szerinti 10 hónapban (a továbbiakban *a)* és *b)* pont: bázisidőszak)

az adóraktár engedélyese és a 24. § (1) bekezdés szerinti bejegyzett kereskedő által átvett és a bázisidőszakban visszahozott adójegyekkel csökkentett adójegyek mennyiségéből a bázisidőszakra számított egyhavi átlag 1,1-szerese.

(3) A (2) bekezdés *b)* pont esetében a 10 hónapot az új adómérték hatálybalépésének hónapját megelőző 12 hónapból annak a 2 hónapnak a figyelmen kívül hagyásával kell meghatározni, amely 2 hónapban a legnagyobb volt az adójegyek (2) bekezdés szerint meghatározott mennyisége.

(4) Abban az esetben is a (2) bekezdés *b)* pont rendelkezését kell alkalmazni, ha az (1) bekezdés *b)* pont szerinti esetben a referencia-időszak egyes hónapjai az (1) bekezdés *a)* pont szerinti referencia-időszakba esnek.

(5) Az (1)–(4) bekezdés rendelkezéseit az importáló és az eseti bejegyzett kereskedő esetében is alkalmazni kell azzal az eltéréssel, hogy

a) az átvett adójegyek egyhavi átlagát a bázisidőszak azon hónapjaira kell számítani, amelyben az importáló, illetve az eseti bejegyzett kereskedő adójegyet vett át,

b) amennyiben az *a)* pont szerinti hónapok száma az (1) bekezdés *b)* pont szerinti esetben kisebb, mint négy, a (3) bekezdés rendelkezését nem kell alkalmazni.

(6) Amennyiben az adóraktár engedélyese, a bejegyzett kereskedő és az importáló (a továbbiakban együtt: adójegy-felhasználó) a tevékenységét az új adómérték kihirdetésének hónapját megelőző 12 hónapnál rövidebb, de 6 hónapnál hosszabb ideig folytatta, a referencia-időszakban rendelhető, illetve kiadható adójegy mennyiségének meghatározásához figyelembe veendő egyhavi átlagot ezen időszakra vonatkozóan kell a (2)–(5) bekezdés rendelkezéseinek értelemszerű alkalmazásával megállapítani. Amennyiben az adójegy-felhasználó a tevékenységét az új adómérték kihirdetésének hónapját megelőzően 6 hónapot meg nem haladó ideig folytatta, vagy tevékenységét az új adómérték kihirdetését követően kezdte meg, számára a vámhatóság a referencia-időszakban nem adhat ki több adójegyet, mint a legalább 12 hónapja működő adójegy-felhasználók esetében számított kiadható mennyiségek közül a legkisebb mennyiség.

(7) A dohánygyártmány az adómérték változásának hatálybalépését követően csak az új adómértéknek megfelelő adójeggyel bocsátható szabad forgalomba, illetve importálható a szabad forgalom számára és hozható be más tagállamból.

(8) A más tagállamból beszerzett dohánygyártmányra az adójegyet a bejegyzett kereskedőnek legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napján kell átvennie, és legkésőbb a dohánygyártmány fogadásának napját követő öt munkanapon belül kell felhelyeznie.”

82. § A Jöt. 104. § (13) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(13) A jövedéki engedélyes kereskedő, az importáló és az exportáló által nyújtandó jövedéki biztosítékra a 38. § (5) és (11) bekezdésének rendelkezéseit is alkalmazni kell. A jövedéki biztosíték érvényesítésére a vámhatóság a jogerősen megállapított jövedéki vagy mulasztási bírság tartozás esetén – külön végzés nélkül – jogosult, illetve – a 26/A. § (6) bekezdése szerinti esetben – a 38. § (12) bekezdését kell alkalmazni.”

83. § A Jöt. 122. §-a kiegészül a következő *m)* ponttal:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„m) a Tanács 2010/12/EU irányelve (2010. február 16.) a dohánygyártmányra kivetett jövedéki adók szerkezete és adókulcsai tekintetében a 92/79/EGK, a 92/80/EGK és a 95/59/EK irányelv módosításáról, valamint a 2008/118/EK irányelv módosításáról.”

84. § A Jöt. kiegészül a következő 128/C. §-sal:

„128/C. § (1) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. §-a szerinti adó-visszaigénylési jog a 2010. december 31-ét követően beszerzett ásványolajtermékek után érvényesíthető.

(2) Amennyiben e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § szerinti adó-visszaigénylés esetén a motorfejlesztés megkezdése 2011. január 1-je előtti időpontra esik, akkor e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti bejelentést legkésőbb 2011. január 15-éig kell megtenni.

(3) Amennyiben e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § szerinti adó-visszaigénylés esetén a motorfejlesztés megkezdése 2011. január 1-je és 2011. február 1-je közötti időpontra esik, akkor e törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 57/A. § (3) bekezdésének a) pontja szerinti bejelentést legkésőbb 2011. február 1-jéig kell megtenni.”

85. § A Jöt. 129. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter arra, hogy rendeletben határozza meg)

„d) az adófizetési kötelezettség, adó-visszaigénylés elszámolására, a motorfejlesztésről történő bejelentés tartalmára és benyújtásának módjára, a hatósági felügyelet ellátásának esetleges különleges módjára és feltételeire, a jövedéki ellenőrzésre, a lefoglalásra, elkobzásra, az elkobzott termék felhasználására, illetve megsemmisítésére vonatkozó részletes szabályokat;”

86. § A Jöt. 10. §-a (9) bekezdésében a „(3)–(5) bekezdés” szövegrész helyébe a „(3)–(6) bekezdés” szöveg, 11. §-a (3) bekezdésének a) pontjában a „jövedéki termékre” szövegrész helyébe a „jövedéki termékre – kivéve a szőlőbort –” szöveg, 28. §-ának (3) bekezdésében a „c) pontja” szövegrész helyébe a „b) pontja” szöveg, 35. §-a (1) bekezdése g) pontjának gb) alpontjában a „gyakorlatot elismerő igazolással” szövegrész helyébe a „gyakorlattal” szöveg, 62. §-a (1) bekezdése b) pontjának bc) alpontjában az „e § (6) bekezdés” szövegrész helyébe az „59. § (6) bekezdés” szöveg, 117. §-a (3) bekezdésében az „(1) bekezdésben” szövegrész helyébe az „(1) és (5) bekezdésben” szöveg, 119. §-a (2) bekezdésének h) pontjában a „magánfőzésre” szövegrész helyébe az „a magánfőzésre” szöveg lép.

87. § (1) A Jöt. 38. §-ának (3) bekezdése, 79. §-a (2) bekezdésének 5–6. pontja, 83. §-ának (1) bekezdése, 98. §-ának (12)–(14) és (16)–(17) bekezdése, 99/A. §-ában az „(a továbbiakban: *Utasszorgalmi tv.*)” szövegrész és az „(a továbbiakban: *hatósági jel*)” szövegrész és 129. §-a (2) bekezdésének *s*) pontjában a „, valamint az igazolás kiadásának eljárási rendjét” szövegrész hatályát veszti.

(2) A Jöt. 132. §-a előtti alcím és 132. §-a hatályát veszti.

7. Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény módosítása

88. § Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Etv.) 3. § (1) bekezdés *h*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Adót kell fizetni, ha)

„*h*) a felhasználó az *a*)-*g*) pontban nem említett esetben energiaadóval nem terhelt energiát vásárol vagy használ fel,”

89. § Az Etv. 5. §-a kiegészül a következő *e*) ponttal:

(Az adófizetési kötelezettség)

„*e*) a 3. § (1) bekezdés *i*) pontja esetében a vásárláskor, a vásárolt szén mennyiségére”

(keletkezik.)

90. § (1) Az Etv. 6. § (1) bekezdése a következő *i*) ponttal egészül ki:

[Az adónak az önadózás keretében megállapított fizetendő adóból történő levonására (visszaigénylésére), illetve a megfizetett adónak a 7. § (1) bekezdésében megjelölt adóhatóságtól történő visszaigénylésére jogosult]

„*i*) az a személy, aki nem tüzelő-, vagy fűtőanyagként használ fel szenet.”

(2) Az Etv. 6. § (5) bekezdés *a*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adó-visszaigénylési (adólevonási) jogosultság érvényesítéséhez)

„*a*) az energia beszerzéséről kiállított, – a (2) bekezdés *c*) pontja szerinti esetet kivéve – az adó feltüntetését is tartalmazó számlával, illetve kivetéses adózás esetén a vámhatóság adót megállapító határozatával,”

(kell rendelkezni.)

91. § Az Etv. 6. §-a (4) bekezdésének második mondatában a „*pénzforgalmi számlájának*” szövegrész helyébe a „*pénzforgalmi számlája*” szöveg lép.

92. § Az Etv. 3. § (2) bekezdésében az „*illetve a hálózati engedélyes,*” szövegrész, 6. §-ának (6) bekezdésében a „*közüzemi fogyasztó, feljogosított fogyasztó vagy*” szövegrész hatályát veszti.

IV. Fejezet

8. A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény módosítása

93. § A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény (a továbbiakban: VPTv.) 35. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A Vám- és Pénzügyőrség által kezelt adatokat személyazonosításra alkalmatlan módon, történelmi kutatási, statisztikai vagy tudományos célra fel lehet használni.”

94. § (1) A VPtv. 36. § (1) és (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A Vám- és Pénzügyőrség bűnüldözési feladatainak ellátása érdekében kezelheti, illetve az e törvényben meghatározott, adatkezelésre feljogosított szervek nyilvántartásából átveheti:

a) a felderítetlenül maradt bűncselekmény kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a bűncselekmény elkövetőjének felderítéséig, vagy ennek hiányában a büntethetőség elévüléséig,

b) a bűncselekmény helyszínén rögzített nyomokat, anyagmaradványokat, eszközöket, szagmintákat a bűncselekmény elkövetőjének felderítéséig, vagy ennek hiányában a büntethetőség elévüléséig,

c) a szándékos bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt kihallgatott személy adatait, ujjnyomatát, személyleírását, fényképét, hang- és szagmintáját, valamint az elvégzett kriminalisztikai szakértői vizsgálatok adatait a bűncselekmény büntethetőségének elévülésétől, vagy elítélés esetén a büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli mentesítéstől számított húsz évig,

d) szándékos bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt kihallgatott, illetve ilyen bűncselekmény elkövetése miatt elítélt személy cselekményének kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a büntethetőség elévüléséig, vagy elítélés esetén a büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli mentesítésig,

e) a szervezett bűnözésre utaló cselekményekben vagy tényállásokban érintett személyek, kapcsolataik adatait és kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit az érintett személyre vonatkozóan keletkezett utolsó adatot követő húsz évig,

f) olyan személyek adatait, akikkel szemben nemzetközi kötelezettségvállalás alapján nemzetközi bűnüldözési intézkedéseket kell foganatosítani, valamint e személyek kapcsolatainak adatait és kriminalisztikai szempontból fontos jellemzőit a büntethetőség elévüléséig, vagy a nemzetközi kötelezettségvállalásban meghatározott ideig,

g) az egyes bűncselekmények nyomozása során a felderítéssel és bizonyítással kapcsolatban keletkezett iratokban szereplő személyek és kapcsolataik adatait, illetve az eljárási helyzetükre vonatkozó adatokat, valamint a hozzájuk fűződő nyomozási adatokat az ügyben hozott jogerős ítéletig, vagy a nyomozás megszüntetése esetén a bűncselekmény büntethetőségének elévüléséig,

h) a titkos információgyűjtés alkalmazásával érintett személyek adatait – beleértve a Vám- és Pénzügyőrséggel együttműködőket és a fedett nyomozókat is – és az alkalmazás eredményeként keletkezett adatokat, ha büntetőeljárás nem indul, a titkos információgyűjtés lezárását követő legfeljebb két évig, büntetőeljárás lefolytatása esetén a büntethetőség elévüléséig, elítélés esetén a büntetett előlélethez fűződő hátrányok alóli mentesítésig, illetve legfeljebb húsz évig, együttműködők, valamint fedett nyomozók esetén az együttműködés, illetve a fedett nyomozói tevékenység megszűnésétől számított húsz évig.

(2) A Vám- és Pénzügyőrség adatkezelést végző szerve az (1) bekezdés b)–h) pontjaiban meghatározott adatok tekintetében – ha bűnüldözési célból elengedhetetlen, továbbá ha az érintett vagy mások jogainak védelme érdekében szükséges – az érintett tájékoztatói, helyesbítési és törlési jogának gyakorlását – írásban, indokolással ellátva – megtagadhatja vagy korlátozhatja. Az indokolás mellőzhető, ha az a Vám- és Pénzügyőrség bűnüldözési feladatának ellátását akadályozza, vagy mások jogainak sérelmével jár. Az indokolás mellőzése esetén a megtagadás okaként e rendelkezésre kell hivatkozni. Az adat-hozzáférési, helyesbítési és törlési jog korlátozása nem érinti a büntetőeljárásban résztvevőknek a büntetőeljárásról szóló törvényben biztosított jogainak gyakorlását.

95. § A VPtv. a következő 37/A. §-sal egészül ki:

„37/A. § (1) A Vám- és Pénzügyőrség személyes adatokat, bűnüldözési adatokat, valamint a büntetett előéletre vonatkozó különleges adatokat az országból harmadik országba bűnüldözési, igazságszolgáltatási szervek, illetve nemzetközi bűnüldöző szervezetek részére – az EU nemzetközi bűnüldöző szervezetei, valamint az INTERPOL kivételével – nemzetközi szerződés alapján továbbíthat, ha a továbbítás súlyos vagy közvetlen veszély elhárításához, vagy bűncselekmény megelőzéséhez szükséges és a személyes adatok kezelésének feltételei a külföldi adatkezelőnél minden egyes adat tekintetében teljesülnek.

(2) A Vám- és Pénzügyőrség a nyomozó hatósági jogkörébe tartozó bűncselekményekkel összefüggésben keletkezett személyes és bűnüldözési adatokat – beleértve a titkos információgyűjtés során keletkezett adatokat is – nemzetközi-, illetve más EU-tagállami bűnüldöző, igazságszolgáltatási szervek részére a külön törvény rendelkezései alkalmazásával – az adatvédelem feltételeinek teljesülése esetén – továbbíthat, tehet hozzáférhetővé, illetve vehet át.

(3) A Vám- és Pénzügyőrség az adattovábbítást, illetve a hozzáférhetővé tételt megelőzően ellenőrzi az adatvédelem feltételeinek teljesülését. Amennyiben utólag megállapításra kerül, hogy hibás adatokat továbbítottak vagy adatokat jogellenesen továbbítottak, erről a címzettet haladéktalanul értesíteni kell.”

96. § A VPtv. 45. §-a a következő *d*) ponttal egészül ki:

(E törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„*d*) a büntető ügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i, 2008/977/IB tanácsi kerethatározat 3. cikke, 5. cikke, 9. cikke, 13. cikke [35. § (6) bekezdés, 36. § (1)–(2) bekezdés, 37/A. §, 38. § (1)–(3) bekezdés].”

97. § A VPtv.

a) 38. § (1) bekezdésében a „nyilvántartási rendszerében két évig” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszerében a felelősséget megállapító határozat jogerőre emelkedésétől számított legfeljebb két évig” szöveg,

b) 38. § (2) bekezdésében a „nyilvántartási rendszerében két évig” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszerében az igazoltatástól számított legfeljebb két évig” szöveg,

c) 38. § (3) bekezdésében a „nyilvántartási rendszerében két évig” szövegrész helyébe a „nyilvántartási rendszerében az ellenőrzéstől számított legfeljebb két évig” szöveg lép.

98. § Hatályát veszti a VPtv. 37. § (4)–(5) bekezdése.

9. A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

99. § A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 1. § (3) bekezdés 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„12. nem közösségi adók és díjak: valamennyi olyan fizetési kötelezettség, amelynek kiszabása, beszedése, ellenőrzése a vámhatóság hatáskörébe tartozik, így különösen a jövedéki adó, az általános forgalmi adó, a regisztrációs adó, a környezetvédelmi termékdíj;”

100. § A Vtv. 33. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben az egyszerűsített vám eljárásra irányuló kérelem nem egységes engedély kiadására irányul, az engedélyt 90 naptári napon belül állítja ki a vámhatóság. Amennyiben a kérelmező az EK végrehajtási rendelet 14a. cikke (1) bekezdésének a) vagy c) pontjában említett AEO-tanúsítvány birtokosa, az említett határidő 60 naptári nap. Az ügyintézési határidő kezdő napja a kérelemnek az EK végrehajtási rendelet 253b. cikkében foglaltak szerinti befogadását követő nap.”

101. § A Vtv. 48. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A (2)-(3) bekezdésben meghatározott mentesség, illetve kedvezmény vonatkozik az energiaadó biztosítására is.”

102. § A Vtv. 56. §-a a következő (14) bekezdéssel egészül ki:

„(14) Az egy határozattal megállapított vámtartozás és a nem közösségi adó és díjtartozás részbeni teljesülése esetén a vámhatóság a befizetett összeg legalább olyan arányú részét köteles a vámtartozásra elszámolni, amilyen a megállapított vámtartozás aránya a határozatban előírt fizetendő összegben belül. Az elszámolásról az adó értesíteni kell.”

103. § (1) A Vtv. 59. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Amennyiben a vámtartozást és a nem közösségi adókat és díjakat, az EK végrehajtási rendelet 519. cikke szerinti kiegyenlítő kamatot, vagy késedelmi kamatot megállapító határozat módosításáról, visszavonásáról, megváltoztatásáról, megsemmisítéséről vagy hatályon kívül helyezéséről rendelkező hatósági határozat, illetve bírósági ítélet alapján a megállapított fizetési kötelezettség (vagy a fizetési kötelezettség összegének egy része) követelésének jogcíme megszűnik, a módosításról, visszavonásról, megváltoztatásról vagy megsemmisítéséről rendelkező határozatban, illetve a bírósági ítélet végrehajtása érdekében hozott határozatban az eljáró hatóság rendelkezik az összegnek a számlavezető szerv általi visszafizetéséről. Ez a visszafizetési kötelezettségről való rendelkezés a vámkódex 236. cikke (2) bekezdésének harmadik francia bekezdése szerinti saját kezdeményezésnek minősül.”

(2) A Vtv. 59. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Amennyiben a vámhatóság (1) bekezdés szerinti határozata jogszabályt sértett és az adósnak ennek következtében keletkezik visszafizetési igénye, a vámhatóságnak a visszafizetendő összeg után a (3) bekezdés szerinti kamatot a befizetés napjától a visszafizetés napjáig kell fizetnie, kivéve, ha a téves vám- és adó megállapítás a nem jóhiszeműen eljáró adós érdekkörében felmerült okra vezethető vissza.”

(3) A Vtv. 59. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (2)–(4) bekezdéseket a vámigazgatási bírságot megállapító határozatokra nézve is alkalmazni kell, azzal, hogy ez esetben a „téves vám- és adó megállapítás helyett” vámigazgatási bírság megállapítást kell érteni. Ha a vámigazgatási bírság kiszabását a folyamatban lévő ügyben alkalmazni rendelt későbbi jogszabály ügyfél számára kedvezőbb rendelkezése alapján mellőzni kell, kamatfizetési kötelezettség a vámhatóságot a már megfizetett bírság visszafizetése esetén nem terheli.”

104. § A Vtv.

a) 1. § (2) bekezdés c) pontjában az „a Tanács 918/83/EGK rendelete a vámkönnyítések” szövegrész helyébe az „a Tanács 1186/2009/EK rendelete a vámmentességek” szöveg és a „felállításáról” szövegrész helyébe a „létrehozásáról” szöveg,

b) 17. § (4) bekezdésében a „112” szövegrész helyébe a „107” szöveg és a „115” szövegrész helyébe a „110” szöveg,

c) 22. § a) pontjában a „vámáru” szövegrész helyébe a „nem közösségi áru” szöveg,

d) 43. § (5) bekezdésében az „a vámkódex” szövegrész helyébe az „az EK végrehajtási rendelet” szöveg,

e) 66. § (1) bekezdésében a „112” szövegrész helyébe a „107” szöveg,

f) 66. § (2) bekezdésében a „45” szövegrész helyébe a „41” szöveg

lép.

105. § A Vtv. az „Átmeneti rendelkezések” alcím alatt a következő 78/A. §-sal egészül ki:

„78/A. § E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvénnyel megállapított 48. § (4) bekezdését, 59. § (2) és (4)-(5) bekezdését és 33/A. § (6) bekezdését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, ha az az ügyfél számára kedvezőbb.”

106. § Hatályát veszti a Vtv. 33/A. § (6) bekezdés *p)* pontjában a „környezetvédelmi termékdíj-fizetési kötelezettség esetén” szövegrész és a 33/A. § (6) bekezdés *q)-s)* pontja.

V. Fejezet

A HELYI ADÓKAT, A GÉPJÁRMŰADÓT ÉS AZ ILLETÉKEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

10. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

107. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 37. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ideiglenes jellegű az iparüzési tevékenység, ha az önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó

a) építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 60 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot,

b) bármely – az a) pontba nem sorolható – tevékenységet végez, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve, hogy egyetlen önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel.

(3) Ha az építőipari tevékenység folytatásának, illetőleg a természeti erőforrás feltárásának, kutatásának időtartama az önkormányzat illetékességi területén a 180 napot meghaladta vagy előreláthatóan meghaladja, akkor e tevékenységek végzésének helye a tevékenység-végzés megkezdésének napjától telephelynek minősül, a vállalkozónak állandó jellegű iparüzési tevékenységet végzőként kell bejelentkeznie és az ideiglenes jellegű tevékenység utáni adót nem kell megfizetnie. Amennyiben a vállalkozó az önkormányzat illetékességi területén folytatott ideiglenes jellegű iparüzési tevékenysége után az adóévre már fizetett adót, akkor azt – eltérően a 40. § (4) bekezdésében foglaltaktól – az adott önkormányzat illetékességi területén végzett adóévi állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adóból vonhatja le. Amennyiben a vállalkozó előzetes bejelentésétől eltérően a tevékenység-végzés napjai alapján a vállalkozónak az önkormányzat illetékességi területén

ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettsége áll fenn, akkor arról legkésőbb az adóévet követő év január 15. napjáig köteles bevallást benyújtani, s a bevallás benyújtásával egyidejűleg az adót az ideiglenes tevékenység után egyébként fizetendő adó eredeti esedékességétől számított késedelmi pótlékkal növelten megfizetni.”

108. § A Htv. 52. § 61. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § kiegészül a következő 62. ponttal:

(E törvény alkalmazásában:)

„61. *külföldön létesített telephelyen végzett tevékenységből származó adóalaprészt:* az iparüzési adóalapnak az a része, amely a 3. számú melléklet – tevékenységre leginkább jellemző – 1.1 vagy 1.2 vagy 2.1 vagy 2.3 pontja alkalmazásával a külföldön létesített telephelyre, telephelyekre jut, azzal, hogy a 3. számú mellékletben említett település, települések kifejezések alatt a külföldön létesített telephelyet, telephelyeket is érteni kell. Ha a vállalkozó adóévet megelőző teljes adóévi adóalapja a 100 millió forintot meghaladja, csak a 3. számú melléklet 2.1 pontja vagy 2.3 pontja szerinti módszer alkalmazható,

62. *építőipari tevékenységet folytató vállalkozó:* az a vállalkozó, akinek (amelynek) az adóévben a számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értékének együttes összege legalább 75 %-ban építőipari tevékenységből [52. § 24. pont] származik.”

109. § A Htv. 3. számú melléklete e törvény 4. számú melléklete szerint módosul.

110. § A Htv. 52. § 23. pontja hatályát veszti.

11. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása

111. § A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (a továbbiakban: Gjt.) 5. § f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„f) a súlyos mozgáskorlátozott személy, a súlyos mozgáskorlátozott kiskorú, a cselekvőképességet korlátozó (kizáró) gondnokság alatt álló súlyos mozgáskorlátozott nagykorú személyt rendszeresen szállító, vele közös háztartásban élő szülő – ideértve a nevelő-, mostoha- vagy örökbefogadó szülőt is – (a továbbiakban együtt: mentességre jogosult adóalany) egy darab, 100 kW teljesítményt el nem érő, nem személytaxiként üzemelő személygépkocsija után legfeljebb 12 000 forint erejéig. Ha a mentességre jogosult adóalany adóalanyisága és adókötelezettsége az adóévben több személygépkocsi után is fenn áll, akkor a mentesség kizárólag egy, a legkisebb teljesítményű személygépkocsi után jár,”

112. § A Gjt 18. § 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„19. légrugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerű gépjármű, pótkocsi: az a jármű, amelyik a Tanács 96/53/EK Irányelvének II. Melléklete szerinti légrugós vagy azzal egyenértékű rugózási rendszerrel rendelkezik. Amennyiben az önkormányzati adóhatóság az adómegállapítása során e ténytet nem vette figyelembe, akkor az adóalany ezt a közlekedési hatóság által kiadott hatósági bizonyítvánnyal, az igazságügyi gépjármű-közlekedési műszaki szakértő szakvéleményével vagy „útkímélő tengely” bejegyzést tartalmazó forgalmi engedély bemutatásával igazolhatja,”

12. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

113. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (3)–(4) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A szervezet (alapítvány) közigazgatási hatósági vagy bírósági eljárás kezdeményezése, illetve gépjármű, pótkocsi szerzése esetén nyilatkozik az illetékmentesség (2) bekezdésben meghatározott feltételének fennállásáról, egyéb vagyonszerzés esetén a feltétel teljesülését az állami adóhatóság saját nyilvántartása alapján hivatalból ellenőrzi.

(4) Ha a (3) bekezdés szerinti nyilatkozat megtételére június 1-jét megelőzően kerül sor, a szervezetnek (alapítványnak) arról kell nyilatkoznia, hogy adófizetési kötelezettsége előreláthatóan nem keletkezik. Amennyiben a nyilatkozatában vállaltak nem teljesültek, úgy az illetékkötelezettség keletkezése évének július 1. napjáig van lehetősége arra, hogy ezt a körülményt adóbírság terhe nélkül az eljáró hatóság felé jelezze, és az illetéket pótlólag megfizesse.”

114. § Az Itv. 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az (1) bekezdés g) pontjában említett lakóház felépítését a lakóházépítésre meghatározott 4 éves határidő (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: határidő) lejártát megelőzően kiadott használatba vételi engedély igazolja, feltéve, ha az utóbb változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedik. Az igazolás kiadása érdekében a határidő elteltét követő 15 napon belül az állami adóhatóság megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes építésügyi hatóságot. Ha a határidő lejártáig az építésügyi hatóság a vagyonszerző nevére használatba vételi engedélyt adott ki, amely még nem emelkedett jogerőre, az építésügyi hatóság erről a tényről tájékoztatja, majd a használatba vételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről külön értesíti az állami adóhatóságot. Egyidejűleg közli, hogy a jogerős használatbavételi engedély – a kijavítással érintett részeket figyelmen kívül hagyva – tartalmában megegyezik-e a határidő lejártá előtt kiadott használatbavételi engedéllyel. Amennyiben az építésügyi hatóság igazolása szerint a lakóházra a vagyonszerző nevére szóló, a határidő leteltét megelőzően kiadott használatbavételi engedély változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedett, az állami adóhatóság a megállapított, de a megfizetés tekintetében felfüggesztett illetéket törli. Törli az állami adóhatóság az illetéket akkor is, ha a határidőn belül a vagyonszerző a nevére szóló jogerős használatbavételi engedéllyel igazolja a lakóház felépítését.

(2b) Amennyiben a vagyonszerző több telket örökölt, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni.

(2c) Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.

(2d) Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

115. § Az Itv. 17. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az (1) bekezdés *b*) pontjában említett lakóház felépítését a lakóházépítésre meghatározott 4 éves határidő (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: határidő) lejártát megelőzően kiadott használatba vételi engedély igazolja, feltéve, ha az utóbb változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedik. Az igazolás kiadása érdekében a határidő elteltét követő 15 napon belül az állami adóhatóság megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes építésügyi hatóságot. Ha a határidő lejártáig az építésügyi hatóság a vagyonszerző nevére használatba vételi engedélyt adott ki, amely még nem emelkedett jogerőre, az építésügyi hatóság erről a tényről tájékoztatja, majd a használatba vételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről külön értesíti az állami adóhatóságot. Egyidejűleg közli, hogy a jogerős használatbavételi engedély – a kijavítással érintett részeket figyelmen kívül hagyva – tartalmában megegyezik-e a határidő lejártáig kiadott használatbavételi engedéllyel. Amennyiben az építésügyi hatóság igazolása szerint a lakóházra a vagyonszerző nevére szóló, a határidő leteltét megelőzően kiadott használatbavételi engedély változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedett, az állami adóhatóság a megállapított, de a megfizetés tekintetében felfüggesztett illetéket törli. Törli az állami adóhatóság az illetéket akkor is, ha a határidőn belül a vagyonszerző a nevére szóló jogerős használatbavételi engedéllyel igazolja a lakóház felépítését.

(2b) Amennyiben a vagyonszerző több telket kapott ajándékba, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesíttette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni.

(2c) Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.

(2d) Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

116. § Az Itv. 26. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) Az (1) bekezdés *a*) pontjában említett lakóház felépítését a lakóházépítésre meghatározott 4 éves határidő (a továbbiakban e bekezdés alkalmazásában: határidő) lejártát megelőzően kiadott használatba vételi engedély igazolja, feltéve, ha az utóbb változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedik. Az igazolás kiadása érdekében a határidő elteltét követő 15 napon belül az állami adóhatóság megkeresi az ingatlan fekvése szerint illetékes építésügyi hatóságot. Ha a határidő lejártáig az építésügyi hatóság a vagyonszerző nevére használatba vételi engedélyt adott ki, amely még nem emelkedett jogerőre, az építésügyi hatóság erről a tényről tájékoztatja, majd a használatba

vételi engedély kiadására irányuló hatósági eljárás jogerős befejezéséről külön értesíti az állami adóhatóságot. Egyidejűleg közli, hogy a jogerős használatbavételi engedély – a kijavítással érintett részeket figyelmen kívül hagyva – tartalmában megegyezik-e a határidő lejártá előtt kiadott használatbavételi engedéllyel. Amennyiben az építésügyi hatóság igazolása szerint a lakóházra a vagyonszerző nevére szóló, a határidő leteltét megelőzően kiadott használatbavételi engedély változatlan tartalommal – ide nem értve a kijavítással érintett részeket – jogerőre emelkedett, az állami adóhatóság a megállapított, de a megfizetés tekintetében felfüggesztett illetéket törli. Törli az állami adóhatóság az illetéket akkor is, ha a határidőn belül a vagyonszerző a nevére szóló jogerős használatbavételi engedéllyel igazolja a lakóház felépítését.

(2b) Amennyiben a vagyonszerző több telket vásárolt, és mindegyik esetében vállalta lakóház felépítését, majd a telkeket utóbb egyesítette, az illetéket az adóhatóság akkor törli, ha az új telek esetén a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Ellenkező esetben valamennyi telek után meg kell fizetni az illetéket és a késedelmi pótlék összegét is. Ha a vagyonszerző a megszerzett telket utóbb megosztja, az adóhatóság a felfüggesztett illetékből csak azt az illetéket törli, amely arra a megosztás során létrejött telekre esik, amelyen a lakóház felépült, feltéve, hogy a felépített lakóházban a lakás(ok) hasznos alapterülete eléri a településrendezési tervben meghatározott maximális beépíthetőség legalább 10%-át. Az illeték fennmaradó részét késedelmi pótlékkal növelt összegben kell megfizetni.

(2c) Ha a maximális beépíthetőség az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában és a használatbavételi engedély kiadásának időpontjában eltérő, a kettő közül a vagyonszerzőre összességében kedvezőbbet kell figyelembe venni.

(2d) Ha a lakóház felépítésére nyitva álló határidőn belül a vagyonszerző gazdálkodó szervezet átalakul, a lakóház felépítésére az ingatlant megszerző jogutód köteles.”

117. § Az Itv. 31. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha egy beadványban terjesztenek elő több kérelmet, az eljárási illetéket kérelmenként kell megfizetni.”

118. § Az Itv. 74. § (5)–(8) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Az adópolitikáért felelős miniszter – kérelemre – az általános szabályoktól eltérően a bírósági eljárási illeték utólagos elszámolással történő megfizetését engedélyezheti annak a gazdálkodó szervezetnek [*Ptk. 685. § c) pont*], amely a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban valamennyi általa kezdeményezett bírósági (peres és nemperes) eljárás megjelölésével és az azokhoz kapcsolódóan megfizetett bírósági eljárási illeték feltüntetésével nyilatkozik arról, hogy az érintett időszakban legalább 250 bírósági eljárást kezdeményezett. Utólagos elszámolás esetén a gazdálkodó szervezet mentesül az eljárás kezdeményezésekor a bírósági eljárási illeték megfizetése alól.

(6) Az engedély egy évre szól, meghosszabbítását az adópolitikáért felelős miniszter engedélyezi, amennyiben azt a gazdálkodó szervezet legkésőbb az engedély lejártát megelőző 60. napon kéri és nyilatkozik arról, hogy a meghosszabbítás iránti kérelem előterjesztését megelőző 12 hónapban az engedély kiadására meghatározott feltételek teljesültek.

(7) A gazdálkodó szervezetnek az engedély megadását (meghosszabbítását) követő hónap 15. napjáig előleget kell fizetnie. Az előleg összege a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban kezdeményezett bírósági eljárásokért fizetett illeték 50%-a, melynek megfizetésére

az adópolitikáért felelős miniszter a kérelemnek helyt adó határozatban kötelezi a gazdálkodó szervezetet. Az engedély időtartama alatt kezdeményezett eljárások illetékéről a gazdálkodó szervezet az engedély lejártát követő hónap 15. napjáig bevallást nyújt be az állami adóhatósághoz. A bevallott illeték és a befizetett előleg különbözete a bevallás benyújtásával esedékes.

(8) Az utólagos illetékfizetésre jogosult gazdálkodó szervezetek megnevezését, székhelyét, adószámát, valamint az engedély számát és időbeli hatályát az adópolitikáért felelős miniszter az általa vezetett minisztérium honlapján közzéteszi.”

119. § Az Itv. 78. § (3)–(5) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A fizetési meghagyás (határozat) alapján fizetendő illeték a (4)–(5) bekezdésben foglalt kivételekkel, a határozat jogerőre emelkedését követő 15. napon válik esedékessé.

(4) A fizetési meghagyásban megállapított illetékből az illetékelőleg a határozat közlésétől számított 30. napon válik esedékessé.

(5) A jogerős fizetési meghagyásban megállapított illeték és az illetékelőleg különbözetének (a továbbiakban: illetékkülönbözet) megfizetésére az állami adóhatóság a megszerzett vagyon ingatlan-nyilvántartási bejegyzését követően [92. § (2) bekezdés] fizetési felhívást bocsát ki. A felhívásban megjelölt illetékkülönbözet a közléstől számított 30. napon válik esedékessé.”

120. § Az Itv. 80. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az 5. § (1) bekezdése szerinti szervezet (alapítvány) közigazgatási hatósági vagy bírósági eljárás kezdeményezésekor, illetve gépjármű, pótkocsi szerzése esetén az illetékmentesség igénybe vételére jogosult lett volna, a megfizetett illetéket az adózó kérelmére – az adóvisszatérítés szabályai szerint – az állami adóhatóság visszatéríti. Az eljárási illeték visszatérítése iránti kérelmet az állami adóhatósághoz címezve az eljáró közigazgatási hatóságnál vagy bíróságnál kell benyújtani, mely az eljárási illeték megfizetésének tényét igazolva a kérelmet továbbítja az állami adóhatósághoz.”

121. § Az Itv. a következő 99/A. §-sal egészül ki:

„99/A. § (1) Az 5. § (3)–(4) bekezdésének, 31. § (3) bekezdésének, 78. § (3)–(5) bekezdésének, 80. § (3) bekezdésének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvény által megállapított szövegét a hatályba lépést követően illetékkiszabásra bejelentett vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott vagyonszerzési ügyekben, illetve kezdeményezett közigazgatási hatósági és bírósági eljárásokban kell alkalmazni.

(2) A 16. § (2) bekezdésének, 17. § (2) bekezdésének, valamint 26. §-a (2) bekezdésének az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi törvény által megállapított rendelkezéseit azokban a vagyonszerzési ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben a lakóház felépítésére meghatározott határidő – öröklés esetén a hagyaték jogerős átadásától, ajándékozás és visszterhes vagyónátruházási illeték alá eső megszerzés esetén a szerződés illetékkiszabásra történő bemutatásától – e törvény kihirdetéséig még nem telt el.

122. § Az Itv. 23/A. §-ának (6) bekezdésében a „vétel” szövegrészek helyébe az „eladás” szövegek lépnek.

123. § Az Itv. 31. § (4) bekezdése hatályát veszti.

13. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása

124. § Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 17. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Tulajdonjog fenntartással történő eladás ténye jegyezhető fel az ingatlan tulajdonjogának a futamidő végén – minden további jognyilatkozat nélkül (ide nem értve a tulajdonjog bejegyzési engedélyt) – történő átszállását eredményező pénzügyi lízingbe adás esetében is.”

VI. Fejezet

14. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

125. § (1) Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény (a továbbiakban: Kjtv.) 4/A. § (1)–(3) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A pénzügyi szervezet a 2011. évben különadó megállapítására, bevallására és fizetésére kötelezett.

(2) A pénzügyi szervezet a 2010. évi különadó kötelezettség teljesítésére irányadó szabályok szerint előírt adókötelezettség alapján 2011. március 10-éig különadó kötelezettséget állapít meg, vall be és négy egyenlő részletben a negyedév utolsó hónapjának 10. napjáig fizet meg.

(3) A 2010-ben jogelőd nélkül létrejött pénzügyi szervezet a 2011. évi adókötelezettségét – a (4) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – az utolsó rendelkezésre álló beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján 2011. szeptember 10. napjáig állapítja meg és vallja be, amelyet a 2011. évben két egyenlő részletben, 2011. szeptember 10. napjáig és december 10. napjáig fizet meg.”

(2) A Kjtv. 4/A. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A 2010. szeptember 30-áig különadó bevallás teljesítésére nem kötelezett naptári évtől eltérő üzleti évet választó pénzügyi szervezet a 2011. évi adókötelezettségét – a (4) bekezdés rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával – a rendelkezésre álló legutolsó beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján 2011. szeptember 10. napjáig állapítja meg és vallja be, amelyet 2011. évben két egyenlő részletben, 2011. szeptember 10. napjáig és december 10. napjáig fizet meg.”

(3) A Kjtv. 4/A. §-ának (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Ha a pénzügyi szervezet jogutód nélküli megszűnés, átalakulással történő megszűnés miatt vagy bármely nem szabályozott egyéb okból kikerül e törvény hatálya alól, a különadó kötelezettségét a megszűnés vagy a kikerülés napját követő 30. napig kell teljesítenie.”

126. § A Kjtv. 5. §-ának (2) bekezdésében a „2010. évben” szövegrész helyébe a „2011. évben” szöveg lép.

127. § A Kjtv. 4/A. §-ának (7)–(8) bekezdése hatályát veszti.

15. A távhőszolgáltatás versenyképessé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

128. § A távhőszolgáltatás versenyképessé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény 17. § (7) bekezdése hatályát veszti.

VII. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT ÉS A MUNKAERŐPIACI ALAPOT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

16. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

129. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 2. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A biztosítás az annak alapjául szolgáló jogviszonnyal egyidejűleg, a törvény erejénél fogva jön létre. Ennek érvényesítése érdekében a foglalkoztatót bejelentési, nyilvántartási, járulék-megállapítási és levonási, járulékfizetési, valamint bevallási kötelezettség terheli. E kötelezettség kiterjed arra a külföldi foglalkoztatóra is, aki a Magyar Köztársaság területén biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keretében foglalkoztat munkavállalót, továbbá arra a külföldi foglalkoztatóra, aki a Magyar Köztársaság területén kívül foglalkoztat olyan munkavállalót, aki a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik.”

130. § A Tbj. 4. § *k*) pont 1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:

Járulékalapot képező jövedelem:)

„1. a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Sza tv.) szerint összevont adóalapba tartozó önálló és nem önálló tevékenységből származó bevételből az adóelőleg-alap számításnál figyelembe vett jövedelem, a munkavállalói érdekképviselet ellátó szervezet részére levont (befizetett) tagdíj, a tanulószervezetben meghatározott díj, a hivatásos nevelőszülői díj, a felszolgálási díj, a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borralaló (a továbbiakban: borralaló), az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíj,”

131. § A Tbj. 4. § *s*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„*s*) Minimálbér:

1. a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított személyi alaphár kötelező legkisebb havi összege, és

2. a biztosított egyéni és társas vállalkozó járulékfizetéséről szóló rendelkezések alkalmazásában a tárgyhónap első napján, a teljes munkaidőre érvényes garantált bérminimum havi összege, ha az egyéni vállalkozó személyesen végzett főtevékenysége vagy a társas vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú iskolai végzettséget vagy középfokú szakképzettséget igényel.”

132. § A Tbj. 5. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Biztosított az a természetes személy is, aki a munkát külföldi foglalkoztató számára a Magyar Köztársaság területén kívül végzi, és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelet alapján e törvény hatálya alá tartozik.”

133. § A Tbj. 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Munka Törvénykönyve szerinti munkaviszony esetén a biztosítás kezdete az a nap, amelyen a munkavállaló ténylegesen munkába lép.”

134. § A Tbj. 8. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„8. § Szünetel a biztosítás:

a) a fizetés nélküli szabadság ideje alatt, kivéve, ha

aa) a fizetés nélküli szabadság idejére gyermekgondozási díj, gyermekgondozási segély vagy gyermeknevelési támogatás kerül folyósításra, vagy

ab) a fizetés nélküli szabadságot tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek ápolása címén veszik igénybe,

b) az igazolatlan távollét időtartama alatt,

c) a munkavégzési (szolgálatelljesítési) kötelezettség alóli mentesítés ideje alatt, kivéve, ha a munkavégzés alóli mentesítés idejére a munkaviszonyra vonatkozó szabály szerint átlagkereset jár, vagy munkabér (illetmény), átlagkereset (távolléti díj), táppénzfizetés történt,

d) az előzetes letartóztatás, szabadságvesztés tartama alatt, kivéve, ha a letartóztatottat az ellene emelt vád alól jogerősen felmentették, vagy a büntetőeljárást megszüntették, továbbá, ha az elítéltet utóbb a bíróság jogerősen felmentette,

e) az ügyvéd, a közjegyző, a szabadalmi ügyvivő kamarai tagságának szüneteltetése alatt,

f) az egyéni vállalkozói tevékenység szünetelésének ideje alatt.”

135. § A Tbj. 11. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A biztosítás nem terjed ki:)

„b) a magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által a Magyar Köztársaság területén foglalkoztatott, harmadik állam állampolgárságával rendelkező és külföldinek minősülő munkavállalóra, ha a munkavégzésre kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor, feltéve, hogy e munkavégzés a két évet nem haladja meg; e rendelkezés ismételtlen nem alkalmazható ugyanarra a munkavállalóra, ha az előző belföldi munkavégzés befejezésétől számítva három év nem telt el;”

136. § A Tbj. 19. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, a kiegészítő tevékenységet folytató társas vállalkozó után a társas vállalkozás, valamint a 39. § (2) bekezdésében meghatározott személy által fizetendő egészségügyi szolgáltatási járulék havi összege 5100 forint (napi összege 170 forint).”

137. § A Tbj. 20. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § (1) A foglalkoztató az általa foglalkoztatott biztosított részére a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonnyal összefüggésben kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem után havonta a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet.

(2) A társadalombiztosítási járulékot a foglalkoztató legfeljebb a Magyar Köztársaság költségvetéséről szóló törvényben az egy naptári napra meghatározott összeg naptári évre

számított összege után fizeti meg (a továbbiakban: társadalombiztosítási járulék-fizetési felső határ).

(3) A társadalombiztosítási járulék-fizetési felső határra a 24. § (3) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.”

138. § A Tbj. 21. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem képezi a társadalombiztosítási járulék, a nyugdíjjárulék (tagdíj) és az egészségbiztosítási- és munkaerő-piaci járulék alapját:]

„b) az Szja tv. 71. §-a szerinti béren kívüli juttatás,”

139. § A Tbj. 25/A. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem fizet a 19. § (3) bekezdésében meghatározott mértékű munkaerő-piaci járulékot]

„b) az az egyéni és társas vállalkozó, aki közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytat, vagy a vállalkozói tevékenysége mellett munkaviszonnyal is rendelkezik – ide nem értve azt a munkavállalót, aki fizetés nélküli szabadságon van,”

140. § A Tbj. 27. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A társas vállalkozás a biztosított társas vállalkozó után fizetendő társadalombiztosítási járulékot a társas vállalkozó személyes közreműködésére tekintettel kifizetett (juttatott) járulékalapot képező jövedelem, de havi átlagban legalább az e törvény szerinti minimálbér alapulvételével fizeti meg. A társadalombiztosítási járulékot a társas vállalkozás legfeljebb a társadalombiztosítási járulék-fizetési felső határ után fizeti meg.”

141. § (1) A Tbj. 29. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A biztosított egyéni vállalkozó a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot

a) vállalkozói jövedelem szerinti adózás esetén a vállalkozói kivét,

b) átalányadózás esetén az átalányban megállapított jövedelem,

de havi átlagban legalább az e törvény szerinti minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

(2) A Tbj. 29. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) A társadalombiztosítási járulékot az egyéni vállalkozó legfeljebb a társadalombiztosítási járulék-fizetési felső határ után fizeti meg.”

142. § A Tbj. 29/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az a biztosított egyéni vállalkozó, aki az egyszerűsített vállalkozói adó alanya (a továbbiakban: eva adózó), a 19. § (1)–(3) bekezdésében meghatározott járulékokat (tagdíjat) az e törvény szerinti minimálbér alapulvételével fizeti meg.”

143. § A Tbj. 35. § (2) bekezdés harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A befizetési határidő elmulasztása esetén a megállapodás megszűnik a járulék esedékességének napját magában foglaló naptári hónap utolsó napján, kivéve, ha addig a tartozást megfizetik.”

144. § A Tbj. 44/A. §-a a következő (10) és (11) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A hajléktalan személyekről az egészségbiztosítási szervnek bejelentést tesznek az alábbi intézmények vezetői:

- a) hajléktalanok otthona,
- b) hajléktalanok átmeneti szállása,
- c) hajléktalanok rehabilitációs intézménye,
- d) hajléktalanok éjjeli menedékhelye,
- e) hajléktalanok nappali melegedője.

A bejelentésről az intézmény vezetője igazolást ad ki a hajléktalan személy részére. A bejelentés és az igazolás érvényessége a bejelentés napját magában foglaló naptári hónapot követő hatodik naptári hónap utolsó napjáig tart.

(11) A (10) bekezdésben meghatározott intézmény a bejelentés vagy az igazolás kiállításának elmulasztása miatt nem bírságható.”

145. § A Tbj. 45. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tagságra kötelezett pályakezdőnek minősülő egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói nyilvántartásba való bejegyzése napjától, a mezőgazdasági őstermelő a biztosítottá válása napjától, az egyszerűsített foglalkoztatás keretében alkalmazott munkavállaló a foglalkoztatása kezdetétől számított 15 napon belül köteles az általa választott magánnyugdíjpénztárba belépni.”

146. § A Tbj. 50. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A foglalkoztató a biztosítottat terhelő járulékot (tagdíjat) akkor is köteles bevallani és befizetni, ha annak levonása a tárgy hónapban kifizetett jövedelemből nem lehetséges. A megelőlegezett járulékot (tagdíjat) a foglalkoztató a biztosítottal szemben fennálló követeléseként veszi nyilvántartásba.”

147. § A Tbj. az 54. §-t követően a következő 55. §-sal egészül ki:

„55. § Az a természetes személy, jogi személy vagy egyéb jogalany, aki (amely)

a) valótlan adatok közlésével olyan személyt jelentett be, akire a biztosítás nem terjed ki, vagy

b) a járulékokat (tagdíjat) jogellenesen a tényleges járulékalapot képező jövedelemnél magasabb összeg után állapította meg és vallotta be,

a jogsértés időtartamára – a bejelentés vagy bevallás megalapozatlanságától függetlenül – köteles a társadalombiztosítási járulékot, a b) pont szerinti esetben a magasabb összeg utáni társadalombiztosítási járulékot megfizetni.”

148. § (1) A Tbj. 56/A. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„Különös szabályok a járulékkötelezettségek teljesítésére vonatkozóan”

(2) A Tbj. 56/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„56/A. § (1) A magyar jogszabályok szerint bejegyzésre nem kötelezett külföldi foglalkoztató (a továbbiakban: külföldi vállalkozás) javára biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keretében munkát végző foglalkoztatott részére kifizetett járulékalapot képző jövedelem után a külföldi vállalkozás a 19. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű társadalombiztosítási járulékot fizet, és a jövedelemből a 19. § (2)–(3) bekezdéseiben meghatározott járulékokat, illetve magán-nyugdíjpénztári tagság esetén a 33. § szerinti magán-nyugdíjpénztári tagdíjat von le.

(2) A külföldi vállalkozás a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonnyal összefüggő bejelentési, járulékfizetési és bevallási kötelezettséget az Art. 8. és 9. §-ában meghatározott

képviselő útján, ennek hiányában közvetlenül saját maga teljesíti. Ha a külföldi vállalkozás a járulékkötelezettséget közvetlenül teljesíti, a biztosítás kezdetét megelőzően köteles bejelentkezni az állami adóhatóságnál, és kérelmezni, hogy az állami adóhatóság foglalkoztatói minőségében vegye nyilvántartásba.

(3) Ha a külföldi vállalkozás a járulékkötelezettségek teljesítésére nem rendelkezik Art. szerinti képviselővel, és a (2) bekezdésben foglalt bejelentkezést is elmulasztja, az általa foglalkoztatott természetes személy biztosításával összefüggő bejelentési, járulékfizetési és bevallási kötelezettséget a foglalkoztatott teljesíti, és viseli a járulékkötelezettségek elmulasztása miatti jogkövetkezményeket (ide nem értve a mulasztási bírságot és az adóbírságot).

(4) Ha a munkavállaló magyarországi foglalkoztatására

a) kirendelés alapján kerül sor, és a munkáltatók megállapodása alapján a munkavállaló munkabérét és az ezzel járó közterheket az a munkáltató fizeti, amelyhez a munkavállalót kirendelték,

b) munkaeő-kölcsönzés keretében kerül sor, és a kölcsönbeadó külföldi vállalkozás,

e foglalkoztatással összefüggésben a bejelentés és nyilvántartás, valamint a járulék megállapításának, bevallásának és megfizetésének kötelezettsége az a) pont szerinti esetben azt a munkáltatót terheli, amelyhez a munkavállalót kirendelték, a b) pont szerinti esetben a belföldön bejegyzett kölcsönvevőt terheli.”

149. § A Tbj. a 61. §-t követően az alábbi alcímmel és 62 §-sal egészül ki:

„Átmeneti rendelkezések

62. § Az adóellenőrzés során a Tbj. 2010. december 31-én hatályos 27., 29. és 29/A. §-a alapján járulékfizetésre kötelezett terhére utólagos adómegállapítás keretében nem állapítható meg mulasztási bírság és adóbírság a tevékenységre jellemző kereset jogellenes megállapításával összefüggésben.”

150. § A Tbj. 47. § (3) bekezdésében a „levont járulékok” szövegrész helyébe a „tárgyévre, illetve a tárgyévtől eltérő időre levont járulékok” szöveg lép.

151. § Hatályát veszti a Tbj.

a) 4. § a) pont 1. alpontjában a „*vagy a biztosítottnak a biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyára tekintettel vagy azzal összefüggésben járulékalapot képező jövedelmet juttat.*” szövegrész,

b) 4. § k) pont 2. alpontjában az „*; az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszony alapján fizetett ösztöndíj*” szövegrész,

c) 4. § q), t) és zs) pontja,

d) 5. § (1) bekezdés a) pontjában az „*; ide nem értve a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött munkaviszonyt*” szövegrész,

e) 24. § (1) bekezdés a) pontjában az „*a járulékalapot képező természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összege, valamint*” szövegrész,

f) 27. § (2) bekezdésében az „*– ide nem értve az Szja tv. 69. §-a szerinti természetbeni juttatás adóalapként megállapított értékének személyi jövedelemadóval növelt összegét –*” szövegrész,

g) 27. § (4) bekezdése,

- h) 29. § (6) bekezdése,
- i) 30. §-a,
- j) 31. § (6) bekezdésében a „*tevékenységre jellemző kereset, illetőleg - az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban tett bejelentés esetén* –” szövegrész,
- k) 50. § (3) bekezdése,
- l) 52. § (4) bekezdésében az „*a tevékenységre jellemző kereset, bejelentés esetén*” szövegrész.

17. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása

152. § Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (Eho.) 3. § (1) bekezdés *ba*) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kifizető, - kifizető hiányában, vagy ha a kifizető az adóelőleg alapját képező jövedelem után adót (adóelőleget) nem köteles megállapítani - a jövedelmet szerző magánszemély 27 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást fizet az adóévben kifizetett, juttatott, a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) szerinti

külön adózó jövedelmek közül]

„*ba*) a kifizetőt terhelő adó mellett juttatott vagyoni érték adóalapként meghatározott összege,”

(után.)

153. § Az Eho. 3. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Mentés a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulás alól az a jövedelem és járulék alapjául szolgáló azon összeg, amely után a Tbj. szabályai szerint járulékot kell fizetni, valamint az a jövedelem, amely után az adót nem kell megállapítani és/vagy megfizetni.”

154. § Az Eho. 5. § (1) bekezdés *g*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem kell megfizetni a százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást a következő jogcímeken keletkező jövedelmek után:)

„*g*) az Szja tv. 71. §-a szerinti béren kívüli juttatás,”

155. § Az Eho. 11. § (6) bekezdés harmadik mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A kifizetőt terhelő adó mellett juttatott vagyoni érték adóalapként meghatározott összege utáni egészségügyi hozzájárulást a személyi jövedelemadóval egyidejűleg kell megállapítani, bevallani és megfizetni.”

156. § Hatályát veszti az Eho.

- a) 3. § (1) bekezdés *ab*), *bc*) és *bd*) alpontjai,
- b) 3. § (2) bekezdésének első mondata,
- c) 3. § (3) bekezdés *c*) pontjában a „*25 százalékos adóterhet viselő*” szövegrész,
- d) 3. § (3) bekezdés *e*) pontjában az „*és 74. §*” szövegrész,
- e) 3. § (4), (6), (7), (8) és (9) bekezdése,
- f) 5. § (1) bekezdés *b*) pontjában az „*az adóterhet nem viselő járandóság*,” szövegrész,

- g) 5. § (2) bekezdésében a „ , ha a bérbeadó bérleti díjból származó bevételére az önálló tevékenységből származó jövedelemre irányadó szabályokat alkalmazza” szövegrész,
- h) 11. § (8) bekezdésében az „és a kivétkiegészítés” szövegrész,
- i) 11. § (10) bekezdése.

18. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

157. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 29. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Szüneteltetni kell az álláskeresői járadék folyósítását, ha az álláskereső)

„a) terhességi-gyermekágyi segélyre, gyermekgondozási díjra vagy gyermekgondozási segélyre való jogosultságának megállapítását jelenti be, terhességi-gyermekágyi segély és gyermekgondozási díj esetén a jogosultság megállapítását követő naptól, gyermekgondozási segély esetén a jogosultság megállapításának napjától,”

158. § (1) Az Flt. 41/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

- „(2) A munkaadó létszámának megállapításakor figyelmen kívül kell hagyni
- a) a közhasznú munkavégzés, közcélú munkavégzés vagy közmunka keretében foglalkoztatott munkavállalót,
- b) az egyszerűsített foglalkoztatás szabályai szerint jogszerűen alkalmazott munkavállalót,
- c) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló törvény, illetve a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvény hatálya tartozó munkavállalót, és
- d) az Mt. 150. § (1) bekezdése alapján más munkáltatónál történő átmeneti munkavégzés során foglalkoztatott munkavállalót.”

(2) Az Flt. 41/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)–(3) bekezdés alkalmazásában létszámon a – Központi Statisztikai Hivatal munkaügy-statisztikai adatszolgáltatáshoz kiadott útmutatójában foglaltak szerinti – tárgyévi átlagos statisztikai állományi létszámot kell érteni. A statisztikai állományi létszámot egy tizedes jegyre kerekítve a kerekítés általános szabályai szerint kell meghatározni.”

159. § Az Flt. a 41/A. §-t követően a következő 42. §-sal egészül ki:

- „42. § A 41/A. § alkalmazásában megváltozott munkaképességű a munkavállaló, ha
- a) munkaképesség-csökkenése – az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet (a továbbiakban: ORSZI), 2007. augusztus 15-ét megelőzően az Országos Egészségbiztosítási Pénztár Országos Orvosszakértői Intézete (a továbbiakban: OOSZI) szakvéleménye, 2001. január 1-jét megelőzően vasutas biztosítottak esetében a Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye szerint – 50–100 százalékos mértékű,
- b) egészségkárosodása az ORSZI szakvéleménye szerint 40 százalékos vagy azt meghaladó mértékű,
- c) a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Ftv.) 23. § (1) bekezdés a) pontja alapján látási fogyatékosnak minősül, vagy vakok személyi járadékában részesül,

d) az Ftv. 23. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján a személyiség egészét érintő fejlődés átható zavara miatt fogyatékosági támogatásban részesül,

e) külön jogszabály szerint súlyos értelmi fogyatékosnak minősül, és erre tekintettel a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint adókedvezményre jogosult,

f) siket vagy súlyosan nagyothalló, és halláskárosodása audiológiai szakvélemény szerint a 60 decibel hallásküszöb értékét eléri vagy meghaladja, vagy

g) a súlyos mozgáskorlátozottak közlekedési kedvezményeiről szóló kormányrendelet szerint súlyos mozgáskorlátozottaknak minősül,

és a munkaszerződése szerinti munkaideje a napi négy órát eléri.”

160. § Az Flt. a 42/A. §-t követően a következő 42/B. §-sal egészül ki:

„42/B. § A megváltozott munkaképességet igazolja

a) a 42. § *a)* és *b)* pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI, Magyar Államvasutak Orvosszakértői Intézetének szakvéleménye, a rehabilitációs járadék megállapításáról szóló határozat, vagy a rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugellátás megállapításáról szóló határozat,

b) a 42. § *c)* pontja tekintetében: az ORSZI, OOSZI szakvéleménye, a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata vagy vakok személyi járadékának megállapításáról szóló határozata,

c) a 42. § *d)* és *e)* pontja tekintetében: az ORSZI szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatást megállapító határozata,

d) a 42. § *f)* pontja tekintetében: az OOSZI, ORSZI szakvéleménye, az audiológiai állomás szakorvosának szakvéleménye, az összevont adóalap adóját csökkentő kedvezmény igénybevételére jogosító igazolás vagy a kincstár fogyatékosági támogatás megállapításáról szóló határozata,

e) a 42. § *g)* pontja tekintetében: az elsőfokú szakorvosi (házi orvosi) szakvélemény, az ORSZI másodfokú szakvéleménye,

az *a)–e)* pontokban említett szakvélemény, igazolás vagy határozat érvényességi idején belül.”

161. § Az Flt. 58. § (5) bekezdés *m)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/E törvény alkalmazásában/

„*m)* megváltozott munkaképességű személy: aki testi vagy szellemi fogyatékos, vagy akinek az orvosi rehabilitációt követően munkavállalási és munkahely-megtartási esélyei testi vagy szellemi károsodása miatt csökkennek; a rehabilitációs hozzájárulás fizetési kötelezettség megállapítása szempontjából a 42. §-ban meghatározott személy,”

VIII. Fejezet

A SZÁMVITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

19. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

162. § A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (4) bekezdés 10. pontjának *e)* alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(4) E törvény alkalmazásában

10. behajthatatlan követelés: az a követelés,]

„e) amelyet eredményesen nem lehet érvényesíteni, amelynél a fizetési meghagyásos eljárással, a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek arányban a követelés várhatóan behajtható összegével (a fizetési meghagyásos eljárás, a végrehajtás veszteséget eredményez vagy növeli a veszteséget), amelynél az adós nem lelhető fel, mert a megadott címen nem található és a felkutatása „igazoltan” nem járt eredménnyel,”

163. § Az Szt. 3. § (8) bekezdés 12. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) E törvény alkalmazásában]

„12. *elektronikus pénzeszköz*: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvényben meghatározott fogalom;”

164. § Az Szt. 9. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdés előírásait a nyilvánosan működő részvénytársaság, az anyavállalat, a konszolidálásba e törvény 120–134. §-a szerint bevont vállalkozás, valamint az olyan vállalkozó, amelynek kibocsátott – a 3. § (6) bekezdés 2–3. pontja szerinti – értékpapírai tőzsdei kereskedelme engedélyezett vagy az engedélyezést már kérelmezték, nem alkalmazhatja.”

165. § Az Szt. 47. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A bekerülési (beszerzési) értéket csökkenti a próbaüzemeltetés során előállított, raktárra vett, értékesített termék, teljesített szolgáltatás előállítási költsége, ennek hiányában az állománybavételkori piaci értéke, illetve a még várhatóan felmerülő költségekkel csökkentett eladási ára, várható eladási ára, legfeljebb a próbaüzemeltetés – bekerülési (beszerzési) értéként figyelembe vett – költségéig, valamint a bekerülési (beszerzési) értékben elszámolt kamat összegét csökkenti a beruházásra adott előleg után, annak elszámolásáig, a beruházásra elkülönített pénzeszköz után, annak felhasználásáig kapott kamat összege.”

166. § (1) Az Szt. 60. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A mérlegben a valutapénztárban lévő valutakészletet, a devizaszámlán lévő devizát, továbbá a külföldi pénzügyi eszközökre szóló – az 54–55. § szerint minősített – minden követelést, befektetett pénzügyi eszközt, értékpapírt, illetve kötelezettséget az üzleti év mérlegfordulónapjára vonatkozó – a (4)–(6) bekezdés szerinti – devizaárfolyamon átszámított forintértéken kell kimutatni.”

(2) Az Szt. 60. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Amennyiben a választott hitelintézet adott napon belül többször is jegyez árfolyamot, úgy az (1) – (9) bekezdések alkalmazása során az adott napi jegyzett árfolyamok közül a számviteli politikában meghatározott árfolyamot kell figyelembe venni.”

167. § Az Szt. 96. § (4) és (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 96. § kiegészül egy új (6) bekezdéssel:

„(4) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletének a 41. § (8) bekezdése, az 55. § (4) bekezdése, a 86. § (8) bekezdése, a 88. § (6) bekezdése, a 89. § (1)–(3) bekezdése, (4) bekezdésének *a)*, *c)–d)* pontja és (6) bekezdése, a 89/A. §-a, a 90. § (1)–(2) bekezdése és (3) bekezdésének *b)* pontja, (4) bekezdésének *b)* pontja, a 91. § *c)–d)* pontja, a 92. §-a, a 93. § (1)–(2) és (6) bekezdése szerinti adatokat nem kell tartalmaznia.

(5) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletében a könyvvizsgáló által a 88. § (8) bekezdésének *b)* pontjában foglalt jogcímenek felszámított díjakat nem kell

összecszerűen bemutatni, ha az tartalmazza a díjak jogcímenkénti megoszlását, és a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság részére, annak kérésére, a vállalkozó a díjakról részletes tájékoztatást ad.

(6) Az egyszerűsített éves beszámoló kiegészítő mellékletének nem kell tartalmaznia a 90. § (3) bekezdésének *c)* pontja szerinti mérlegben kívüli tételek és mérlegben nem szereplő megállapodások pénzügyi kihatásait.”

168. § Az Szt. 141. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az átalakulással létrejövő gazdasági társaság végleges vagyommérlegében kimutatott saját tőke és a vagyommérleg-tervezetében kimutatott saját tőke különbözetének összegével – a változás tartalmának és előjelének megfelelően – a tőketartalékot, az eredménytartalékot, illetve a lekötött tartalékot kell módosítani a végleges vagyommérlegben. A tőketartalék módosítása során, ha emiatt a tőketartalék negatívvá válna, a tőketartalék pozitív összegéig a tőketartalékot, azt meghaladóan az eredménytartalékot kell csökkenteni.”

169. § Az Szt. 177. §-a a következő (16)-(17) bekezdéssel egészül ki:

„(16) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 3. § (4) bekezdés 10. pont *e)* alpontját, 3. § (8) bekezdés 12. pontját, 9. § (3)–(4) bekezdését, 11. § (3) bekezdését, 33. § (6) bekezdését, 47. § (8) bekezdését, 59/C. § (2) bekezdését, 60. § (2) bekezdését, 60. § (6) bekezdését, 60. § (10) bekezdését, 84. § (8) bekezdését, 85. § (4) bekezdését, 86. § (9) bekezdését, 93. § (1) bekezdés *b)* pontját, 96. § (4)–(6) bekezdését, 116. § (1) bekezdésének felvezető szövegét, 116. § (2) bekezdését, 116. § (6) bekezdését, 140. § (6) bekezdését, 141. § (4) bekezdését, 153. § (5) bekezdését, 154/A. § (5) bekezdését, valamint 6. számú mellékletét először a 2011. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(17) E törvénynek a (16) bekezdésben hivatkozott, az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított rendelkezései a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.”

170. § Az Szt. 6. számú melléklete e törvény 5. számú melléklete szerint módosul.

171. § Az Szt. 11. § (3) bekezdésében és az Szt. 154/A. § (5) bekezdésében az „*éves beszámoló*” szövegrész helyébe az „*éves beszámoló, egyszerűsített éves beszámoló*” szöveg, az Szt. 33. § (6) bekezdésében, valamint a 86. § (9) bekezdésében a „*(visszaadási kötelezettség nélkül)*” szövegrész helyébe a „*, véglegesen*” szöveg, az Szt. 59/C. § (2) bekezdésében a „*95. § (4) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*95. § (6) bekezdésében*” szöveg, az Szt. 116. § (1) bekezdés felvezető szövegében és (2) bekezdésében a „*leányvállalatai éves beszámolóit*” szövegrész helyébe a „*leányvállalatai beszámolóit*” szöveg, az Szt. 116. § (6) bekezdésében a „*mérlegfordulónapjától számított 180 napon belül*” szövegrész helyébe az „*elfogadásától számított 60 napon belül*” szöveg, valamint az Szt. 153. § (5) bekezdésében az „*éves beszámolót*” szövegrész helyébe az „*éves beszámolót, egyszerűsített éves beszámolót*” szöveg lép.

172. § Hatályát veszti az Szt. 9. § (4) bekezdése, az Szt. 84. § (8) bekezdése, az Szt. 85. § (4) bekezdése, valamint az Szt. 140. § (6) bekezdése.

173. § Hatályát veszti az Szt. 60. § (6) bekezdésében a „– a (4) bekezdés szerinti értékeléstől eltérő értékelésből adódó különbözetnek a kiegészítő mellékletben történő bemutatása mellett –,” szövegrész, az Szt. 93. § (1) bekezdésének b) pontjában az „a létesítő okiratban megjelölt” szövegrész, valamint az Szt. 116. § (6) bekezdésében a „ , hiteles fordításban,” szövegrész.

20. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

174. § A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 2. §-ának 22. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(2. § E törvény alkalmazásában)

„22. *Nemzetközi könyvvizsgálati standardok:* a Nemzetközi Könyvvizsgálati és Bizonyosságot Nyújtó Szolgáltatási Standardok Testület [International Auditing and Assurance Standard Board (IAASB)] által kibocsátott és elfogadott Nemzetközi Könyvvizsgálati Standardok [International Standards on Auditing (ISA)] és kapcsolódó állásfoglalások, valamint egyéb standardok, amelyek a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységhez kapcsolódnak.”

175. § A Kkt. 4. § (5) bekezdése a következő *j*) ponttal egészül ki:

[(5) A kamara]

„*j*) működteti a Magyar Könyvvizsgálói Kamara Állandó Választottbíróságát.”

176. § A Kkt. 7. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az 5. § *k*) és *l*) pontja szerinti eljárás során a határozatot az eljárás megindításától számított hatvan napon belül, vagy ha ez nem lehetséges, a határidő letelte utáni első testületi ülésen, legkésőbb azonban kilencven napon belül kell meghozni. Az eljáró testület elnöke az ügyintézési határidőt indokolt esetben egy alkalommal, legfeljebb hatvan nappal meghosszabbíthatja, melyről az ügyfelet értesíteni kell.”

177. § A Kkt. 16. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A könyvvizsgálói igazolvány feljogosítja a kamarai tag könyvvizsgálót a „hites könyvvizsgáló”, a „bejegyzett könyvvizsgáló”, valamint a „könyvszakértő” cím használatára, azonban a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátása során kiadott jelentésekben csak a „kamarai tag könyvvizsgáló” cím használható.”

178. § (1) A Kkt. 26. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A kamarai tag könyvvizsgáló a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátását – kérelemre kiadott – engedély alapján szüneteltetheti, illetve fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján szünetelteti (a továbbiakban: szüneteltetés). A szüneteltetés legrövidebb időtartama – a (6) bekezdés szerinti szüneteltetés kivételével – kérelemre kiadott engedély alapján történő szüneteltetés esetén három, fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján tizenkét hónap.”

(2) A Kkt. 26. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szüneteltetés engedélyezését legkésőbb a 11. § (1) bekezdés *e*) vagy *f*) pontja szerinti jogviszony létesítésétől, illetve az 53. § szerinti összeférhetetlen tevékenység megkezdésétől számított hatvan napon belül kell kérni.”

(3) A Kkt. 26. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A (6) bekezdés hatálya alá tartozó kamarai tag könyvvizsgálónak, valamint a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátását fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján szüneteltető kamarai tag könyvvizsgálónak is eleget kell tennie az (5) bekezdés szerinti kötelezettségeknek.”

179. § A Kkt. 27. § (3) bekezdése a következő *f)* és *g)* pontokkal egészül ki:

[(3) A szüneteltetés alatt a kamarai tag könyvvizsgáló]

„*f)* köteles megtartani a kamara önkormányzati szabályzataiban a szüneteltető tagokra előírt szabályokat,

g) köteles haladéktalanul, de legkésőbb tizenöt napon belül bejelenteni, ha a 33. § (1) bekezdésében felsorolt adataiban változás következett be.”

180. § A Kkt. 29. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tevékenységét szüneteltető tag – kérelemre kiadott – engedéllyel kezdhet ismét jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végezni. A fegyelmi eljárás során kiszabott büntetés alapján szüneteltető tag a fegyelmi határozatban meghatározott időpontot követően terjesztheti elő erre irányuló kérelmét.”

181. § A Kkt. 98. § (1) bekezdésének *c)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A könyvvizsgáló jelöltek névjegyzékébe - kérelmére - fel kell venni azt, aki teljesíti az alábbiakat:]

„*c)* vállalja, hogy a Magyar Köztársaság területén jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet végző kamarai tag könyvvizsgálóval vagy könyvvizsgáló céggel a képzési programnak megfelelő – a kamara mentori szabályzata szerinti – munkaviszonyt, munkaviszony jellegű jogviszonyt létesít,”

182. § A Kkt. a 146. §-a után a következő címmel és a 146/A. §-sal egészül ki:

„A Magyar Könyvvizsgálói Kamara Állandó Választottbírósága

146/A. § (1) A kamara létrehozhatja a Magyar Könyvvizsgálói Kamara Állandó Választottbíróságát (a továbbiakban: választottbíróság).

(2) A választottbíróság hatáskörére, eljárására a választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Vbt.) rendelkezéseit a (3)–(7) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

(3) A választottbíróság eljárásának van helye

a) számvittel, könyvvizsgálattal összefüggő kérdésekkel

b) a kártérítési igényekkel, valamint

c) a szerződésekből eredő díjigényekkel

kapcsolatos jogvitában, ha a felek a választottbírósági eljárást szerződésben kikötötték és az eljárás tárgyáról szabadon rendelkezhetnek.

(4) A választottbíróság eljárása kiköthető a Vbt. 3. § (1) bekezdésének *a)* pontjában foglalt feltétel hiányában is.

(5) A választottbíróság választottbírói testületének tagjait az elnökség választja öt évre. Nem lehet a választottbíróság választottbírói testületének tagja a kamarával munkaviszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban álló személy.

(6) A választottbíróság nem jogi személy.

(7) A kamara elnöksége a választottbíróság eljárási szabályzatát maga állapíthatja meg. A szabályzat hatálybalépéséhez a számviteli szabályozásért felelős miniszternek – az igazságügyért felelős miniszter véleménye alapján hozott – előzetes jóváhagyása szükséges.”

183. § A Kkt. 149. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„149. § (1) A jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység megfelelő ellátásának biztosítása céljából a kamara a kamarai tag könyvvizsgálók, a könyvvizsgáló cégek könyvvizsgálói tevékenységét minőségbiztosítási rendszer keretében folyamatosan ellenőrzi.

(2) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségbiztosítási rendszerét a kamara a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság közvetlen irányítása mellett működteti.

(3) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzését a 185. § (3) bekezdés szerinti költségvetési hozzájárulásból elkülönítetten kell finanszírozni.”

184. § A Kkt. 159. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„159. § (1) A bizottság nevében a minőségellenőrzéseket a bizottság által nyilvántartásba vett kamarai tag könyvvizsgáló minőségellenőrök végzik.

(2) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzését a bizottság nevében a kamara által vezetett külön nyilvántartásban szereplő független ellenőrök végzik.

(3) A kamarai tag minőségellenőrök nyilvántartása a minőségellenőrök 33. § (1) bekezdésében meghatározott adatait, a független ellenőrök külön nyilvántartása a 33. § (1) bekezdés c)–g) pontja szerinti adatokat tartalmazza a független ellenőrök tekintetében.

(4) Az (1)–(3) bekezdésben foglalt nyilvántartások vezetésének célja annak hiteles dokumentálása, hogy a minőségellenőr, illetve a független ellenőr megfelel a törvényben meghatározott feltételeknek. A nyilvántartásban szereplő adatokat a nyilvántartásból történő törlésig a bizottság, illetve a kamara kezeli.

(5) Az (1)–(3) bekezdésben foglalt nyilvántartásokban szereplő adatok közérdekből nyilvános adatok, azokról bárki tájékoztatást kaphat. Az (1)–(3) bekezdésben foglalt nyilvántartásban szereplők közérdekből nyilvános adatainak, az azokban bekövetkező változásoknak a közzététele az ellenőrzés lehetőségének a megteremtését, illetve az időszerű tájékoztatást szolgálja.”

185. § A Kkt. a 160. §-a után a következő 160/A. §-sal egészül ki:

„160/A. § A független ellenőrök nyilvántartásába az vehető fel, aki

a) nem áll olyan kamarai tagsági jogviszonyban, amely alapján jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorolható,

b) könyvvizsgálóval vagy könyvvizsgáló céggel tulajdonosi, munkavállalói vagy munkaviszony jellegű jogviszonyban nem áll,

c) megfelel a 190. § (2) bekezdésének a)–c) pontjaiban meghatározott feltételeknek.”

186. § A Kkt. a 164. §-a után a következő 164/A. §-sal egészül ki:

„164/A. § A független ellenőrök kiválasztására, jogaira, kötelezettségeire a 161. §-ban és a 163-164. §-ban foglaltakat kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a bizottság döntéséhez a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság egyetértése szükséges, illetve ahol e rendelkezések minőségellenőrt említenek, azon független ellenőrt kell érteni.”

187. § A Kkt. a 167. §-a után a következő 167/A. §-sal egészül ki:

„167/A. § A független ellenőr a könyvvizsgálóval, könyvvizsgáló céggel fennálló kapcsolatának megszűnésétől számított legalább két évig nem vehet részt ellenőrként olyan, jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet ellátó kamarai tag könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég ellenőrzésében, amellyel tulajdonosi, munkavállalói vagy munkaviszony jellegű jogviszonyban volt.”

188. § A Kkt. 172. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az ellenőrzés alá vont kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységét a 171. § szerinti kötelezettségek figyelmen kívül hagyásával végezte, ellene a bizottság elnöke a kamara illetékes testületénél fegyelmi eljárást kezdeményez.”

189. § A Kkt. a 172. §-a után a következő 172/A. §-sal egészül ki:

„172/A. § (1) A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzésének lefolytatására a 165–172. §-ban, valamint a 173. §-ban foglaltak irányadók azzal az eltéréssel, hogy ahol e rendelkezések minőségellenőrt említenek, azon független ellenőrt kell érteni, valamint a minőségellenőrzés eredményéről hozott határozat meghozatalához a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság egyetértése szükséges.

(2) Amennyiben a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság úgy ítéli meg, hogy az adott minőségellenőrzés lebonyolításához különleges szakértelem szükséges, úgy a minőségellenőrzésbe a független ellenőr irányítása mellett szakértőként a 167/A. §-ban foglaltaknak megfelelő kamarai minőségellenőrök is bevonhatók.

(3) A Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek nem megfelelt eredménnyel zárult minőségellenőrzése esetén fegyelmi eljárást kezdeményez a kamaránál. A fegyelmi eljárás kezdeményezéséről a Könyvvizsgáló Közfelügyeleti bizottság indokolt esetben értesíti a Budapesti Értéktőzsdét, illetve az érintett állami szervet.

190. § A Kkt. 174. § (2) bekezdése a következő *f*) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában fegyelmi vétségnek minősül különösen]

„*f*) az előírt összeférhetlenségi szabályokkal ellentétes magatartás tanúsítása.”

191. § A Kkt. 175. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a (4)-(5) bekezdés számozása (5)–(6) bekezdésre módosul:

„(4) Amennyiben a fegyelmi eljárás elrendelésére a (2) bekezdés alapján kerül sor, a fegyelmi eljárás elrendeléséről a kamara elnöke a fegyelmi eljárást elrendelő határozat megküldésével tájékoztatja az érintett állami szervet. Az érintett állami szerv a tájékoztatásul megkapott határozatot nem hozhatja harmadik személyek tudomására és nem teheti közzé.”

192. § A Kkt. a 176. §-a után a következő 176/A. §-sal egészül ki:

„176/A. § A 174. § (2) bekezdésének *a)* pontjában foglalt fegyelmi vétség elkövetése esetén elrendelt fegyelmi eljárás során a fegyelmi eljárás alá vont az eljárást elrendelő határozat kézhezvételétől számított nyolc napon belül írásban védekezést terjeszthet elő, illetve tárgyalás tartását kérheti. Amennyiben az eljárás alá vont tárgyalás tartása iránti kérelmet nem terjeszt elő, a fegyelmi bizottság a határozatát a rendelkezésre álló iratok alapján tárgyaláson kívül is meghozhatja. Az eljárás alá vontat a fegyelmi eljárás elrendeléséről szóló értesítésben minderről tájékoztatni kell.”

193. § (1) A Kkt. 177. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi eljárásban a következő fegyelmi büntetések alkalmazhatók:

a) írásbeli megrovás,

b) pénzbírság,

c) a 49. § szerinti minősítés megvonása,

d) a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység szüneteltetésének meghatározott időre történő elrendelése,

e) kizárás a kamarából, a könyvvizsgáló cég engedélyének visszavonása (törlés elrendelése a harmadik országbeli könyvvizsgálók, harmadik országbeli könyvvizsgáló gazdálkodók jegyzékéből).”

(2) A Kkt. 177. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Fegyelmi büntetés és figyelmeztetés – a 176/A. §-ban foglalt eljárás kivételével – csak fegyelmi tárgyaláson szabható ki. Fegyelmi büntetést és figyelmeztetést a fegyelmi bizottság és – jogorvoslat keretében – a kamara elnöksége szabhat ki.”

194. § (1) A Kkt. 178. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fegyelmi bizottság által meghozott, indoklással ellátott, írásbeli határozatot a határozathozatal napjától számított huszonkét munkanapon belül kézbesíteni kell az eljárás alá vontnak és jogi képviselőjének. A határozat ellen a kézbesítésétől számított huszonkét munkanapon belül a fegyelmi eljárás alá vont vagy annak jogi képviselője, valamint a fegyelmi megbízott halasztó hatályú fellebbezéssel élhet.”

(2) A Kkt. 178. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a 178. § kiegészül a következő (8) és (9) bekezdéssel:

„(7) Az érintett állami szerv kezdeményezése alapján elrendelt fegyelmi eljárást lezáró jogerős fegyelmi határozatot tájékoztatásul kézbesíteni kell az érintett állami szerv részére. Az érintett állami szerv a tájékoztatásul megkapott határozatot nem hozhatja harmadik személyek tudomására és nem teheti közzé.

(8) A 177. § (1) bekezdés *c)*–*e)* pontjaiban foglalt fegyelmi büntetés kiszabása esetén az erről szóló jogerős határozat megküldésével tájékoztatni kell a felvételi bizottságot.

(9) A fegyelmi eljárás részletes szabályait a kamara alapszabálya, valamint az etikai szabályzata tartalmazza.”

195. § A Kkt. a 178. §-a után a következő címmel és 178/A. §-sal egészül ki:

„Kézbesítés

178/A. § (1) A fegyelmi eljárással összefüggésben postai úton megküldött határozatot a kézbesítés megkísérlésének napján kézbesítettnek kell tekinteni, ha a címzett az átvételt megtagadta. Ha a kézbesítés azért volt eredménytelen, mert a címzett az iratot nem vette át (az a kamarához „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza), az iratot – az ellenkező bizonyításáig – a postai kézbesítés második megkísérlésének napját követő ötödik munkanapon kézbesítettnek kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt kézbesítési vélelem megdöntése iránt a címzett a kézbesítési vélelem beálltáról való tudomásszerzésétől számított tizenöt napon belül terjeszthet elő kérelmet a kamara etikai szabályzatában meghatározott indokokkal és módon. A kérelem benyújtásának a kézbesítési vélelem beállta napjától számított hat hónap elteltével nincs helye. E határidő elmulasztása miatt igazolással élni nem lehet.”

196. § A Kkt. 184. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A könyvvizsgálói közfelügyeleti rendszert a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság a kamarai tag könyvvizsgálókra és a könyvvizsgáló cégekre kiterjedően – a kamara közreműködésével – működteti.”

197. § A Kkt. 190. § (2) bekezdése a következő *e*) ponttal egészül ki:

[(2) A bizottságnak csak olyan személy lehet a tagja, aki megfelel az alábbi feltételeknek:]

„*e*) a kamara vele szemben a tagság időtartama alatt és a felkérést megelőzően sem alkalmazott fegyelmi büntetést vagy figyelmeztetést.”

198. § A Kkt. 191. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A miniszter a bizottság legalább 4 tagjának olyan személyt kér fel, aki – a 190. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakon túlmenően – megfelel az alábbi feltételeknek:]

„*a*) a tagság időtartama alatt nem vesz részt a kamara országos hatáskörű központi szerveinek munkájában, valamint nem áll olyan kamarai tagsági jogviszonyban, amely alapján jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység gyakorolható, továbbá e feltételeknek a felkérését megelőző három évben is megfelelt,”

199. § A Kkt. 193. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A bizottságnak az éves munkatervének végrehajtásáról szóló beszámolójában ki kell térnie a minőségbiztosítási rendszer vizsgálata és értékelése, továbbá a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálókkal, könyvvizsgáló cégekkel szemben lefolytatott minőségellenőrzése során tapasztalt főbb hiányosságokra, és a megtett intézkedésekre.”

200. § A Kkt. a következő 208/A. §-sal egészül ki:

„208/A. § (1) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód. törvény) megállapított, illetve módosított 7. §-a (7) bekezdését, 172. §-a (2) bekezdését a 2011. január 1-jét követően indult minőségellenőrzések és felügyeleti tevékenység során kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Mód. törvénnyel megállapított, illetve módosított 26. §-a (1) bekezdését, 26. §-a (7) bekezdését, 29. §-a (1) bekezdését, 175. §-a (3)–(6) bekezdését, 176/A. §-át, 177. §-a (1)–(2) és (4) bekezdését, 178. §-a (1), (3) és (6)–(9) bekezdését, 178. §-át követő címét és 178/A. §-át a 2011. január 1-jét követően elrendelt fegyelmi eljárásokban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Mód. törvénnyel módosított 5. §-a g) pontját, 91. §-a (2) bekezdésének a) pontját, 97. §-a (2)–(4) bekezdését, 98. §-a (1) bekezdésének c) pontját, 101. §-a (4) bekezdését, 102. §-át a 2011. január 1-jét követően benyújtott kérelmek esetében kell alkalmazni.

(4) E törvénynek a Mód. törvénnyel megállapított, illetve módosított 190. §-a (2) bekezdésének e) pontját, és 191. §-a (1) bekezdésének a) pontját a kihirdetést követő napot követően felkért bizottsági tagokra kell alkalmazni.”

201. § (1) A Kkt. 12/A. § (1) bekezdésében a „*kamara a (2) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*kamara a (2) bekezdésben*” szöveg, a Kkt. 27. § (1) bekezdésében a „*11. § (1) bekezdésének e)-g) pontjában*” szövegrész helyébe a „*11. § (1) bekezdésének a), e)-g) pontjában*” szöveg, a Kkt. 101/A. § (1) bekezdésben a „*kamara a (2) bekezdésében*” szövegrész helyébe a „*kamara a (2) bekezdésben*” szöveg, a Kkt. 180. § (4) bekezdés b) pontjában a „*kamarai tag, könyvvizsgálóval*” szövegrész helyébe a „*kamarai tag könyvvizsgálóval*” szöveg, a Kkt. 191/A. § (4) bekezdésében a „*Ha az (3) bekezdésben*” szövegrész helyébe „*Ha a (3) bekezdésben*” szöveg, valamint a Kkt. 191/A. § (5) bekezdés a) pontjában a „*pályázó*” szövegrész helyébe az „*a pályázó*” szöveg lép.

(2) A Kkt. 180-183. §-ában a „*kamara*” szövegrész helyébe a „*Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság*” szöveg, a Kkt. 183. § (2) bekezdésében a „*kamarán*” szövegrész helyébe a „*Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottságon*” szöveg, valamint a „*2006/46/EK irányelv*” szövegrész helyébe a „*2006/43/EK irányelv*” szöveg lép.

(3) A Kkt. 97. § (2) bekezdésében a „*névjegyzékbe vételétől számított 3 év*” szövegrész helyébe a „*névjegyzékbe vételétől számított legalább három, legfeljebb hat év*” szöveg, a Kkt. 97. § (3) bekezdésében a „*2 évet*” szövegrész helyébe a „*legalább két évet*” szöveg, valamint a Kkt. 97. § (4) bekezdésében az „*öt évnél*” szövegrész helyébe a „*hat évnél*” szöveg, a Kkt. 101. § (4) bekezdésében a „*szerinti munkaviszony*” szövegrész helyébe a „*szerinti munkaviszony, munkaviszony jellegű jogviszony*” szöveg, a Kkt. 101. § (4) bekezdésében az „*ilyen munkaviszonyt*” szövegrész helyébe az „*ilyen munkaviszonyt, munkaviszony jellegű jogviszonyt*” szöveg, a Kkt. 102. §-ában a „*munkaviszony keretében*” szövegrész helyébe a „*munkaviszony, munkaviszony jellegű jogviszony keretében*” szöveg lép.

(4) A Kkt. 175. § (3) bekezdésében a „*továbbá a fegyelmi tárgyalás helyének*” szövegrész helyébe a „*továbbá – a 176/A. §-ban foglalt eljárás kivételével – a fegyelmi tárgyalás helyének*” szöveg, a Kkt. 177. § (2) bekezdésében a „*tízszereséig,*” szövegrész helyébe a „*húszszorosáig,*” szöveg, a Kkt. 178. § (3) bekezdésében a „*fegyelmi tárgyaláson hozott*” szövegrész helyébe a „*fegyelmi bizottság által meghozott*” szöveg, valamint a Kkt. 178. § (6) bekezdésben a „*177. § (1) bekezdésének d) pontjában*” szövegrész helyébe a „*177. § (1) bekezdésének e) pontjában*” szöveg lép.

202. § (1) Hatályát veszti a Kkt. 4. § (4) bekezdésében a „*,* *valamint a nemzetközi együttműködés*” szövegrész, a Kkt. 4. § (5) bekezdés i) pontja, a Kkt. 183/A. §-a, a Kkt. 189. §-a (1) bekezdés d) pontjában a „*valamint*” szövegrész, valamint a Kkt. 189. § (1) bekezdés e) pontja.

(2) Hatályát veszti a Kkt. 5. § g) pontja, valamint a Kkt. 91. § (2) bekezdés a) pontjában a „ , szakirányú” szövegrész.

21. A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény módosítása

203. § A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviselőiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: fiók tv.) 12. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A fióktelep könyvvezetésére, beszámoló készítésére, a beszámoló nyilvánosságra hozatalára és közzétételére vonatkozó előírásokat, valamint az ezekkel összefüggő sajátos szabályokat és mentességeket a számviteli törvény, illetve az annak felhatalmazása alapján kiadott kormányrendelet tartalmazza.

(2) A fióktelep a külföldi vállalkozás számviteli beszámolóját a beszámoló elfogadásától számított 60 napon belül a külön törvényben foglaltak alapján, letétbe helyezés és közzététel céljából a céginformációs szolgálat részére megküldi.”

204. § A fiók tv. 38. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 12. §-ának (1)–(2) bekezdését először a 2011. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni, és a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.”

22. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény módosítása

205. § (1) A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: Gt.) 208. §-a (1) bekezdésének e) pontja hatályát veszti.

(2) A Gt. 208. §-a (2) bekezdésének h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Szükség szerint tartalmazza az alapszabály:]

„h) felügyelőbizottság választása esetén az első felügyelőbizottság tagjainak nevét (lakóhelyét), könyvvizsgáló választása esetén az első könyvvizsgáló nevét (lakóhelyét, székhelyét);”

206. § A Gt. a következő 336/A. §-sal egészül ki:

„E törvénynek az adó- és járuléktörvények, a számviteli törvény és a könyvvizsgálói kamarai törvény, valamint az európai közösségi jogharmonizációs kötelezettségek teljesítését célzó adó- és vámjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2010. évi ... törvénnyel módosított 208. §-a (1) bekezdésének e) pontját, 208. §-a (2) bekezdésének h) pontját a 2011. január 1-jét követően elfogadott alapszabályok esetében kell figyelembe venni.”

IX. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. Hatályba léptető rendelkezések

207. § (1) E törvény – a (2)-(9) bekezdésekben foglalt kivétellel – a kihirdetést követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 93. §–98. §-ai 2010. november 27-én lépnek hatályba.

(3) E törvény 124. §-a 2010. december 1-jén lép hatályba.

(4) E törvény 33. §–34. §-ai és 128. § 2010. december 31-én lépnek hatályba.

(5) E törvény 1. §–32. §-ai, 35. §–36. §-ai, 38. § *a)–d), h), j)–l)* pontjai, 39. §–62. §-ai, 63. § (1) bekezdése, 64. §–75. §-ai, 77. §–86. §-ai, 87. § (1) bekezdése, 88. §–92. §-ai, 99. §–123. §-ai, 125. §–127. §-ai, 129. §–182. §-ai, 188. §-a, 190. §–195. §-ai, 201. § (3)–(4) bekezdései, 202. § (2) bekezdése, 203. §–206. §-ai, *1-5. számú mellékletei* 2011. január 1-jén lépnek hatályba.

(6) E törvény 63. § (2) bekezdése 2011. március 3-án lép hatályba.

(7) E törvény 76. §-a és 87. §-ának (2) bekezdése 2011. április 1-jén lépnek hatályba.

(8) E törvény 183. §–187. §-a, 189. §-a, valamint 199. §-a 2011. július 1-jén lépnek hatályba.

(9) E törvény 37. § és a 38. § *e)–g)* és *i)* pontja 2013. január 1-jén lép hatályba.

208. § (1) E törvény I-VIII. Fejezete, IX. Fejezet 25. alpontja és 1–5. számú melléklete 2012. január 2-án hatályát veszti.

(2) E § 2012. január 3-án hatályát veszti.

24. Átmeneti rendelkezések

209. § (1) Az Áfa tv. 251/C. § (2) bekezdésében meghatározott határidőtől eltérően a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany 2009. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmét 2011. március 31. napjáig terjesztheti elő. E határidő elmulasztása miatt igazolási kérelemnek nincs helye.

(2) Ha az állami adóhatóság a Közösség más tagállamában letelepedett adóalany 2009. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmét 2010. október 1-jétől e törvény hatálybalépéséig a határidő elmulasztása miatt utasította el, az adóhatóság a felettes szerv vagy bíróság által még el nem bírált elutasító határozatát visszavonja és a (1) bekezdésben foglaltak figyelembe vételével új határozatot hoz. Az e bekezdés szerint visszavonandó elutasító határozat elleni jogorvoslati kérelemmel kapcsolatban lerótt illetéket vissza kell téríteni.

(3) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 9. számú melléklete I. 3. A) pontban meghatározott határidőtől eltérően a belföldön letelepedett adóalany a 2009. évre vonatkozó adó-visszatérítetési kérelmét 2011. március 31-ig terjesztheti elő az állami adóhatósághoz.

25. Jogharmonizációs záradék

210. § (1) Ez a törvény a 129. §, 132. § és 148. §-ban a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikk (5) bekezdésének és a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló, 2009. szeptember 16-i 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 21. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.

(2) E törvény 42. §–43. §-ai, 46. §-a, 52. §-a és 54. §-a a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv különböző rendelkezéseinek módosításáról szóló 2009/162/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálják.

(3) E törvény 44. §–45. §-ai a 2006/112/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye tekintetében történő módosításáról szóló 2008/8/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálják.

(4) E törvény 53. §-a a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az importtal kapcsolatos adócsalás tekintetében történő módosításáról szóló 2009/69/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(5) Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdésének e törvény 56. §-ával megállapított *h*) pontja a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a fordított adózási mechanizmus bizonyos csalásra alkalmas szolgáltatásokra vonatkozó választható és ideiglenes alkalmazása tekintetében történő módosításáról szóló 2010/23/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(6) E törvény 93. §–98. §-a a büntető ügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i, 2008/977/IB tanácsi kerethatározat 3. cikke, 5. cikke, 9. cikke, és 13. cikkének való megfelelést szolgálja.

(7) E törvény 209. §-a a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK irányelv módosításáról szóló 2010/46/EU tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

1. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 1. pontjának 1.2. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/1. A szociális és más ellátások közül adómentes:/

„1.2. a nyugdíj, a nyugdíjban részesülő magánszemélyt megillető

a) baleseti járadék,

b) jövedelempótló kártérítési járadék, feltéve, hogy a rá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte;”

2. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 1. pontjának 1.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/1. A szociális és más ellátások közül adómentes:/

„1.7. a családok támogatásáról szóló törvényben meghatározott gyermekgondozási segély, anyasági támogatás és gyermeknevelési támogatás, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott nevelőszülői díj;”

3. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 1. pontja a következő 1.8. és 1.9. alpontokkal egészül ki:

/1. A szociális és más ellátások közül adómentes:/

„1.8. a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvényben meghatározott ápolási díj;

1.9. a szociális gondozói díj évi 180 ezer forintot meg nem haladó része.”

4. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 2. pontjának 2.7. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

/2. A lakáshoz kapcsolódóan adómentes:/

„2.7. a munkáltató által lakáscélú felhasználásra a munkavállalónak hitelintézet vagy a Magyar Államkincstár útján, annak igazolása alapján nyújtott, vissza nem térítendő támogatás (ideértve a munkáltató által lakáscélú felhasználásra nyújtott kölcsön elengedett összegét is) a vételár vagy a teljes építési költség 30 százalékáig, de több munkáltató esetén is a folyósítás évét megelőző négy évben ilyenként folyósított összegekkel együtt legfeljebb 5 millió forintig terjedő összegben, feltéve, hogy a lakás nem haladja meg a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendeletben meghatározott méltányolható lakásigényt (lakáscélú munkáltatói támogatás).”

5. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 3. pontjának 3.4. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3.4. a 3.1–3.3. pontokban foglaltak esetében sem adómentes az a kifizetés (juttatás)

a) amelynek címzettje az alapító, az adományozó, a támogató – kivéve az orvosi javaslat alapján fogyatékoságával, gyógyításával összefüggő termék, szolgáltatás formájában nem pénzben megszerzett bevételt –,

b) amelyet a kifizetővel munkaviszonyban, munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban vagy más, a Ptk. szerinti olyan szerződéses jogviszonyban álló magánszemély kap, amelynek alapján a kifizetés (juttatás) a magánszemélyt

ba) az általa végzett tevékenység mennyiségi és/vagy minőségi jellemzőire tekintettel,

bb) termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának ellenértékeként,

bc) jog alapításának, joggyakorlás átengedésének, jogról való lemondásnak ellenértékeként, illeti meg.”

6. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 4. pontjának 4.5. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes:)

„4.5. a Magyar Corvin-lánc kitüntetés alapításáról és alapszabályáról szóló miniszterelnöki rendelet alapján a Magyar Corvin-lánc Testület által a tagja javaslatára megítélt támogatás;”

7. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 4. pontjának 4.10–4.13. alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes: /

„4.10. az egészségügyi és szociális intézményben a betegek, a gondozottak részére kifizetett munkaterápiás jutalom, valamint a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény szerinti munka-rehabilitációs díj;

4.11. a szakképző iskolai tanulónak, illetve felsőfokú szakképzésben részt vevő hallgatónak tanuló szerződés, illetve hallgatói szerződés alapján, valamint szakképzésben tanuló szerződés nélkül résztvevő tanulónak a szorgalmi idő befejezését követő összefüggő szakmai gyakorlat időtartamára külön jogszabály szerint kötelezően kifizetett díjazás, valamint a tanuló szerződéses tanulót jogszabály alapján megillető kiegészítő pénzbeli juttatás, továbbá a szakképzési hozzájárulásról és a képzés fejlesztésének támogatásáról szóló törvény alapján a Munkaerőpiaci Alap képzési alaprésze terhére folyósított szakiskolai tanulmányi ösztöndíj;

4.12. a felsőoktatási intézmény nappali tagozatos hallgatója részére

a) a felsőoktatásról szóló törvény szerint az őt megillető juttatásként kifizetett

- ösztöndíj,

- tankönyv- és jegyzettámogatás teljes összege,

- a diáktothoni (kollégiumi) elhelyezését kiváltó lakhatási támogatás összege,

b) a gyakorlati képzés idejére kifizetett juttatás, díjazás értékéből havonta a hónap első napján érvényes havi minimálbért meg nem haladó része;

4.13. a közoktatásról szóló törvényben meghatározott nevelési-oktatási intézmény, a felsőoktatásról szóló törvényben meghatározott felsőoktatási intézmény, a helyi önkormányzat vagy egyház által a tanuló, a hallgató részére e jogviszonyára tekintettel jogszabályban meghatározott feltételek szerint adott, e törvény alkalmazásában bevételnek minősülő, a 4.11–4.12. alpontokban nem említett pénzbeli juttatás;”

8. Az Szja tv. *1. számú mellékletének* 4. pontja a következő 4.14–4.21. alpontokkal egészül ki:

/4. Egyes tevékenységekhez kapcsolódóan adómentes: /

„4.14. a katonai és a rendvédelmi felsőoktatási intézmények ösztöndíjas hallgatójának illetménye (ösztöndíja) és egyéb pénzbeli juttatása.

4.15. az ösztöndíjas foglalkoztatottnak az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyból származó ösztöndíja minimálbért meg nem haladó mértéke;

4.16. az „Útravaló” Ösztöndíjprogram keretében a kormány rendeletében meghatározott feltételekkel és módon adományozott tanulói és mentori ösztöndíj;

4.17. a kormányrendeletben meghatározott Magyar Állami Eötvös Ösztöndíj, továbbá az oktatási és kulturális miniszter által adományozott – a kormányrendeletben meghatározott – Deák Ferenc Ösztöndíj, valamint a Kormány rendeletével alapított felsőoktatási ösztöndíj;

4.18. a felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin díszoklevélhez kapcsolódóan a felsőoktatási intézmény által a Szabályzatában meghatározott feltételek szerint kifizetett pénzbeli juttatásnak az a része, amely nem haladja meg az adóév első napján érvényes minimálbér havi összegének négyszeresét;

4.19. a szépkorúak jubileumi köszöntéséről szóló kormányrendelet alapján folyósított juttatás;

4.20. a termőföldről szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági termelő, annak segítő családtagja, alkalmazottja részére külön jogszabály alapján juttatott gazdaságátadási támogatás egy hónapra eső összegének a havi minimálbért meg nem haladó része;

4.21. a magánszemély által külön jogszabály szerint felszolgálati díj címen megszerzett bevétel, valamint a vendéglátó üzlet felszolgálójaként a fogyasztótól közvetlenül kapott borralaló.”

9. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 6. pontjának 6.1. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(6. A károk megtérülése, a kockázatok viselése körében adómentes:)

„6.1. az a juttatás, amelyet a magánszemély kap

a) mint károsult, segélyként, támogatásként elemi kár (ideértve a martinsalak felhasználása miatt a lakást, lakóépületet ért kárt is), katasztrófa (pl. környezeti vészhelyzet) esetén – különösen lakás helyreállítása, újjáépítése céljából – jogszabályban meghatározott feltételek szerint, vagy közadakozásból, vagy a munkáltatójától,

b) tartásdíjként jogszabályban meghatározott kötelezettség alapján,

c) kártalanításként (ideértve a kisajátítás alapjául szolgáló közérdekű célra megvásárolt ingatlan vételárát is), kárpótlásként, kártérítésként, kivéve a jövedelmet pótló kártalanítást, kárpótlást és kártérítést,

d) mint bűncselekmény áldozata, támogatásként az áldozatsegítő szolgálattól,

e) mint sértett, jóvátételként közvetítői eljárás keretében a bűncselekmény tettesétől;”

10. Az Szja tv. *1. számú melléklete* 7. pontjának 7.6. alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(7. Egyéb indokkal adómentes:)

„7.6. a házassági vagyonközösség megszüntetése következtében ingónak, ingatlanak, jognak vagy értékpapírnak a házastárs által történő megváltásából származó jövedelem;”

11. Az Szja tv. 1. számú melléklete 9. pontjának 9.3. és 9.4. alpontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

/9. Adómentességre vonatkozó vegyes rendelkezések/.

„9.3. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességével kapcsolatos szabályok

9.3.1. Lakáscélú felhasználás:

a) a belföldön fekvő lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak adásvétel vagy más visszerthes szerződés keretében történő megszerzése (ideértve a lakás zártvégű lízingbe vételét is),

b) a belföldön fekvő lakás építése, építtetése,

c) a belföldön fekvő lakás alapterületének legalább egy lakószobával történő bővítését eredményező növelése,

d) a lakáscélú állami támogatásokról szóló kormányrendelet szerint meghatározott korszerűsítés.

9.3.2. A lakáscélú munkáltatói támogatás adómentességét az összeg elévülési időn belül történő lakáscélú felhasználására vonatkozó következő okiratok, bizonylatok igazolják:

a) lakás tulajdonjogának és a lakáshoz kapcsolódó földhasználati jognak a megszerzése esetén az érvényes szerződés és az ingatlanügyi hatósághoz benyújtott bejegyzési kérelem, valamint az összeg felhasználását igazoló okirat;

b) lakás építése, építtetése és lakás alapterületének növelése esetén a jogerős használatbavételi engedély, valamint az összeg felhasználását igazoló, a használatbavételi engedély kelte napjáig, illetve a használatbavételi engedélyben megjelölt feltételek teljesítése határidejéig kibocsátott, az építési engedély jogosultja nevére kiállított számla;

c) lakás korszerűsítése esetén a támogatás folyósítását megelőzően hat hónapon belül és azt követően 12 hónapon belül kiállított, az építési termékek műszaki követelményeinek, megfelelőség igazolásának, valamint forgalomba hozatalának és felhasználásának részletes szabályairól szóló rendelet szerinti megfelelőségi igazolással rendelkező – beépített – termékekről szóló számla, valamint a más személy által elvégzett munka ellenértékéről kiállított bizonylat.

9.3.3. Ha a lakáscélú munkáltatói támogatás részben vagy egészben adóköteles, ideértve az adóhatóság által megállapított adóhiány esetét is, az adó (és más jogkövetkezmények) a magánszemélyt terhelik.

9.3.4. A hitelintézet az adóévben a közvetítésével nyújtott támogatásról, a munkáltató a kölcsön általa elengedett összegéről az adóévet követő január 31-éig adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak.

9.4. A termőföld bérbeadásából származó jövedelem adómentességére vonatkozó szabályok

9.4.1. Adómentes a termőföld-bérbeadásból származó bevétel, ha a termőföld haszonbérbe adása alapjául szolgáló, határozott időre kötött megállapodás (szerződés) alapján a haszonbérlet időtartama az 5 évet (az adómentesség feltételül szabott időtartam) eléri.

9.4.2. A magánszemély köteles a 9.4.1 pont szerinti mentesség alapján korábban meg nem fizetett adót késedelmi pótlékkal növelt összegben a szerződés megszűnése éve kötelezettségeként megállapítani, bevallani és megfizetni, ha a mentesség alapjául szolgáló szerződés az adómentesség feltételül szabott időtartamon belül bármely okból (ide nem értve a szerződő feleken kívül álló okot, valamint a haszonbérleti szerződés azonnali hatályú felmondását) megszűnik.”

2. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

Az Szja tv. *11. számú melléklete* nyitó szövegének harmadik bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az egyéni vállalkozó költségként számolhatja el

a) a vállalkozói kivétet;

b) a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, az adott előleget;

c) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

d) a tevékenységének kezdő, illetve szüneteltetését követő évében, a megkezdés, illetve a szüneteltetés folytatása előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett, és utóbb a tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez, folytatásához szükséges egyéb kiadásait, továbbá a tevékenységének kezdő, illetve szüneteltetését követő évében a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírásának elszámolását megkezdheti.”

3. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

Az Áfa tv. 6. számú melléklete a következő 29. ponttal egészül ki:

(A 142. § (1) bekezdése d) pontjának alkalmazása alá tartozó termékek

<i>Sor- szám</i>	<i>Megnevezés</i>	<i>vtsz.)</i>
„29.	Használt primer cella, primer elem és elektromos akkumulátor, ezeknek hulladéka; kimerült primer elem és kimerült elektromos akkumulátor	8548 10”

4. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

1. A Htv. 3. számú melléklete a következő 2.3. ponttal egészül ki:

„2.3. Az építőipari tevékenységet folytató vállalkozó [52. § 62.] – döntésétől függően, az 1.1., 1.2., 2.1. pontokban foglaltaktól eltérően – adóalapját következők szerint is megoszthatja:

Az adóalap 50 %-át a székhelye és a Htv. 52. §-a 31. pontja szerinti telephely(ek) szerinti települések között az 1.1. vagy a 2.1. pont szerinti megosztási módszer alkalmazásával kell megosztani. Az adóalap másik 50 %-át pedig a Htv. 37. § (3) szerint létrejött telephelyek szerinti települések között, az adott településen végzett építőipari tevékenységből [Htv. 52. § 24.] származó, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó 37. § (3) bekezdés szerint létrejött telephely szerinti valamennyi településen végzett építőipari tevékenységből származó összes, számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint kell megosztani.”

2. A Htv. 3. számú melléklete a következő 8. és 9. pontokkal egészül ki:

„8. Amennyiben a vállalkozónak a székhely szerinti településen kívül legalább egy telephelye van és az adóalapot az 1.1. vagy 2.1. pont szerint kell megosztani, akkor a magánszemély vállalkozó, illetve nem magánszemély vállalkozó esetén az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10 %-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni.

9. Az 1.2 pont szerinti megosztási módszer nem alkalmazható, ha a székhely szerinti településen eszközérték nem mutatható ki.”

5. számú melléklet a 2010. évi ... törvényhez

(1) Az Szt. 6. számú mellékletének I. 1-2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az A/III. pont kiegészül az alábbi 9. sorral:

„9. Tőkekonzolidációs különbözet

- leányvállalatokból

- társult vállalkozásokból””

2. A B/II. pont kiegészül az alábbi 8. sorral:

„8. Konzolidációból adódó (számított) társasági adó követelés” ”

(2) Az Szt. 6. számú mellékletének I. 5. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. Az F/III. pont az alábbi 11. sorral egészül ki:

„11. Konzolidációból adódó (számított) társasági adó tartozás””

INDOKOLÁS

I. Fejezet

A SZEMÉLYI JÖVEDELEMADÓT, A TÁRSASÁGI ADÓT ÉS AZ OSZTALÉKADÓT ÉS AZ EGYSZERŰSÍTETT VÁLLALKOZÓI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslat a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Sza törvény) módosításait tartalmazza. A módosítások fő célja a magánszemélyek adóterhelésének érezhető csökkentése, a családok támogatása, az adózás jelentős egyszerűsítése.

A Javaslat a személyi jövedelemadóztatás jelenlegi rendszerét – amely szerint az összevont adóalapba tartozó jövedelmek kétkulcsos adótábla alapján, a törvényben meghatározott külön adózó jövedelmek pedig ettől eltérő (jellemzően 20/25 százalékos) mértékkel adóznak – felváltva, bevezeti az egykulcsos adóztatást, amely szerint a magánszemély valamennyi – összevont adóalapba tartozó, valamint külön adózó – jövedelme után egyazon, arányos 16 százalékos kulccsal kell az adókötelezettséget teljesíteni.

Adójóváírás 2011-től is érvényesíthető, a bér és adóalap-kiegészítés 16 százaléka, havonta maximum 12 100 forint, amelyet teljes mértékben 2 millió 750 ezer forint éves összes jövedelemig, csökkenő összegben pedig 3 millió 960 ezer forintos éves összes jövedelemig lehet érvényesíteni.

Az adóalapot mind az összevont adóalapba tartozó jövedelmek, mind a külön adózó jövedelmek (osztalék, árfolyamnyereség, kamatjövedelem, ingatlan-átruházásból származó jövedelem) esetében a hatályos szabályokkal azonosan kell megállapítani, tehát az összevont adóalapba tartozó jövedelmek adóalapjának meghatározásakor kell, a külön adózó jövedelmek esetében nem kell adóalap-kiegészítéssel számolni. Az adóalap-kiegészítés a Javaslat szerint 2012-ben a felére csökken, majd 2013-tól megszűnik. A nem pénzben történő, juttatások kifizetőt terhelő adójának alapja – az azonos adóterhelés megteremtése érdekében – a juttatás értékének 1,19- szerese, ugyanis ez biztosítja, hogy ugyanazon nettó értékű juttatás a kifizetőnek ugyanannyiba kerüljön.

A Javaslat a családok támogatása céljából jelentős mértékű, már az első gyermek vállalását is támogató, jövedelemkorláthoz nem kötött családi kedvezményről rendelkezik, amely az összevont adóalapot csökkentő kedvezményként jelenik meg. Egy és két eltartott esetén 62 500 forintot, három eltartottól 206 250 forintot lehet kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónaponként levonni az összevont adóalapba számító, adóalap-kiegészítéssel növelt jövedelemből. A kedvezmény érvényesítésének részletszabályai (fogalmak, kedvezmény megosztásának lehetősége) változatlanok.

A Javaslat alapján a személyi és östermelői kedvezmény változatlan feltételekkel, de jövedelemkorlát nélkül érvényesíthető, az egyéb, áthúzódó kedvezmények (tandíj halasztott kedvezménye, lakáscélú hiteltörlesztés áthúzódó kedvezménye) tekintetében pedig a Javaslat rögzíti, hogy azokat utoljára a 2015. évi adó terhére lehet elszámolni.

Az adóról történő rendelkezés szabályai is megmaradnak, azonban az adóterhelés nagymértékű csökkenése következtében annak mértéke a magánszemély által önkéntes pénztárba, NYESZ-számlára befizetett összegek 20 százalékára csökken.

Az egyes jövedelmek adóterhelésének egységesítése érdekében átalakul a nem pénzbeli juttatások adózása. Megszűnik a természetbeni juttatás adójogi kategória, a nem pénzben történő juttatások

- fő szabály szerint az összevont adóalap részeként adókötelesek, a juttatás utáni személyi jövedelemadót a magánszemély fizeti, és mind a magánszemélyt, mind a kifizetőt terheli járulék/hozzájárulás-fizetési kötelezettség is.
- A törvényben meghatározott szűk körben a nem pénzbeli juttatások után a kifizető terheli a személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás-fizetési kötelezettség. Ide tartoznak azon juttatások, amelyeknél nem állapítható meg a magánszemély által megszerzett bevétel nagysága. Ugyancsak idetartozik a – nem tao-alany által nyújtott– reprezentáció, üzleti ajándék, a csoportos biztosítás, a telefonszolgáltatás magáncélú használata miatt keletkező bevétel, a béren kívüli juttatások értékhatárt meghaladó része.
- A juttatások további köre kedvezményezett béren kívüli juttatás, amely után szintén a kifizető fizet személyi jövedelemadót, de más közteher (járulék-, eho-) kötelezettség nem terheli. Ide tartozik 2011-től az üdülési csekk, az üdülési szolgáltatás, az önkéntes pénztári támogatások, étkeztetés formájában juttatott bevétel (a meleg étkeztetés, illetőleg meleg és hideg étel vásárlására jogosító utalvány), a helyi utazási bérlet, az iskolakezdési támogatás, az internethasználat juttatása, és új elemként a megújulási kártya-számlára történő munkáltatói hozzájárulás.

A megújulási kártya olyan készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, amellyel a munkavállalónak a kártya kibocsátására felhatalmazott (kártyakibocsátó) pénzügyi vállalkozásnál nyitott számlájára a munkáltató által utalt támogatás terhére – az arra felhatalmazott és a rendszerbe bevont szolgáltatóknál – szolgáltatások vásárolhatók. A megújulási kártya működésének szabályait, felhasználhatóságának körét kormányrendelet fogja tartalmazni.

Az előzőek alapján 2011-től a jelenlegi adóköteles, kifizető szintjén adózó természetbeni juttatások közül a sportszolgáltatás, a személyszállítás, a munkavállalóknak egységesen vagy szabályzat alapján történő juttatás, a jelenleg kedvezményesen adózó iskolarendszerű képzés átvállalt díja a magánszemélynél keletkeztet adókötelezettséget. Ez azt jelenti, hogy a kifizető egy későbbi kifizetésnél vonja le a juttatásra eső adóelőleget, vagy a magánszemélynek adott igazoláson felhívja a magánszemély figyelmét, hogy a le nem vont adóelőleget a magánszemélynek kell megfizetnie.

Az arányos egykulcsos adórendszer bevezetésével, a progresszió megszűnése miatt jelentősen egyszerűsödnek az adóelőleg szabályok, bővül azok köre, akiknek nem kell bevallást benyújtaniuk. Csökkenti a bevallás benyújtására kötelezettek számát az az új szabály, amely szerint nem kell bevallást benyújtani annak a magánszemélynek, aki munkaviszonyból, személyes közreműködésből származó jövedelemmel rendelkezik, vagy esetenként 100 ezer forint alatti bevételt szerez, ha a kifizető az adóelőleget pontosan, vagy csak kis eltéréssel állapította meg, és a magánszemély nem számol el tételesen költséget, más bevallás-köteles jövedelmet nem szerzett, és adókedvezményeket nem, vagy csak az adóelőlegnél érvényesítéssel azonosan vesz igénybe.

A Javaslat már 2010-re alkalmazhatóan hatályon kívül helyezi a sok gyakorlati alkalmazási problémát jelentő, 2010. évtől bevezetett, vállalkozói kivét-kiegészítésre, személyes

közreműködői díj-kiegészítésre vonatkozó szabályokat azzal, hogy azokat már 2010-ben sem kell alkalmazni.

A Javaslat rögzíti az arányos, egykulcsos adóztatás mellett kiüresedő adóterhet nem viselő járandóság kategóriába tartozó jövedelmek adómentességét (nyugdíj, gyes, ösztöndíj-juttatások, lakáscélú munkáltatói támogatás stb.)

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 1. §-hoz

A Javaslat – a társasági adó szokásos piaci árra vonatkozó meghatározásával összhangban (tartalmilag azonosan) – módosítja az Szja tv. szokásos piaci érték fogalmát, valamint a meghatározásból kikerülnek a tevékenységre jellemző kereset szokásos piaci értékére vonatkozó okafogyottá vált rendelkezések.

A természetbeni juttatások adójogi kategóriájának megszűnése, a nem pénzben adott juttatások adózási szabályainak megváltozása indokoltá teszi a reprezentáció és az üzleti ajándék fogalmának értelmező rendelkezések közé történő áthelyezését tekintettel arra, hogy az említett fogalmakra vonatkozóan mind az Szja törvény, mind a Tao törvény több helyen tartalmaz rendelkezést.

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a magánszemély összes jövedelme meghatározásánál az osztalékelőleg címén kapott összegeket nem kell figyelembe venni. Az osztalékelőleg ugyanis jövedelemnek minősül, és a hatályos szabályok alapján csak az Szja törvény 66. § (3) bekezdésének eljárási szabályaiból lehet következtetni arra, hogy az osztalékelőleg a kifizetés évében nem, csak amikor az véglegesen megállapított osztalékká válik, lesz része a magánszemély összes jövedelmének.

a(z) 2. §-hoz

A Javaslat az Szja törvény szerkezeti felépítésével összhangban, az egységes és általános adókulcsnak az adókötelezettségre vonatkozó általános szabályok közé történő beiktatási helyéről emel át azonos tartalommal egyes meglévő rendelkezéseket. Egyidejűleg szintén azonos tartalommal, azonban közérthetőbben fogalmazza meg azt a rendelkezést, amelynek alapján a magánszemély tevékenységéhez használt eszközök, igénybevett szolgáltatások összefüggésében magánhasználat miatt jellemzően nem keletkezik adókötelezettség.

a(z) 3. §-hoz

A magánnyugdíjpénztár által a kedvezményezett részére kifizetett, nyugdíjszolgáltatásnak nem minősülő juttatás a hatályos törvényben több különböző rendelkezésből következően gyakorlatilag nem adózik. A Javaslat a jogértelmezést segíti annak egyértelmű kimondásával, hogy ezt a kifizetést a jövedelem kiszámításánál nem kell figyelembe venni.

A Javaslat továbbá az Szja törvény szerkezeti felépítésével összhangban, az egységes és általános adókulcsnak az adókötelezettségre vonatkozó általános szabályok közé történő beiktatási helyéről meglévő rendelkezést emel át azonos tartalommal.

a(z) 4. §-hoz

A Javaslat egységes, arányos adókulcsot iktat be a törvény első, általános rendelkezéseket tartalmazó részébe kimondva, hogy a törvény hatálya alá tartozó valamennyi (összevont adóalapba tartozó, valamint külön adózó) jövedelem tekintetében 16 százalék az adó mértéke.

Egyszerűsítés céljából a Javaslat valamennyi jövedelemre vonatkozóan általánosan mondja ki a külföldön megfizetett adó beszámításának lehetőségét. A javasolt rendelkezés összefügg a 13. §-ban az összevont adóalap adójából levonható, külföldön megfizetett adó beszámítására vonatkozó külön rendelkezéssel.

a(z) 5. §-hoz

A jelenlegi szabályozás alapján nem egyértelmű, hogy milyen jogcímen megszerzett jövedelemnek minősül az örökösnél azon összeg, amely az elhunyt magánszemélyt életében megillette, de amelynek kifizetésére csak a halál bekövetkezte után kerül sor. Jellemzően ilyen bevétel az elhunyt munkavállaló utolsó havi munkájának ellenértéke. Éppen ezért a jogalkalmazók eltérő megoldásokat alkalmaznak, például az elhunyt személy munkaviszonyból származó adóköteles jövedelmeként, az örökös adómentes jövedelmeként, az örökös munkaviszonyból vagy egyéb jövedelemből származó jövedelmeként számfajtván a kérdéses juttatást. A javasolt változtatás – amely szerint a magánszemély halálát követően juttatott olyan bevétellel összefüggésben, amely a magánszemélyt még az életében megillette, az adókötelezettséget úgy kell teljesíteni, mintha a juttatást a magánszemély a halálának az időpontjában szerezte volna meg – megteremti az összhangot az Szja törvény és a járulékszabályok között.

a(z) 6. §-hoz

Az egységes és arányos adókulcs bevezetése mellett az adózók többsége esetében a kifizetők által levont adóelőleg és a véglegesen megállapított adó megegyezik. Erre tekintettel, a Javaslat az adózók bevallási kötelezettségének egyszerűsítése érdekében újraszabályozza az adó megállapítására vonatkozó rendelkezéseket.

Az adót – fő szabályként – adóévenként továbbra is be kell vallani, és ez a kötelezettség továbbra is önadózással vagy munkáltatói adómegállapítás révén teljesíthető. Az önadózás keretében az adóhatóság közreműködésével készített egyszerűsített bevallás vagy az adóhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallás eddigi lehetősége mellett a Javaslat új lehetőségként vezeti be az adónyilatkozatot, amely az említett egyszerűsített bevalláshoz képest is jóval egyszerűbb, gyakorlatilag A/4-es lapon néhány sort tartalmaz. A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a magánszemély az adómegállapítás bármely esetében rendelkezhet az adójának 1-1 százalékaról.

A Javaslat egyértelművé teszi, hogy a magánszemély az adómegállapítás bármely esetében rendelkezhet az adójának 1-1 százalékaról.

A Javaslat továbbra is tartalmazza azokat az eseteket, amikor az adózónak egyáltalán nem kell bevallást beadnia vagy munkáltatói adómegállapítást kérnie.

a(z) 7. §-hoz

A Javaslat megállapítja az adónyilatkozat benyújtásának feltételeit.

A magánszemély akkor tehet adónyilatkozatot, ha kizárólag egy munkáltatótól szerzett összevont adóalapba tartozó jövedelmet, amely után a levont adóelőleg és a ténylegesen fizetendő adó különbözete az ezer forintot nem haladja meg. Az ezer forintos különbözetet az adóhatóság nem tartja nyilván, azt a magánszemélynek nem kell megfizetnie, illetve az adóhatóság nem téríti vissza (nem utalja ki).

A nyilatkozat megtételének további feltétele, hogy a magánszemély tételes költségelszámolást nem alkalmaz, a családi kedvezményt nem kívánja megosztani, családi kedvezményt, adókedvezményt csak annyiban érvényesít, amennyiben azt a munkáltató az adóelőleg

megállapításánál nyilatkozata alapján figyelembe vette, önkéntes pénztári, nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem ad, más bevallási kötelezettség alá eső jövedelmet nem szerez, az adóévben szerzett összes jövedelme az adójóváírásra jogosító összeghatárt nem haladja meg, vagy nem érvényesít adójóváírást. Nem zárja ki az adónyilatkozat megtételét, ha a magánszemély munkáltatóján kívül más kifizetőtől is kap alkalmanként 100 ezer forintot meg nem haladó bevételt, melyből a kifizető az adót hiánytalanul levonta, és amellyel összefüggésben költséget, költséghányadot nem számol el, kedvezményt nem érvényesít, önkéntes pénztári nyilatkozatot, nyugdíj-előtakarékossági nyilatkozatot nem ad. Az adónyilatkozat lehetőségéről és feltételeiről a munkáltatók, kifizetők kötelezően tájékoztatják azokat, akik a feltételeknek megfelelnek. Az adónyilatkozat az Art rendelkezése szerint papír alapon és elektronikusan is beadható.

a(z) 8. §-hoz

A Javaslat az egyértelmű jogalkalmazás érdekében csoportosítva fogalmazza meg a különböző önálló tevékenységek esetében alkalmazható költség-elszámolási szabályokat.

a(z) 9. §-hoz

A Javaslat a bérbeadó és szálláshely-szolgáltató tevékenység esetén alkalmazható értékcsökkenési leírási szabályokat egészíti ki azzal, hogy a leírást a bérbe adott, szálláshelyként hasznosított épület szerzési időpontjától függetlenül lehetővé teszi. Egyidejűleg az egyértelmű jogalkalmazás érdekében pontosítja azt a szabályt, amelynek alapján költséghányad, átalányadózás, tételes átalányadózás, bevétel szerinti adózás esetén az értékcsökkenést, korábbi veszteséget hogyan kell figyelembe venni.

a(z) 10. §-hoz

A Javaslat rögzíti, hogy az adóalap-kiegészítés 2012-ben a felére csökken, majd 2013-tól megszűnik.

a(z) 11. §-hoz

A Javaslat alapján az adóalapot csökkentő jelentős összegű adókedvezmény a családok adórendszeren keresztül történő támogatását valósítja meg már egy gyermek vállalása esetén is.

Ennek megfelelően a családi kedvezményként egy és két eltartott esetén 62 500 forintot, három eltartottól 206 250 forintot lehet kedvezményezett eltartottanként és jogosultsági hónaponként levonni az adóalap-kiegészítéssel növelt, összevont adóalapba számító jövedelmekből. A családi kedvezmény érvényesítésének jövedelemkorlátja 2011-től megszűnik.

A Javaslat a korábbi szabályozással azonosan határozza meg az eltartott és kedvezményezett eltartott, a jogosultági hónap, illetve a kedvezmény érvényesítésére jogosult személy fogalmát, megtartva a családi kedvezmény házasúttal, élettárral történő megosztása lehetőségét is.

A családi kedvezmény érvényesítésére vonatkozó eljárásjogi szabályok nem változnak, azt a magánszemély nyilatkozata alapján lehet érvényesíteni (megosztani), amely nyilatkozatban feltüntetésre kerül az eltartottak adóazonosító jele, természetes személyazonosító adatai, lakcíme, megosztás esetén a másik fél adóazonosító jele. A családi kedvezmény várandósság esetén történő érvényesítése orvosi igazolás alapján, a magánszemély nyilatkozata szerint

történik, azonban adatvédelmi garanciális szabály, hogy az orvosi igazolást csak ellenőrzéskor kérheti az adóhatóság.

a(z) 12. §-hoz

Jogtechnikai módosítás az egykulcsos adóztatás bevezetése miatt.

a(z) 13. §-hoz

A külföldön megfizetett adó beszámításának szabálya az egykulcsos adóztatás bevezetése, az adó mértékének módosulása miatt változik.

a(z) 14. §-hoz

Az adójóváírás szabályai az egykulcsos, arányos adóztatás bevezetése miatt változnak.

A Javaslat alapján az adójóváírás a bér és adóalap-kiegészítés 16 százaléka, de havonta maximum 12 100 forint, amelyet teljes mértékben 2 millió 750 ezer forint éves összes jövedelemig, csökkenő összegben pedig 3 millió 960 ezer forint éves összes jövedelemig lehet érvényesíteni.

a(z) 15. §-hoz

A Javaslat a hatályos szabályokkal azonosan rendelkezik arról, hogy amennyiben a magánszemély többféle adókedvezményre is jogosult, azok érvényesítésének sorrendjét bevallásában vagy a munkáltatói adómegállapítás során nyilatkozattal meghatározhatja. Ennek hiányában, valamint egyszerűsített bevallás esetén az adókedvezményeket lakáscélú hiteltörlesztés áthúzódó kedvezménye, személyi, östermelői kedvezmény, egyéb kedvezmények sorrendben kell figyelembe venni.

a(z) 16. §-hoz

A személyi kedvezmény érvényesítésére vonatkozó szabályok kiegészülnek a kedvezmény érvényesítésére jogosult magánszemély – a törvényben eddig az értelmező rendelkezések között megfogalmazott – meghatározásával. A rendelkezés érdemi módosítást nem jelent.

a(z) 17. §-hoz

A Javaslat meghatározza, adott kifizetéssel egyidejűleg az adóelőleg-megállapításra kötelezett kifizetőnek milyen tartalmú igazolást kell kiállítania a magánszemély részére. Az igazoláson szerepelnie kell minden olyan adatnak, amely ismeretében eldönthető, hogy a magánszemélynek adott bevételt szükséges-e bevallania. Így az igazoláson fel kell tüntetni az adóalapból érvényesített családi kedvezményt, az adóalap-kiegészítést, az érvényesített adójóváírást, külföldön megfizetett adó beszámítását, érvényesített személyi kedvezményt, és tájékoztatni kell a magánszemélyt, hogy milyen esetekben tehet adónyilatkozatot.

a(z) 18. §-hoz

Az adóelőleg-alap meghatározásának szabályai kiegészülnek az egyéni vállalkozó vállalkozói adóelőleg-alapja meghatározásának – a törvényben eddig más helyen megfogalmazott – szabályával. A rendelkezés érdemi módosítást nem jelent.

A Javaslat alapján továbbá lehetővé válik, hogy a 2010. január 1-jétől bevételnek számító, azonban az adóalap megállapítása előtt levonható havi 100 ezer forint üzemanyag-megtakarítást már az adóelőleg meghatározása során figyelembe lehessen venni. A rendelkezés hozzájárul ahhoz, hogy a magánszemély jövedelmeiből év közben levont adóelőleg és a jövedelmeit ténylegesen terhelő adó különbsége minimalizálódjon.

Az önálló tevékenység bevételével szemben a költség-elszámolási módok (tételes költségelszámolás, 10 százalékos költséghányad alkalmazása) közötti választás az adóelőleg-alap meghatározásánál is – a 8. §-hoz írt indokolással azonosan – pontosításra kerül.

a(z) 19. §-hoz

A Javaslat az adóztatás arányossá, egykulcsossá válásával összhangban módosítja az adóelőleg-nyilatkozat szabályait. Az adóterhet nem viselő járandóság adójogi kategóriájának az egykulcsos adóztatás miatti megszűnése feleslegessé tette annak a nyilatkozatban történő szerepeltetését, ugyanígy veszítette értelmét az állami végkielégítés megosztásának mellőzéséről szóló nyilatkozat is.

A családi kedvezmény megosztásáról tett adóelőleg-nyilatkozat szabályai kis mértékben módosultak, érdemben nem változtak.

A magánszemély által nem valós tartalommal tett adóelőleg-nyilatkozathoz kapcsolódó szankciók szabálya egyrészt az adóterhet nem viselő járandóság kategóriának a megszűnése miatt változik, másrészt a Javaslat szerinti szabályozás a 12 százalékos bírság megfizetésének feltételeként nem írja elő az adózó – nehezen értelmezhető – felrható magatartását. A magánszemélynek 12 százalékos különbözeti bírságot akkor kell fizetnie, ha nyilatkozatában adójóváírás és adókedvezmény érvényesítését – a nyilatkozattételkor fennálló körülmények ellenére – jogalap nélkül kérte, és emiatt 10 ezer forintot meghaladó befizetési különbözete keletkezik.

a(z) 20. §-hoz

A fizetendő adóelőleg meghatározása nagymértékben egyszerűsödik az egy kulccsal történő, arányos adóztatás következtében. A Javaslat alapján az adóelőleg az adóelőleg-alap (családi kedvezményt érvényesítő magánszemély esetében a családi kedvezménnyel csökkentett adóelőleg-alap) 16 százaléka, amelyből levonható a magánszemély nyilatkozata alapján az adójóváírás és a személyi kedvezmény. Továbbra is alkalmazandó az a szabály, hogy az adóelőlegnél a munkáltató csak addig veheti figyelembe az adójóváírást, amíg az általa az adóévben juttatott, halmozott kifizetések összege (adott kifizetést is figyelembe véve) nem haladja meg a jogosultsági határt, kivéve, ha a magánszemély adóelőleg-nyilatkozatot ad arról is, hogy az adóévben nem volt és nem is várható mástól olyan jövedelme, amelyet az adóévi összes jövedelmébe be kell számítani, és az adóelőleget megállapító munkáltató az adóhatósághoz bejelentett módszerrel úgy állapítja meg az adóelőleget, hogy év végén a fizetendő adóhoz képest ne mutakozzék különbözet.

A Javaslat pontosítja az egyéni vállalkozó negyedéves adóelőleg-megállapításának szabályait is, és kimondja, hogy a vállalkozói személyi jövedelemadó előlegét az adóelőleg-alap 500 millió forintot meg nem haladó részére 10 százalékkal, az e fölötti részre 19 százalékkal kell megállapítani.

a(z) 21. §-hoz

Az ügyvédek, közjegyzők, végrehajtók tevékenységének irodában történő folytatása esetén szükséges az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével járó kötelezettségek egyértelmű meghatározása, és az adó három év alatti megfizetésének választhatósága (hasonlóan az egyéni vállalkozók által egyéni cég alapításakor alkalmazható szabályokhoz).

a(z) 22. §-hoz

A hatályos szabályok alapján adókötelezettségének teljesítésére nem választhatja az átalányadózás szabályait az az egyéni vállalkozó, aki munkaviszonnyal is rendelkezik. A

Javaslat lehetővé teszi az átalányadózást azon egyéni vállalkozó számára is, aki munkaviszonyban csak az egyéni vállalkozói tevékenysége szünetelésének időtartama alatt áll.

a(z) 23. §-hoz

A Javaslat az ingatlan átruházásából származó jövedelemre vonatkozóan tartalmaz jogalkalmazást segítő, pontosító módosításokat.

Az ingatlan átruházásából származó jövedelmet a bevételből a megszerzésre fordított összeg, az értéknövelő beruházások és az átruházással kapcsolatos kiadások levonásával kell megállapítani. A törvény meghatározza, mit lehet megszerzésre fordított összegként figyelembe venni. A hatályos szabályok alapján a megszerzésre fordított összeg az átruházásról szóló szerződés szerinti érték, a cserébe kapott ingatlan, illetve vagyoni értékű jog esetében a csereszerződésben rögzített érték, ezek hiányában az az érték, amelyet az illeték megállapításához figyelembe vettek. Öröklés esetén, vagy ha az átruházott ingatlant, illetve vagyoni értékű jogot a magánszemély ajándékba kapta, a megszerzésre fordított összeg az, amelyet az illeték megállapításához figyelembe vettek. Tekintettel azonban arra, hogy az egyenes ági rokonok közötti öröklési és ajándékozási illeték eltörlésre került, szükségessé vált az ingatlan megszerzésére fordított összeg meghatározására vonatkozó rendelkezés módosítása.

A Javaslat alapján ha az ingatlan szerzése örökléssel, ajándékozással történik, megszerzésre fordított összeg az illeték-kiszabáshoz figyelembe vett érték. Ha az illeték kiszabása nem történik meg a bevallás benyújtásáig, öröklés esetén lehet a hagyatéki leltárban feltüntetett értéket (azaz a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 26. § (1) bekezdése szerint az ingatlan fekvése szerint illetékes települési önkormányzat jegyzője által az illetékekről szóló törvény szerint kiállított adó- és értékbizonyítványban foglalt összeg), de lehet más értéket is figyelembe venni (pl. örökösök nyilatkozatai, a halálhoz közeli időpontban kötött adásvételi szerződés, vagy szakértői vélemény, amelyekről a 92. § szerint az eljárást lezáró végzésből értesül az adóhatóság), ajándékozásnál az átruházásból származó bevétel 50 százalékát kell figyelembe venni, és az így megállapított adókötelezettséget önellenőrzéssel lehet módosítani az utóbb megállapított illetékalapnak megfelelően. Ha az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket, öröklésnél a hagyatéki leltárban feltüntetett érték, ajándékozásnál az átruházásból származó bevétel 75 százaléka számolható el azzal, hogy más kiadás költségként nem vonható le a bevételből.

Rendezi a Javaslat a megszerzésre fordított összeg meghatározását az olyan ingatlan tekintetében is, amelynek szerzését több időpontban kell meghatározni a már meglévő ingatlanon 2007. december 31-e után történt építkezés miatt. A hatályos szöveg szerint az egyes szerzési időpontokhoz tartozó bevételrészek kiszámítása, tehát a bevétel megosztása a megszerzésre fordított összeg arányában történik. Ez visszaélésre is lehetőséget adhat, hiszen az adózó nem érdekelt abban, hogy a későbbi szerzési időponthoz (jellemzően az új építményrész használatba vételéhez) tartozó, számlával igazolt költségeit kimutassa, hiszen akkor a bevételből nagyobb részt kellene ehhez a későbbi időponthoz rendelnie, mely számára nagyobb adóterhet eredményezne. A Javaslat szerint a ráépítés, létesítés, alapterület-növelés megszerzésére fordított összeg meghatározásakor legalább a beépített anyag-értéket figyelembe szükséges venni megszerzésre fordított összegként.

a(z) 24. §-hoz

Jogtechnikai módosítás a természetbeni juttatás kategória megszűnése miatt.

a(z) 25. §-hoz

A Javaslat módosítja az értékpapír szerzési értékének meghatározására vonatkozó szabályokat abban az esetben, ha az értékpapír megszerzése örökléssel vagy ajándékozással történik. Eszerint, ha az illeték kiszabása az átruházásból származó jövedelem adókötelezettségének teljesítésére nyitva álló határidőig nem történik meg, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett értéket, ajándékozás esetén az értékpapírnak az átruházás napjára megállapított szokásos piaci értékét kell figyelembe venni. Az így megállapított adókötelezettséget az illeték-kiszabás alapján önellenőrzéssel lehet módosítani. Abban az esetben, ha az illetékügyi hatóság nem szab ki illetéket, öröklés esetén a hagyatéki leltárban feltüntetett értéket, vagy a hagyatéki eljárás során az értékpapír értékeként feltüntetett egyéb értéket, ajándékozás esetén pedig azt az igazolt szerzési értéket kell figyelembe venni, amelyet az ajándékozó figyelembe vehetett volna, ilyen igazolt érték hiányában nullát.

a(z) 26. §-hoz

A Javaslat alapján átalakul a nem pénzben történő juttatások adózása. A hatályos szabályok szerinti természetbeni juttatás kategóriába tartozó juttatások köre jelentősen leszűkül, maga a természetbeni juttatás elnevezés megszűnik. A Javaslat alapján a nem pénzben történő juttatások adózása – amennyiben azok nem minősülnek a törvény 1. számú mellékletében foglalt adómentes juttatásnak – háromféleképpen történhet.

- Továbbra is marad a juttatásoknak egy olyan, az Sza törvény 69. §-ában tételesen felsorolt juttatási kör, amely juttatása után nem a magánszemélyt, hanem a kifizetőt terheli az adó. Ide tartozik az a juttatás, amelynél a kifizető nem tudja megállapítani az egyes magánszemélyek által szerzett jövedelem nagyságát. Ilyen juttatás továbbá a különféle rendezvényeken történő juttatások, a csoportos biztosítás révén történő juttatás, a nem társasági adóalany által nyújtott reprezentáció és üzleti ajándék, a telefonszolgáltatás magáncélú használata címén biztosított adóköteles bevétel. A reprezentáció és üzleti ajándék juttatása továbbra is adómentes a társasági adóalany kifizetőknél, és azon kívüli juttatásoknál is megmarad a korábbi szabályokkal azonosan mentes rész. A korábbi szabályokkal azonosan történik a telefonszolgáltatás magáncélú használata címén biztosított adóköteles bevétel meghatározása is.

A hatályos szabályok alapján a természetbeni juttatások után a kifizető 54 százalék személyi jövedelemadót, és a juttatás személyi jövedelemadóval növelt értéke után 27 százalék társadalombiztosítási járulékot, vagy a juttatás értéke után 27 százalék egészségügyi hozzájárulást fizet. A Javaslat szerint ezentúl a kifizető 16 százalék személyi jövedelemadót, és minden esetben 27 százalék egészségügyi hozzájárulást eho-t fizet. A kifizetőt terhelő személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás alapja azonban a Javaslat szerint a nem pénzbeli juttatások értékének 1,19-szerese, ugyanis így biztosított az, hogy a kifizetőnek adott értékű juttatás ugyanannyi költségébe kerüljön.

Nem változik, hogy a szabályozás továbbra is kizárja az értékpapír, az értékpapírra vonatkozó jog, a bármire felhasználható utalvány, készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, gyöngy, drágakő, nemesfém kifizetői adókötelezettség mellett adható körből juttatását.

A törvény továbbra is meghatároz egy kedvezményesen adózó kört, a leggyakrabban adott béren kívüli juttatásokra. A Javaslat alapján ide tartozik az üdülési csekk, üdülési szolgáltatás, étkeztetés formájában juttatott bevétel, iskolakezdési támogatás, helyi utazási bérlet, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztári és foglalkoztatói

nyugdíjsszolgáltató intézménybe történő hozzájárulás. E juttatások kedvezményes adózási feltételei, korlátai változatlanok, valamint megmarad a kedvezményes juttatás személyi köre (szakszervezet tagjának, tanulónak, gyakorlaton lévő hallgatónak, közeli hozzátartozóknak is adható), az étkeztetés formájában juttatott bevétel jogcímén azonban a meleg étkeztetés mellett ismételten juttatható kedvezményes adózás mellett hidegétel utalvány is.

Új elem a béren kívüli juttatások között a megújulási kártya-számlára történő utalással adott munkáltatói támogatás. A megújulási kártya egy készpénz-helyettesítő fizetési eszköz, amellyel külön jogszabályban meghatározott célú szolgáltatások vásárolhatóak a rendszerbe bevont szolgáltatóknál.

Újonnan kerül a kedvezményesen adózó béren kívüli juttatások közé a hatályos szabályok szerint korlátlanul adómentes juttatásnak minősülő internethasználat, internetszámla térítése. A Javaslat szerint kedvezményes adózású a juttatás havi 5000 forint értékhatárig.

A kedvezményesen adózó béren kívüli juttatások után a hatályos szabályok szerint a kifizetőnek 25 százalék személyi jövedelemadót kell fizetnie, és a juttatást járulék nem terheli. A Javaslat szerint a béren kívüli juttatások kifizetőt terhelő adója is 16 százalék lesz, és a juttatás értékének 1,19-szerese után kell a 16 százalék adót megfizetni, de járulékot sem a kifizetőnek, sem a magánszemélynek nem kell fizetnie. A kedvezmény tehát a járulékmentesség.

- A kifizetői adókötelezettséggel járó juttatások között nem nevesített juttatás az általános szabályok szerint, azaz a juttató és a juttatásban részesülő közötti jogviszonynak megfelelően, tehát például munkáltató részéről történő juttatás esetén munkaviszonyos jövedelemre vonatkozó szabályok szerint adózik. Ide tartozik ezentúl az iskolai rendszerű képzés költségeinek megtérítése is, amelyek a hatályos szabályok szerint munkáltató részéről történő juttatáskor kedvezményes béren kívüli juttatásként adóköteles. Ilyen adózó juttatás lett a jelenleg adóköteles sportcélú természetbeni juttatás, személyszállítási szolgáltatás, munkavállalóknak egységesen vagy szabályzat alapján történő juttatás, stb. is.

Mindezek tehát az összevont adóalap részeként adókötelesek, vagyis adóalapkiegészítéssel növelt értékük után kell 16 százalék adót fizetni a magánszemélynek. Ugyanakkor ezek adóalapjából is levonható a családi kedvezmény, és adójukból érvényesíthető adójóváírás, adókedvezmény. Az adóelőleg megállapítására vonatkozóan a törvény előírásai változatlanok, nem pénzbeli juttatás esetén, ha a kifizető nem tudja levonni – a magánszemélyt terhelő – adóelőleget, akkor azt a munkáltató, megfizeti, és egy későbbi, magánszemélynek történő pénzbeli kifizetés esetén levonja, egyéb kifizető a magánszemélynek kiállított igazoláson annak mértékét feltünteti, és felhívja a magánszemély figyelmét, hogy az adóelőleget a magánszemélynek kell megfizetnie.

a(z) 27. §-hoz

A szerencsejátékok szervezéséről szóló törvényben meghatározott engedélyhez kötött sorsolásos játékból, ajándéksorsolásból, fogadásból származó nyereményre, valamint a nyilvánosan, bárki számára azonos feltételekkel meghirdetett vetélkedő, verseny nem pénzbeli díjára a Javaslat a kifizetőt terhelő adó mellett történő nem pénzbeli juttatások adózásával azonosan határozza meg a fizetendő adót.

a(z) 28. §-hoz

Az Szja törvény felhatalmazó rendelkezései kiegészülnek a megújulási kártya kibocsájtásával és felhasználásával kapcsolatos részletes szabályokat tartalmazó kormányrendelet megalkotását biztosító rendelkezéssel.

a(z) 29. §-hoz

A Javaslat az Szja törvény hatályba léptető és átmeneti rendelkezései között az alábbi átmeneti rendelkezéseket fogalmazza meg.

A Javaslat szerint már a 2010. évi adókötelezettség megállapítása során is alkalmazni lehet az adóról történő rendelkezés szabályainak azon módosulását, hogy az önszegélyező pénztárban 2 évre lekötött vagy prevenciós szolgáltatásra fordított összegek is feljogosítanak 10 százalékos mértékéig a rendelkezési jog gyakorlására.

A kivét-kiegészítés és személyes közreműködői díj-kiegészítés szabályait már a 2010. évre vonatkozóan sem kell alkalmazni.

Átmeneti rendelkezés biztosítja, hogy az ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként végzett egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggésben megállapított új szabályok a 2010. évi adókötelezettség megállapításánál is alkalmazhatók.

Az egységes, általános adókulcs bevezetésével a nyitott kamatperiódusú betétkonstrukciókra, a 2006. szeptember 1-jét megelőzően kötött életbiztosítási szerződéshez kapcsolódó rendkívüli befizetés és annak kivonása révén az e befizetés hozamára meghatározott átmeneti adómentesség 2011-től megszűnik.

Az iskolarendszerű képzés munkáltató által átvállalt díjával összefüggésben átmeneti rendelkezés biztosítja, hogy valamennyi képzésre a képzés megkezdésekor hatályos szabályok szerint kell teljesíteni az adókötelezettséget. A 2010. évben megkezdett képzések esetében ettől eltérően ugyanakkor – a 2010. évben hatályos korlát mértékéig – az adót a 2011-től hatályba lépő, alacsonyabb mértékkel kell megfizetni.

A lakáscélú felhasználásra a munkáltató által nyújtott támogatás adómentessége értékhatárának megállapításához a 2010. január 1-jét követően nyújtott támogatásokat kell figyelembe venni.

A Javaslat az adózás egyszerűsítése céljából korlátozza a már megszűnt adókedvezmények átmeneti rendelkezések alapján történő igénybevételi lehetőségét, és rögzíti, hogy adókedvezményt átmeneti rendelkezés alapján (például tandíj halasztott kedvezményét, lakáscélú hitel törlesztési kedvezményét) utoljára a 2015. évi adóval szemben lehet figyelembe venni.

a(z) 30. §-hoz

Az Szja törvény *1. számú melléklete* a Javaslat *1. számú melléklete*, *11. számú melléklete* pedig a Javaslat *2. számú melléklete* alapján módosul.

a(z) 31. §-hoz

A Javaslat e részében felsorolt szövegrész-cserék biztosítják, hogy az Szja törvény egyes rendelkezései összhangba kerüljenek a más jogszabályokban elfogadott változásokkal, valamint az e Javaslatban kezdeményezett módosításoknak megfelelő módosítását, pontosítását.

- A Javaslat pontosítja az ingó, ingatlan értéknövelő beruházásának fogalmát, valamint a kiküldetési rendelvény fogalmát.

- A Javaslat egyértelművé teszi, hogy az összevont adóalap megállapítása során, ha a jövedelem után a magánszemélyt terheli a tb-járulék vagy eho megfizetése, jövedelemnek a megállapított jövedelem 78 százalékát kell tekinteni.
- Az adóról történő rendelkezés szabályainak – már 2010-re vonatkozóan is alkalmazható – változása révén az egészségpénztár mellett az önszegélyező pénztárban 2 évre lekötött vagy prevenciós szolgáltatásra fordított összegek is feljogosítanak 10 százalékos mértékéig a rendelkezési jog gyakorlására.
- Az adóról történő rendelkezési lehetőség ugyanakkor az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárba, valamint NYESZ-számlára befizetett összegek után 30 százalékról 20 százalékra csökken a személyi jövedelemadó mértékének 2011-től bekövetkező csökkenése miatt, indokolatlan lenne ugyanis a befizetett összegek adótartamát jóval meghaladó mértékű visszatérítés.
- Az arányos egykulcsos adóztatás bevezetésének megfelelően valamennyi külön adózó jövedelem esetében a hatályos szabályok szerinti (20/25 százalékos mértékű) kulcsok 16 százalékra csökkennek.
- Egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói személyi jövedelemadó mértéke 500 millió forintos adóalapig marad 10 százalék, az e fölötti részre 19 százalék, a vállalkozói osztalékalap után fizetendő adó mértéke azonban 25-ről 16 százalékra csökken.
- A 16 százalékos egykulcsos adózás bevezetésének megfelelően módosul az ingó vagyontárgy átruházásából származó jövedelem után meg nem fizetendő adó értékhatára is. Tekintettel arra, hogy változatlanul 200 ezer forint jövedelem élvez adómentességet, az adót akkor nem kell megfizetni, ha az a 32 ezer forintot nem haladja meg (a hatályos szabályok alapján a jövedelem 25 százalékos adóterheléséből következően ez 50 ezer forint volt).
- Az ingatlan átruházásából származó jövedelem szabályaiban pontosítja a Javaslat, hogy a jövedelem megszerzése időpontjának meghatározását ingatlanrész szerzése esetén is alkalmazni kell, továbbá pontosítja, hogy az ingatlan több részben történő megszerzésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni az ingatlan újjáépítése, leválasztás, megosztás esetén is.
- A kamatjövedelemre vonatkozó szabályoknál a Javaslat a kifizetőt terhelő adó mellett juttatott nem pénzbeli juttatások adózásával összhangban kimondja, hogy a nyeresémbetétekre kisorsolt nyeresémet adóalapjának a nyeresémetalap 1,19-szerese minősül.
- A Javaslat egyértelművé teszi, hogy ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek – egyebek között - – nem a befektetési szolgáltatóval, hanem a befektetési szolgáltató közreműködésével kötött, meghatározott ügylet minősül. Továbbá a Javaslat egyértelművé teszi, hogy ellenőrzött tőkepiaci ügyletek körébe csak a csak bárki számára azonos feltételek mellett kötött ügyletek tartozhatnak.
- A Javaslat a mezőgazdasági őstermelői igazolvány kiállításáért felelős mezőgazdasági igazgatási szerv negyedéves adatszolgáltatási kötelezettségét havi adatszolgáltatásra módosítja.
- A 2010-től hatályba lépett változások következtében nincs lehetőség a közhasznú szervezetek számára az alapszabályban foglalt céloknak megfelelő támogatások (például vakok egészségügyi segédeszközei, iskolai egyesületek év végi jutalmazásai)

adómentes juttatására. A beszűkült adományozási hajlandóság mellett a Javaslat ebben a körben korlátozott mértékben ismételten lehetővé teszi az egyes juttatások adómentességét.

- Megszűnik az adómentes kifizetések korlátozásának nehezen értelmezhető szabálya. A Javaslat ezzel összefüggésben az alapítványi és társadalmi szervezettől történő kifizetésekre vonatkozó adómentességi szabálynál egy világosabb és érthetőbb rendelkezést tartalmaz.
- Az adómentes kártérítés alóli kivételként megnevezett kifizetések megnevezése pontosabbá válik, kivételként említi a Javaslat a jövedelmet pótló kártalanítást, kárpótlást, ugyanakkor adómentesként nevesíti a bűncselekmény tettese által a sértettnek közvetítői eljárás keretében fizetett jóvátételt is.
- A Javaslat egyértelművé teszi, hogy nem tekintendő adómentesnek az örökösök által az örökölt jog érvényesítése révén megszerzett jövedelem, de a bevételből levonható a jognak az illeték-megállapításkor figyelembe vett része.
- A számítógép használatának munkáltató által történő juttatása – a juttatás mértéke számszerűsítésének nehézkessége miatt – adómentes marad, míg az internet-használat juttatása béren kívüli juttatásnak minősül, és ennek megfelelően adóköteles.

a(z) 32. §-hoz

A Javaslat a jogszabályváltozásokkal és e törvény módosításaival összhangban hatályon kívül helyezi az Szja törvény feleslegessé vált szövegrészeit, illetve rendelkezéseit.

Hatályukat veszítik az alábbi rendelkezések:

- A gyakorlati alkalmazás nehézségei miatt az egyéni vállalkozó kivét-kiegészítése és a társas vállalkozás tagjának személyes közreműködői díj-kiegészítése megállapítására és adózására vonatkozó személyi jövedelemadó szabályok.
- Az ingó és ingatlan átruházásából származó jövedelem meghatározása során levonható értéknövelő beruházás fogalma egyszerűsödik.
- Az adóterhet nem viselő járandóság a hatályos szabályok szerint olyan adóköteles jövedelem, amelyet az adó megállapítása során figyelembe kell venni, de a rá eső adót nem kell megfizetni, szerepe abban jelentkezik, hogy – köznyelviileg – feltolja a többi jövedelmet az adótábla mentén. Tekintettel arra, hogy az egy kulccsal történő, arányos adóztatás bevezetése miatt e kategória megkülönböztetése jelentőségét veszítette, megszűnik az adóterhet nem viselő járandóság adójogi kategóriája. A Javaslat az *1. számú mellékletben* felsorolt adómentes jövedelmek közé helyezi át a hatályos szabályok szerinti adóterhet nem viselő járandóságokat (például nyugdíj).
- A munkáltató által lakáscélra adható vissza nem térítendő támogatás is az adómentes juttatások közé kerül 2011-től, ezzel összefüggésben a juttatás feltételeit meghatározó szabályok is az *1. számú mellékletbe* kerülnek át a jelenlegi 3/A. § rendelkezéseivel azonos tartalommal.
- A munkaviszony megszűnésével összefüggésben járó végkielégítés megosztásának az egykulcsos adóztatás bevezetésével felesleges szabályait a Javaslat hatályon kívül helyezi.

- Megszűnnek az adókedvezmények korlátozására vonatkozó rendelkezések. A Javaslat szerint az adó(alap)kedvezmények igénybevételére való jogosultság nem függ a magánszemély éves összes jövedelmének nagyságától.
- A hatályos szabályok alapján az osztalékból származó jövedelem utáni adó mértéke általános esetben 25 százalék, az EGT államban működő, elismert piacnak minősülő tőzsdére bevezetett értékpapír osztaléka után 10 százalék. A Javaslat alapján az osztalékból származó jövedelem után minden esetben 16 százalékkal kell adózni.
- A Javaslat hatályon kívül helyezi a kisösszegű kifizetésekre és egyösszegű járadékmegváltásokra vonatkozó külön adózási szabályokat, a külföldi magánszemély részére kamat, jogdíj, szolgáltatási díj címén fizetett bevétel utáni adókötelezettségről rendelkező szabályokat. Hatályon kívül kerülnek továbbá az ingatlan bérbeadására vonatkozóan meghatározott külön adózási szabályok. Ezen jövedelmek így – az ingatlan-bérbeadás tekintetében amennyiben azt a magánszemély nem egyéni vállalkozóként végzi – nem „külön adózó” jövedelemként, hanem az összevont adóalap részeként adókötelesek

A termőföld haszonbérbe-adásából származó bevétel mentessége ugyanakkor változatlan feltételek mellett, az Szja törvény 1. számú mellékletébe illesztett szabályok alapján megmarad.

2. A közteherviselés rendszerének átalakítását célzó törvénymódosításokról szóló 2009. évi LXXVII. törvény módosítása

a(z) 33. §-hoz

E törvény eltérő rendelkezései okán nem lép hatályba a 2011-től hatályba lépően a 2009. évi LXXVII. törvény által meghatározott, az összevont adóalapba tartozó jövedelmekre alkalmazandó kétkulcsos adótábla.

a(z) 34. §-hoz

A kivétkiegészítés és a személyes közreműködői díjkiegészítés szabályaival összefüggő átmeneti rendelkezés is hatályát veszti.

3. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslat a Tao tv-be évközben bevezetett 500 millió forint adóalapig – 2010-ben a 2010. július 1. és december 31. közötti időszakra naptári nap arányosan meghatározott adóalap után 250 millió forintig – alkalmazható 10 százalékos adókulcs kedvezménye mellett koncepcionális jellegű módosítást nem tartalmaz. A vállalkozások versenyképességének növelése érdekében a Javaslat 2013. január 1-jétől egykulcsossá alakítja a társasági adó rendszerét, így általános jelleggel a 10 százalékos adókulcs lesz a fizetendő társasági adó mértéke.

A Javaslat további, 2011. január 1-jétől hatályba lépő módosítási elsősorban jogtechnikai, jogharmonizációs jellegű, valamint az személyi jövedelemadóról szóló törvény módosításával összefüggő rendelkezésekként jelennek meg. Az adminisztrációs tehercsökkenés jegyében 2011. január 1-jétől megszűnik a külföldi szervezet adókötelezettsége.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 35. §-hoz

Az európai kutatási infrastruktúráért felelős konzorcium (ERIC) közösségi jogi keretéről szóló 723/2009/EK (2009. június 25.) tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet) rendelkezései szerint az Európai Unió bármely tagállamában ERIC alapítható. A Rendelet szabályai szerint az ERIC elsődleges feladata egy kutatási infrastruktúra létrehozása és annak nem gazdasági alapon való működtetése. Figyelemmel azonban arra, hogy az ERIC az elsődleges feladatának kiegészítéseként (korlátozott jelleggel) gazdasági tevékenységet is folytathat, szükségessé vált – a Rendeletben foglalt szabályok alkalmazhatósága érdekében – az ERIC társasági adóalannyá minősítése.

a(z) 36. §-hoz

A Tao tv. záró rendelkezései között megfogalmazott egyik jogharmonizációs szabály értelmében a törvény az OECD Transzferár irányelvek a multinacionális vállalkozások és az adóhatóságok számára (a továbbiakban „OECD Irányelvek”) című kiadványával összhangban készült. Az OECD 2010. július 22-én elfogadta az OECD Irányelvek I.-III. fejezeteinek átdolgozott változatát.

Az átdolgozás eredményeként az OECD, figyelembe véve az eddigi módszerek használatára vonatkozó gyakorlatot az ügyleti nettó nyereségen alapuló és a nyereségmegosztásos módszert a továbbiakban nem egyéb módszerként tartja számon. Az új OECD Irányelvek három új csoportot különböztet meg, melyek a tradicionális, profit alapú és egyéb módszerek.

Ezen változtatás eredményeként az OECD a korábbi iránymutatásokat megváltoztatva az ügyleti nettó nyereségen alapuló módszert és a nyereségmegosztásos módszert egyenrangúvá tette a korábbi három tradicionális módszerrel, melynek végeredményeként a két módszer alkotja az egyik új csoportot, a profit alapú módszerek csoportját.

a(z) 37. §-hoz

A Javaslat 2013. január 1-jétől a vállalkozások versenyképességének további növelése érdekében a társasági adó mértékét általános jelleggel 10 százalékra csökkenti.

a(z) 38. §-hoz

A kedvezményes, 10 százalékos adókulcs alkalmazásának 500 millió forint adóalapig történő kiterjesztés miatt szükségessé vált az ellenőrzött külföldi társaság fogalmában a külföldi személy minimális fizetendő adójára vonatkozó rendelkezés módosítása. A módosítás révén a fogalomban a korábbi rugalmas, jogszabályhelyre történő hivatkozást konkrét, 10 százalékos adófizetési kötelezettséget meghatározó rendelkezés váltja fel.

Az előadó-művészeti szervezet támogatásához kapcsolódó adókedvezmény szabályai szerint az adózó az előadó-művészeti államigazgatási szerv által kiadott támogatási igazolásban szereplő összegig érvényesíthet adókedvezményt. A támogatási igazolások összértéke azonban nem haladhatja meg az előadó-művészeti szervezet tárgyévi jegybevétele 80 százalékának megfelelő összeget. A Tao tv. az előadó-művészeti szervezet jegybevételét konkrét SZJ számhoz kötött tevékenyből – előadóművészet, bábszínházi-előadás – származó jegy- és bérletbevétel alapján határozza meg. A Szolgáltatások Jegyzékéről szóló 9004/2002. (SK 7.) KSH közleményt, valamint a Szolgáltatások Jegyzéke módosításáról szóló 9001/2003. (SK 3.) KSH közleményt a 4/2010. (IV. 21.) KSH közlemény 2010. április 21-étől hatályon kívül helyezte. A termékek tevékenység szerinti, új statisztikai osztályozását

(CPA, magyarul: TESZOR) a Parlament és a Tanács 451/2008/EK rendelete szabályozza. E szabályozásnak megfelelő tevékenységi hivatkozást tartalmazza a módosítás.

Jogtechnikai módosításként a külföldi szervezet adókötelezettségének hatályon kívül helyezésével szükségessé vált az adóalap-megállapításról rendelkező bekezdés módosítása is.

A bejelentett részesedés értékesítésének árfolyamnyereségéhez kapcsolódó adóalap-kedvezményt az adózó a bejelentett részesedés nem pénzbeli hozzájárulásként való rendelkezésre bocsátásakor nem érvényesíthette, tekintettel arra, hogy ezen jogügylet révén a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény szabályai szerint nem árfolyamnyereség, hanem rendkívüli eredmény keletkezhet, így a kedvezmény érvényesítésére nem nyílt lehetőség. A módosítás révén ezen ügyletek nyeresége után is alkalmazható lesz az adóalap-kedvezmény.

Az általános, 10 százalékos társasági adókulcs 2013. január 1-jétől történő bevezetése miatt a törvény számos rendelkezésében a fizetendő adó mértékére történő hivatkozás módosítása szükségessé vált.

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény szabályainak módosítása révén megszűnik a természetbeni juttatás fogalma, helyette jellemzően a juttatás elnevezést fogja az szja törvény alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a Tao tv. is számos helyen hivatkozik a szja törvény szerinti természetbeni juttatásra, indokolt a Tao tv-ben is az új fogalom nevesítése a természetbeni juttatás helyett.

a(z) 39. §-hoz

A Javaslát hatályon kívül helyezi a külföldi szervezet adóalanyiságára vonatkozó rendelkezéseket.

4. Az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló 2002. évi XLIII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslát 2011. január 1-jétől hatályba lépő módosítási elsősorban jogtechnikai jellegű, jogalkalmazást segítő módosítások.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 40. §-hoz

A jelenleg hatályos rendelkezések szerint az eva hatálya alá tartozó egyéni vállalkozónak a tevékenység szüneteltetése idején is fenn kell tartania pénzforgalmi számláját. A módosítás lehetővé teszi, hogy a tevékenységét szüneteltető evás egyéni vállalkozónak – a nem eva-alany egyéni vállalkozóhoz hasonlóan – a szüneteltetés ideje alatt ne kelljen pénzforgalmi bankszámlával rendelkeznie.

a(z) 41. §-hoz

A javaslat indoka az, hogy jelenlegi szabályozás az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló 2009. évi CXV. törvény 17. §-ához képest indokolatlan szűkítést tartalmaz.

II. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

5. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslat jogharmonizációs célú, a hozzáadottérték-adó területén a 2008/8/EK irányelv 53. és 54. cikkeit, a 2009/69/EK és 2009/162/EU irányelvek rendelkezéseit ülteti át, valamint él a 2010/23/EU tanácsi irányelvben a tagállamok számára biztosított lehetőséggel. Ezen túlmenően a Javaslat egyéb, a jogalkalmazást segítő pontosítást tartalmaz.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 42. §-hoz

A Javaslat – összhangban a 2009/162/EU tanácsi irányelvvvel – a villamosenergiára és a vezetékes földgázra vonatkozó speciális szabályokat kiterjeszti a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli értékesítésére is.

a(z) 43. §-hoz

A Javaslat – a 2009/162/EU irányelvben foglalt szabályokat követve – meghatározza, hogy ezek a speciális rendelkezések vezetékes földgáz esetében csak a Közösség területén lévő földgázrendszeren vagy bármely más, ilyen rendszerhez kapcsolt hálózatban lévő földgáz értékesítésére vonatkoznak. A hatályos szabályozás alapján ugyanis ha két EU-ban letelepedett kereskedő olyan földgázt értékesít, amely a Közösség területén kívül, a Közösségi földgázrendszerhez nem csatlakozó földgázvezetékben van, akkor azután az EU-ban kell adózni, mivel az igénybevevő letelepedettsége számít a teljesítési helynek. Az új szabályok értelmében ez már nem következik be.

a(z) 44. §-hoz

A 2008/8/EK tanácsi irányelv 2011. január 1-jéig egységesen szabályozta a teljesítési helyet az adóalanyok, illetve a nem adóalanyok részére nyújtott kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatások, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatások esetén. Ezen időponttól kezdve azonban szétválik a teljesítési hely aszerint, hogy ezeket a szolgáltatásokat adóalany vagy nem adóalany veszi igénybe. Amennyiben adóalany részére nyújtanak kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási és sportszolgáltatásokat, továbbá más, ezekhez hasonló szolgáltatásokat, annak teljesítési helye főszabály szerint alakul, vagyis az igénybevevő gazdasági célú letelepedettsége lesz az irányadó. Ez alól kivételt képeznek a felsorolt típusú szolgáltatásokat nyújtó eseményekre, rendezvényekre történő belépések. Ez esetben a teljesítési hely változatlanul ott van, ahol az eseményt, rendezvényt ténylegesen megrendezik. Ennek oka, hogy a rendezvényekre történő belépés (jegyvételkor) nem lehet elkülöníteni (eldönteni), hogy adóalanyról vagy nem adóalanyról van-e szó, így ez esetben egyszerűbb megoldást jelent a szabályozás változatlanul hagyása.

a(z) 45. §-hoz

A nem adóalanyok részére nyújtott hivatkozott szolgáltatások teljesítési helye változatlanul a szolgáltatás tényleges nyújtásának a helye. A Javaslat az ismertetett irányelvi módosítást vezeti át.

a(z) 46. §-hoz

A Javaslat – összhangban a 2009/162/EU tanácsi irányelvvel – a villamosenergiára és a vezetékes földgázra vonatkozó speciális teljesítési helyre vonatkozó szabályokat kiterjeszti a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózathoz való csatlakozás, egyéb hozzáférés biztosítására is.

a(z) 47. §-hoz

A Javaslat újraszabályozza a teljesítési időpontot azon ügyletek esetében, amikor a felek határozott időre történő elszámolásban állapotok meg. Ez esetben a teljesítés - összhangban a 2006/112/EK irányelvvel - az elszámolási időszak utolsó napja, azonban a fizetendő adót ettől eltérően az ellenérték megtérítésének esedékességekor, vagy a teljesítéstől számított harmincadik napon kell megállapítani, attól függően, hogy melyik időpont következik be hamarabb. Az elszámolási időszak utolsó napján kell ugyanakkor a fizetendő adót megállapítani, abban az esetben, ha a szolgáltatást igénybevevő adóalany az adófizetésre kötelezett a külföldről nyújtott szolgáltatás után.

a(z) 48. §-hoz

A Javaslat a szerződéstől való elállás, illetve a szerződés felbontásának egyes eseteivel bővíti az adóalap utólagos csökkenését eredményező tényállások körét.

a(z) 49. §-hoz

A Javaslat az önellenőrzés nélküli adóalap-korrekciónak lehetővé tevő esetek körébe vonja azon értékesítéseket is, melyek mentesek az adó alól. A hatályos szabályozásban – annak ellenére, hogy az ügylet fizetendő adót nem eredményezett – a bevallásban szerepeltetett adóalap utólagos korrekciójára csak önellenőrzéssel, a korábbi időszakot érintően volt lehetőség.

a(z) 50. §-hoz

A Javaslat – összhangban a 2006/112/EK irányelvben foglaltakkal, valamint ezen konstrukció értelmezésére irányuló Európai Bizottsági állásponttal – szabályozza az ún. együttműködő közösséget, valamint az ilyen közösség által a tagjai részére nyújtott szolgáltatás adómentességének feltételeit.

a(z) 51. §-hoz

A Javaslat meghatározza az együttműködő közösségre vonatkozó részletszabályokat, ennek keretében rögzíti a felelősségi viszonyokat, a nyilvántartási rendet, valamint az eljárási szabályokat.

a(z) 52. §-hoz

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv (mentességi jegyzőkönyv) értelmében ezen intézmények által történő beszerzések mentesek az áfa alól. A közösségi intézmények beszerzéseinek áfa mentességét a 2009/162/EU tanácsi irányelv iktatta be a 2006/112/EK irányelvbe. Az irányelv módosítás értelmében valamennyi a mentességi jegyzőkönyv hatálya alá tartozó intézmény, továbbá az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank és az Európai Beruházási Bank általi termékimport, illetve termékbeszerzés és szolgáltatás igénybevétele mentes az áfa alól ezen jegyzőkönyvben vagy annak végrehajtására vonatkozó megállapodásokban, vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel. A Javaslat a 2006/112/EK irányelv ezirányú módosítását ülteti át.

A 2009/162/EU tanácsi irányelvvel való összhang érdekében villamosenergia és a vezetékes földgáz értékesítésre vonatkozó szabályoknak a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli értékesítésére való kiterjesztésével összhangban, a kettős adóztatás elkerülése érdekében a hő- vagy hűtési energia hő- vagy hűtési hálózaton keresztüli importjára is ki kell terjeszteni az adómentességet. Ezen túlmenően - a hivatkozott irányelvvel összhangban – a Javaslat kiterjeszti az import alóli adómentességet a gázz szállító tartályhajóból a földgázrendszerbe vagy upstream csővezeték hálózatba betáplált gázra.

a(z) 53. §-hoz

A 2009/69/EK tanácsi irányelvvel összhangban a Javaslat kiegészíti az adómentes importra vonatkozó rendelkezéseket annyival, hogy az importálónak az adómentes termékimport valószínűsítéséhez a szabadforgalomba helyezéskor meg kell adnia az import tagállama szerinti közösségi adószámát is. Ez implicite eddig is benne foglaltatott a hazai jogszabályban, hiszen az adómentes Közösségen belüli értékesítés teljesítéséhez az importálónak ilyen adószámmal rendelkeznie kellett, azonban az irányelv szövegének történő maradéktalan megfelelés érdekében indokolt a rendelkezés kiegészítése.

a(z) 54. §-hoz

Az Európai Közösségek kiváltságairól és mentességeiről szóló, 1965. április 8-i jegyzőkönyv (mentességi jegyzőkönyv) értelmében ezen intézmények által történő beszerzések mentesek az áfa alól. A közösségi intézmények beszerzéseinek áfa mentességét a 2009/162/EU tanácsi irányelv iktatta be a 2006/112/EK irányelvbe. Az irányelv módosítás értelmében valamennyi a mentességi jegyzőkönyv hatálya alá tartozó intézmény, továbbá az Európai Közösség, az Európai Atomenergia-közösség, az Európai Központi Bank és az Európai Beruházási Bank általi termékimport, illetve termékbeszerzés és szolgáltatás igénybevétel mentes az áfa alól ezen jegyzőkönyvben vagy annak végrehajtására vonatkozó megállapodásokban, vagy a székhelyről szóló egyezményekben meghatározott korlátozásokkal és feltételekkel. A Javaslat a 2006/112/EK irányelv ezirányú módosítását ülteti át.

a(z) 55. §-hoz

A Javaslat feloldja az előzetesen felszámított adó levonási tilalmat azon motorbenzin beszerzés tekintetében, melyet igazoltan a környezetet jobban kímélő motorok kísérleti fejlesztéséhez használnak fel.

a(z) 56. §-hoz

A Javaslat bővíti a felszámolási, vagy más, a fizetőképtelenségét jogerősen megállapító eljárás hatálya alatt álló adóalany általi, fordított adózás alá eső ügyletek körét a 100 ezer forintot meghaladó értékű szolgáltatásnyújtásokkal.

A 2010/23/EU irányelv az adócsalás visszaszorítása érdekében 2015. június 30-ig lehetőséget ad a tagállamoknak arra, hogy fordított adózást írjanak elő a széndioxid kibocsátási kvóták értékesítésére. A Javaslat él ezzel a lehetőséggel és előírja a fordított adózást az üvegházhatású gáz kibocsátására jogosító forgalomképes vagyoni értékű jog átruházása esetében.

a(z) 57. §-hoz

A Javaslat egyértelműsíti, hogy amennyiben az utazási szolgáltatást nyújtó adóalany más által nyújtott szolgáltatást, értékesített terméket használ fel az utas részére történő utazásszervezési szolgáltatás nyújtásához, az arra eső áfa nem vonható le függetlenül attól, hogy más által

áthárított vagy fordított adózás keretében az igénybevevő által felszámítandó adóról van-e szó.

a(z) 58. §-hoz

A Javaslat az áfa-törvényt egy kivételes visszatérítési eljárással egészíti ki. Ennek lényege, hogy ha a külföldi illetőségű adománytevő az adomány felhasználását ahhoz a feltételhez köti, hogy az abból finanszírozott, közösségi feladatok ellátását szolgáló beszerzések árában foglalt adó alól a kedvezményezettet mentesíteni kell, a beszerzések áfa-ját a törvényben meghatározott kör részére, a törvényben meghatározott feltételek mellett az adóhatóság visszatéríti.

a(z) 59. §-hoz

Az áfa-visszatérítési eljárás részletszabályait – a közhasznú szervezeteket megillető visszatérítéssel egy rendeletbe foglalva – az áfa-törvényben foglalt felhatalmazás alapján NGM rendelet szabályozza.

a(z) 60. §-hoz

A Javaslat a jogharmonizációs klauzulát egészíti ki a megfelelő irányelvekkel.

a(z) 61. §-hoz

Az áfa-törvény szerinti, határozott időre szóló elszámolású ügyletekhez kapcsolódó átmeneti rendelkezést tartalmaz.

A Javaslat az áfa-törvényben bevezetett áfa-visszatérítési eljáráshoz kapcsolódóan meghatározza, hogy a visszatérítés a 2011. január 1-jén vagy az azt követően történő adományozás esetén alkalmazandó először.

a(z) 62. §-hoz

A Javaslat az ezen a termékkörben tapasztalt adócsalás visszaszorítása érdekében kiegészíti a fordított adózással adóztatandó hulladékok körét a használt akkumulátorokkal.

a(z) 63. §-hoz

A vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 918/83/EGK rendeletet – tekintettel annak számos módosítására – újrakodifikálták, helyébe a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1186/2009/EK rendelet lépett. Az áfa-törvény az import mentességek számos esetében visszahivatkozik a vámmentességi rendeletre, így a Javaslat leköveti a rendelet újrakodifikálását. A Javaslat ezen kívül több ponton pontosítja az áfa-törvény rendelkezéseit, így például az egyszerűsített számla kötelező adattartalmát kiegészíti a vevő, igénybevevő adószámával azokban az esetekben, amikor a vevő, igénybevevő az adófizetésre kötelezett.

a(z) 64. §-hoz

A Javaslat a belföldön nem letelepedett adóalanyokat érintő áfa visszatérítési eljárás kapcsán lehetővé teszi, hogy – a Kiemelt Adózók Igazgatóságának kizárólagos illetékességét nem érintve – az írásos kérelem az adóhatóság bármely szervezeti egységéhez benyújtható legyen.

III. Fejezet**A JÖVEDÉKI ADÓT ÉS AZ ENERGIAADÓT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK****6. A jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény módosítása****ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

Jogharmonizációs kötelezettség miatt változik egyes dohánytermékek meghatározása, és megszűnik a gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású készítményekkel kapcsolatos adómentesség eddigi rendszere. Változnak továbbá egyes jövedéki termékek adómértékei, részben szintén harmonizációs kötelezettség miatt (cigaretta). Jogszabály pontosításra és bizonyos könnyítésekre, a gazdálkodók számára kedvező rendelkezések bevezetésére is sor kerül. Utóbbira példa a kísérleti motorfejlesztés adókedvezménye vagy a bejegyzett feladó jövedéki biztosítékánál a beszámítás lehetősége, ha a bejegyzett feladó egyben importálói vagy adóraktári engedéllyel is rendelkezik

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a(z) 65. §-hoz**

Az uniós csoportmentességi rendelet szerinti, adókedvezményben részesíthető kísérleti fejlesztésnek minősülő motorfejlesztés definiálása.

a(z) 66. §-hoz

A vámkönnyítések közösségi rendszerének felállításáról szóló 918/83/EGK tanácsi rendelet helyett 2010. január 1-jétől a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 1186/2009/EK tanácsi rendelet előírásai alkalmazandók.

a(z) 67. §-hoz

Az egyéb ellenőrzött ásványolajnak bejegyzett kereskedő általi behozatalát lehetővé tevő módosításhoz kapcsolódóan a Javaslat meghatározza, hogy a bejegyzett kereskedő jövedéki biztosítékának meghatározásánál egyéb ellenőrzött ásványolaj esetében milyen adómértékkel kell számolni.

A bejegyzett kereskedő jövedéki biztosítéka esetében is alkalmazni kell a biztosíték felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket.

a(z) 68. §-hoz

Az egyéb ellenőrzött ásványolajnak bejegyzett kereskedő általi behozatalát lehetővé tevő módosításhoz kapcsolódóan a Javaslat meghatározza, hogy e termékek behozatalával (fogadásával) milyen esetben nem keletkezik a bejegyzett kereskedőnek adókötelezettsége.

a(z) 69. §-hoz

A bejegyzett feladói engedéllyel is rendelkező importálók vagy adóraktár-engedélyesek esetében – a biztosíték-halmozódás elkerülése érdekében – az import tevékenységhez, illetve az adóraktári engedélyhez nyújtott garancia a bejegyzett feladói tevékenység jövedéki biztosítékaként elfogadható, feltéve, hogy annak összege a feladásra kerülő jövedéki termékre belföldi szabadforgalomba bocsátás esetén beálló adófizetési kötelezettség összegét fedezi (ellenkező esetben kiegészítési kötelezettség van).

a(z) 70. §-hoz

A Javaslat pontosítást tartalmaz: az eddigi jogértelmezésnek, illetve jogalkalmazásnak megfelelően rögzíti, hogy adóraktárból a szőlőbort belföldi forgalomban mind adófelfüggesztés mellett, mind szabad forgalomba bocsátással – fő szabályként – borkísérő okmánnyal lehet kitárolni, de a szabad forgalomba bocsátás esetére más jogszabály eltérő szabályt is megállapíthat.

a(z) 71. §-hoz

A Javaslat lehetővé teszi, hogy kötelező érvénnyel bíró vámtarifaszám megállapítást a bejegyzett kereskedők is kezdeményezhessenek az általuk beszerzett jövedéki termékekre. A Javaslat továbbá az egyértelmű jogalkalmazás érdekében pontosítja, hogy az adóraktár engedélyesek nemcsak az általuk előállított, hanem az általuk beszerzett jövedéki termékekre is kezdeményezhetik a kötelező érvénnyel bíró vámtarifaszám megállapítást.

A visszaélések korlátozása céljából szigorodnak a bejegyzett kereskedő fizetési halasztás, illetve részletfizetés iránti kérelme benyújthatóságának követelményei. A Javaslat meghatározza, hogy milyen feltételek fennállásának hiánya esetén nem lehet fizetési halasztásra, részletfizetésre kérelmet benyújtani.

a(z) 72. §-hoz

A hatályos Jöt. a jövedéki engedélyezési és a nyilvántartásba vételi eljárások esetében kizárja az elektronikus ügyintézés. A Javaslat pontosítja, kiegészíti a nyilvántartásba vételi eljárások felsorolását, megjelöli a csomagküldő kereskedők és a csomagküldő kereskedők adóügyi képviselői nyilvántartásba vételének esetét is, melyek szintén ebbe a körbe tartoznak.

a(z) 73. §-hoz

A Javaslat az *energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről* szóló 2003/96/EK tanácsi Irányelv 15. cikkének a) pontjával összhangban lehetővé teszi, hogy az üzemanyagoknak a környezetet jobban kímélő motorok technológiai fejlesztésével foglalkozó kísérleti projektek területén való felhasználása után vissza lehessen igényelni a jövedéki adót az állami támogatásra vonatkozó szabályok (800/2008/EK bizottsági rendelet) figyelembevételével. A jelenlegi gazdasági helyzetben a kutatási és fejlesztési tevékenység folytatására mind az állami, mind a vállalati szektorban egyre kevesebb pénz jut Magyarországon. Emiatt a fenti módosításokra szükség van annak érdekében, hogy a Magyarországon működő fejlesztési tevékenységet folytató vállalkozások ne kerüljenek versenyhátrányba a többi tagállamban letelepedett vállalatokkal szemben.

a(z) 74. §-hoz

Lásd az előző §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 75. §-hoz

A Javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy az egyéb ellenőrzött ásványolajok közösségi adófelfüggesztési eljárás keretében is behozhatók legyenek a bejegyzett kereskedők által.

a(z) 76. §-hoz

Tekintettel arra, hogy a 2004/24/EK irányelvben megengedett hét éves türelmi időszak lejártával, vagyis 2011. április 1-jétől megszűnik a „gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termék” kategóriája, így a Javaslat szerint ugyanezen időponttól e termékek előállításához felhasznált alkohol után eddig biztosított adómentesség is törlésre kerül.

a(z) 77. §-hoz

A Javaslat egyrészt pontosítja – a tagállamok gyakorlatának megfelelően – a sör adóalapjául szolgáló Balling fok megállapításának szabályát, másrészt az alacsony alkoholtartalmú, ízesített sörökre a vonatkozó irányelv által lehetővé tett, alkoholtartalom szerinti adóztatást vezet be, az eddig a gyakorlatban alkalmazott adószintnek megfelelő új adómértékkel.

a(z) 78. §-hoz

A Javaslat a borkísérő okmány fogalmát pontosítja, kiegészíti – a jelenleg alkalmazott gyakorlatnak megfelelően - azzal, hogy a borkísérő okmány nemcsak formanyomtatványként, hanem a vámhatóság engedélyével számítógéppel is előállítható.

a(z) 79. §-hoz

Jogharmonizációt megvalósítva változik a finomra vágott dohány és a kész dohányvágot fogalmi meghatározása. A finomra vágott dohány esetében a vágatszélességnek az eddigi 1 milliméter helyett 1,5 milliméternél kell kisebbnek lennie a dohányrészecskék tömegének több, mint 25%-ára, a dohányvágot vonatkozásában pedig nevesítve lesz a dohánytörmelék is. Szivarnak és szivarkának kell tekinteni az olyan termékeket is, amelyek tartalmazzak a dohánytól eltérő anyagot is, azonban az egyéb termékkritériumoknak megfelelően.

a(z) 80. §-hoz

A Javaslat meghatározza a dohánytermékek 2011. január 1-jétől hatályos, a vonatkozó uniós irányelv előírásainak is megfelelő adómértékeit. Jogharmonizációt megvalósítva, a cigaretta hossza függvényében a tételes adómértéket az eddigiéknél szigorúbb szabályok szerint kell többszörözni.

a(z) 81. §-hoz

Az adójegyforgalom és a költségvetési bevételek jobb tervezhetősége érdekében változnak az adójegyek beszerzésének korlátozásra vonatkozó, az adóemelések előtti „bespájzolás” visszaszorítását célzó szabályok. A Javaslat továbbá megszünteti azt a lehetőséget, hogy adóraktárból az új adómérték hatálybalépése után még 15 napig a régi adójeggyel lehessen kitérni a dohányterméket, így az adóraktár-engedélyesek esetében is a bejegyzett kereskedőkre és az importálókra vonatkozókkal azonos szabályok érvényesülnek a továbbiakban.

a(z) 82. §-hoz

A Javaslat az importáló jövedéki biztosítékának felhasználásra vonatkozó szabályt módosítja úgy, hogy az import tevékenységhez nyújtott jövedéki biztosítéknak a bejegyzett feladói engedély jövedéki biztosítékaként való beszámítása esetén a vámhatóság a beszámított garancia formájában nyújtott jövedéki biztosíték vonatkozásában nemcsak a különböző bírságtartozások, hanem a bejegyzett feladói tevékenységgel kapcsolatosan esetleg felmerülő adótartozások tekintetében is foganatosíthatson végrehajtást.

a(z) 83. §-hoz

Jogharmonizációs záradék beépítése a Tanács 2010/12/EU irányelvéhez kapcsolódóan.

a(z) 84. §-hoz

A motorfejlesztés utáni adó-visszaigénylés gyakorlati alkalmazásához kapcsolódó átmeneti rendelkezések.

a(z) 85. §-hoz

A Javaslát a motorfejlesztéshez felhasznált üzemanyag utáni adó-visszaigényléshez előírt vámhatósági bejelentés tartalmának, a bejelentés módjának meghatározásához szükséges miniszteri rendelet megalkotásához ad felhatalmazást.

a(z) 86. §-hoz

A Javaslát a bejegyzett feladói engedéllyel is rendelkező, az importált jövedéki terméket adófelfüggesztéssel belföldre feladó importálókra is kiterjeszti jövedéki biztosíték nyújtásának könnyítésére bevezetésre kerülő szabályt (beszámítás lehetősége). További egyszerűsítést, könnyítést jelent, hogy a Javaslát szerint a külön jogszabály szerinti szakképesítéssel és szakmai gyakorlattal rendelkező jövedéki ügyművezetők tekintetében megszűnik a szakmai gyakorlat igazolásának kötelezettsége. A Javaslát a méltányosság alkalmazásának lehetőségét kiterjeszti az üzemanyagtöltő állomások esetében elrendelhető üzletbezárások eseteire is. A Javaslát továbbá néhány - a belső koherencia, illetve nyelvhelyesség miatt szükséges - pontosítást is tartalmaz.

a(z) 87. §-hoz

A gyógyszernek nem minősülő gyógyhatású termékek előállításához felhasznált alkohol adómentességének megszűnésével kapcsolatban álló, szükségtelenné vált rendelkezés hatályon kívül helyezése.

A Javaslát továbbá néhány - a belső koherencia, illetve nyelvhelyesség miatt szükséges - pontosítást is tartalmaz.

7. Az energiaadóról szóló 2003. évi LXXXVIII. törvény módosítása**ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

Az energiaadó törvény módosítása a szabályozásban a gyakorlati jogalkalmazás során felmerült, az egyértelműbb jogalkalmazáshoz, illetve az energiaadó irányelvhez igazítás miatt szükséges pontosításokat, kiegészítéseket célozza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a(z) 88. §-hoz**

A Javaslát arra az esetre írja elő az adókötelezettséget, amikor a felhasználó olyan energiát használ fel adóköteles célra, amely után korábban már visszaigényelte az adót.

a(z) 89. §-hoz

A Javaslát meghatározza, hogy a szén valótlán nyilatkozat adása melletti vásárlása esetén mikor keletkezik adófizetési kötelezettség.

a(z) 90. §-hoz

A Javaslát a 2003/96/EK irányelv rendelkezéseivel összhangban mentesíti az adó alól a szén nem tüzelő- vagy fűtőanyagkénti felhasználását, valamint pontosítja, hogy adó-visszaigénylés érvényesítéséhez önbevallásos adózás esetén nem szükséges számla vagy vámhatósági határozat.

a(z) 91. §-hoz

Nyelvhelyességi, illetve belső koherencia miatt szükséges pontosítások.

a(z) 92. §-hoz

Nyelvhelyességi, illetve belső koherencia miatt szükséges pontosítások.

IV. Fejezet**A VÁMOT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK****8. A Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvény módosítása****ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

A büntető ügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés keretében feldolgozott személyes adatok védelméről szóló, 2008. november 27-i, 2008/977/IB tanácsi kerethatározat 3. cikke, 5. cikke, 9. cikke, 13. cikke alapján a Vám- és Pénzügyőrségről szóló 2004. évi XIX. törvényt, jogharmonizációs kötelezettség teljesítése miatt módosítani kell. Emellett a Vám- és Pénzügyőrség bünyügyi adatkezelési szabályait érintő, időközben szükségessé vált kisebb pontosításokat is tartalmazza ez a fejezet.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a(z) 93. §-hoz**

A módosítást követően a Vám- és Pénzügyőrség az általa kezelt adatokat, személyazonosításra alkalmatlan módon a statisztikai célú felhasználáson túl már történelmi vagy tudományos célra is felhasználhatja.

a(z) 94. §-hoz

A módosítás a VPtv. 36. § (1) bekezdés *h)* és *i)* bekezdésben szabályozott eljárások duplikációjának megszüntetése, illetve a hivatkozott bekezdésekre való hivatkozás pontosítását szolgálja.

a(z) 95. §-hoz

A szakasz újra kodifikálja a VPtv. alapján a külföldi információcserét, a korábbi konkrét szervekre és jogszabályokra való hivatkozás helyett egy általánosabb, rugalmasabb, az információcsere gyakorlati megvalósításának könnyítését szolgáló szabályozás alkalmazását írja elő.

a(z) 96. §-hoz

A jogharmonizációs kötelezettség teljesítéséről szóló jogharmonizációs záradék kiegészítését tartalmazza a szakasz.

a(z) 97. §-hoz

A szövegcsere módosítást követően az új szabályozás egyértelműen meghatározza a Vám- és Pénzügyőrség VPtv. 38. §-a szerinti eljárások esetén az adatkezelés kezdő időpontját.

a(z) 98. §-hoz

A VPtv. módosításával együtt hatályon kívül helyezendő szakasz számot és a módosítás deregulálását szolgáló szabályát tartalmazza.

9. A közösségi vámjog végrehajtásáról szóló 2003. évi CXXVI. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A módosítások a jogalkalmazásból adódó, jogalkotást igénylő problémák kezelését, illetve a vámmentességi közösségi rendelet újrakodifikálásából adódó hivatkozásbeli változások végrehajtására szolgálják.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 99. §-hoz

A javaslat nem közösségi adók és díjak kifejezésre vonatkozó értelmező rendelkezés pontosítására terjed ki, mert a regisztrációs adó és a környezetvédelmi termékdíj nem a vámigazgatási eljárás során kerül már megállapításra, ugyanakkor a vámhatósági adóellenőrzési hatáskör miatt a indokolt a definícióban való szerepeltetésük.

a(z) 100. §-hoz

A módosítás stilisztikai jellegű, a határidő kezdő napjának megjelölését pontosítja.

a(z) 101. §-hoz

A környezetvédelmi termékdíjat jelenleg a környezetvédelmi termékdíjról és egyes termékek környezetvédelmi termékdíjáról szóló 1995. LVI. törvény módosítását követően a 2. § (4) bekezdés a) pontja alapján a termékdíjat a termékdíj köteles termék első belföldi forgalomba hozója (kivéve a reklámhordozó papírnál) vagy saját célú felhasználója fizeti meg önadózással, azaz már nem vámhatósági kiszabás történik. Az önadózás lehetősége azt is jelenti, hogy a gazdálkodók által az előírt bevallási határidőkre benyújtott bevallások összesített adataiban szereplő mennyiségek után a konkrét vámkezelések alkalmával nem állapítható meg a fizetési kötelezettség pontos összege, így biztosítékadás sem elvárható.

a(z) 102. §-hoz

A Bizottság elvárja, hogy a tagállamok a hagyományos saját források felé fennálló tartozásokat ne kezeljék kisebb jelentőségüként, mint a saját államkincstáruk felé fennállókat. A Bizottság szolgálatainak véleménye szerint a tagállamoknak biztosítaniuk kellene, hogy a hagyományos saját források mellett egyéb adókat vagy illetékeket is tartalmazó egyes vámtartozások fejében kapott kifizetéseket legalábbis arányosan osszák el.

a(z) 103. §-hoz

A vámigazgatási bírság és a késedelmi kamat kapcsán a gyakorlati tapasztalatok miatt szükséges az ilyen címen meghozott határozatok által kiszabott összegek módosításáról, visszavonásáról, megváltoztatásáról vagy megsemmisítéséről, illetve visszafizetéséről pontosabb rendelkezést alkotni. A módosítás az 59. § (2) bekezdés a visszafizetéséről szóló határozathozatal kötelezettségéről rendelkezik, javasolt módosítással a visszafizetési kötelezettségről való 59. § (2)-(4) bekezdés szerinti rendelkezések kiegészülnének a hitelkamatra, a késedelmi kamatra, illetve a vámigazgatási bírságra vonatkozó határozatokra vonatkozó szabályokkal is.

a(z) 104. §-hoz

A 1186/2009/EK tanácsi rendelet 133. cikke hatályon kívül helyezte a Tanács 918/83/EGK rendeletét és annak módosításait. Tekintettel erre, a hatályos rendelet száma átvezetésre kerül a Vámtörvénybe. Az újrakodifikált vámmentességi rendelet VI. melléklete szerinti megfelelési táblázat figyelembevételével a korábbi §-számok módosítása is szükséges.

A jogszabály szövege még a *vámáru* kifejezést használja, holott a csatlakozás óta már a Vámkódex a 4. cikk 8. pontjában szereplő „nem közösségi áruk” meghatározást kellene használni, ezért a javaslat elvégzi a szöveg módosítását.

Az AEO tanúsítvánnyal rendelkező gazdálkodók biztosíték-nyújtás alóli mentességére vonatkozó rendelkezésben rossz hivatkozás pontosítása történik.

A Vtv. módosítására előkészített, a gazdálkodókat közvetlenül érintő rendelkezéseket (visszafizetési kötelezettség szabályai, résteljesítés könyvelésére vonatkozó rendelkezés és a termékdíj fizetési kötelezettség biztosíték-mentessége) a folyamatban lévő ügyekben, azaz alapeljárásban vagy jogorvoslat során is, alkalmazni kell, ha az ügyfél számára ez kedvezőbb következményt, kötelezettséget eredményez.

a(z) 105. §-hoz

A VPtv-hez kapcsolódó átmeneti rendelkezések.

Átmeneti rendelkezés arról, hogy a Vtv. e törvény 101. §-a, 103. §-a és 106. §-a hatálybalépésével módosított 33/A. § (6) bekezdését, 48. § (4) bekezdését, 59. § (2) és (4)-(5) bekezdését a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell, ha az, az ügyfél számára kedvezőbb.

a(z) 106. §-hoz

A javaslat a több tagállamra kiterjedő egységes engedélyezés során a gazdálkodó által a vámhatóság felé megküldendő adatok köréből törli a környezetvédelmi termékdíj megállapításához szükséges adatok megkérését.

V. Fejezet

A HELYI ADÓKAT, A GÉPJÁRMŰADÓT ÉS AZ ILLETÉKEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

10. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) kiterjedelmű módosítása csökkenti az iparüzési adókötelezettséggel összefüggő adózói és adóhatósági adminisztrációt, s egyben egyszerűsíti az építőipari tevékenységet végző vállalkozások kötelezettség-
teljesítését.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 107. §-hoz

A Htv-ben szabályozott ideiglenes jellegű iparüzési adókötelezettség jelenleg három tényállási elemet foglal magában: a piaci és vásároló kiskereskedelmi tevékenységet; az építőipari tevékenység-végzést, ha annak időtartama adóéven belül 30 napnál több, de 181 napnál kevesebb; a Magyarországon székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó egyéb tevékenység-végzését. A hatályos szabályozás szerint ha az építőipari tevékenység-végzés 180 napnál hosszabb, akkor az építkezés helye telephellyé válik. Az adóévben megfizetett ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység utáni adót pedig le lehet vonni a székhely, telephely szerinti település számára fizetendő adóból.

Az adókötelezettség-teljesítése (bejelentkezés, bevallás-benyújtás, adófizetés) és annak feldolgozása – különösen piaci és vásároló kiskereskedelmi tevékenység esetén – ugyanakkor sokszor a bevételhez képest aránytalanul magas költséget jelent mind az adózók mind az adóhatóságok számára.

A Javaslat mindezekre figyelemmel, az adózói, adóhatósági költségek mérséklése érdekében csökkenti azokat az esetek számát, amikor az adózónak ideiglenes jellegű iparüzési adókötelezettsége keletkezik.

A Javaslat ezért megszünteti a piaci-vásároló kiskereskedelmi tevékenység utáni adókötelezettséget, az építőipari tevékenység, valamint természeti erőforrás kutatása, feltárása esetén pedig előirányozza, hogy az ideiglenes jellegű adókötelezettség csak a tevékenység-végzés jelenlegi 30. napja helyett, annak 60. napján kezdődjék.

Mindezekon túlmenően a Javaslat azt is lehetővé teszi, hogy ha az építőipari tevékenység-végzés, illetőleg a kutatási, feltárási tevékenység időtartama a településen előreláthatóan 180 napnál hosszabb lesz, akkor az adózó a tevékenység megkezdésekor már eleve úgy jelentkezhessen be, mint állandó jellegű tevékenységet végző. Abban az esetben, ha az ilyen tevékenység-végzés időtartama – az adózó előzetes jelzése alapján – mégsem haladja meg a 180 napot, a Javaslat szerint a tevékenység ideiglenes jellegűnek minősül, s arról a bevallást legkésőbb az adóévet követő év január 15-ig kell benyújtani. A Javaslat értelmében a bevallás-benyújtással egyidejűleg kell az adót is megfizetni, mégpedig esetlegesen – a visszaélések (az adófizetés prolongálása) elkerülése érdekében – az eredeti esedékességtől (azaz azon időponttól, amikor az ideiglenes jellegű tevékenység után eredetileg kellett volna az adót megfizetni) számított késedelmi pótlékkal növelt összegben.

A Javaslat arra az esetre is kitér, hogy ha az adózó az adott önkormányzat illetékességi területén már fizetett ideiglenes adót és a tevékenység-végzés időtartama a 180 napot meghaladja. Ebben az esetben a korábban már megfizetett ideiglenes jellegű adót az adóévi állandó jellegű tevékenység utáni adóba lehet beszámítani.

a(z) 108. §-hoz

A Javaslat az építőipari tevékenységet végző vállalkozásokra vonatkozó sajátos iparüzési adóalap-megosztási módszer alkalmazása érdekében pontosítja a hivatkozásokat, illetve definiálja az építőipari tevékenységet végző vállalkozó fogalmát. Ez utóbbi kapcsán azt rögzíti, hogy az minősül építőipari tevékenységet végzőnek, akinek/amelynek az építőipari teljesítménye (az építőipari tevékenységből származó számviteli törvény szerinti nettó árbevétel, befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék) a vállalkozás össz-teljesítményén belül legalább 75 %-os mértéket ér el.

a(z) 109. §-hoz

Lásd a 4. számú melléklethez tartozó indokolást.

a(z) 110. §-hoz

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Htv-ből a piaci és vásároló kiskereskedelmi tevékenység fogalmát, összefüggésben azzal, hogy e tevékenység a Javaslat szerint már nem lehet ideiglenes jellegű iparüzési tevékenység.

11. A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény módosítása**ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

A gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény (Gjt.) módosítása az Alkotmánybíróság döntésére is figyelemmel, a visszaélések korlátozása és a bevétel-csökkenés elkerülése érdekében korlátozottá teszi a súlyos mozgáskorlátozottakat megillető gépjárműadómentességet. Emellett a légrugós rugózási rendszerű tehergépjárművekre, autóbuszokra vonatkozó adókötelezettség-teljesítése válik könnyebbé.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a(z) 111. §-hoz**

A gépjárműadó-törvény szerint az adó alanya a járműnyilvántartásba bejegyzett üzemben tartó, annak hiányában a tulajdonos. A 2007. év előtt hatályos mentességi rendelkezés alapján a súlyos mozgáskorlátozott adóalany akár tulajdonos, akár üzemben tartó volt egyaránt mentesült az adófizetés alól. Mindez visszaélésekre adott alkalmat, hiszen elégséges volt egy súlyos mozgáskorlátozott közeli hozzátartozó üzemben tartóként való járműnyilvántartásba vétele ahhoz, hogy a törvényi mentességi feltétel teljesüljön. [A visszaéléseket alapvetően nem a gépjárműadó előny, hanem a mozgáskorlátozott igazolvánnyal járó egyéb kedvezmények – például ingyenes parkolási lehetőség, gépjárművásárláshoz 300 ezer Ft államai támogatás – megszerzése indukálta.]

A visszaélések elkerülése érdekében a gépjárműadó-törvény súlyos mozgáskorlátozottsághoz kapcsolódó mentességi szabálya 2007. évtől úgy változott (szűkült), hogy az adómentesség csak a súlyos mozgáskorlátozott adóalany tulajdonos 100 kW-ot meg nem haladó személygépkocsija után érvényesíthető. (A mentesség a hatályos szabályok szerint akkor is jár, ha a súlyos mozgáskorlátozott kiskorút vagy cselekvőképességet kizáró/korlátozó gondnokság alatt álló nagykorút járműtulajdonos adóalany szülője szállítja.) Ebből következően, ha a súlyos mozgáskorlátozott üzemben tartói minőségre tekintettel alanya a gépjárműadónak, akkor esetében nem jár a mentesség. Továbbá akkor sem jár a mentesség, ha járműnyilvántartásban a járműtulajdonos mellett üzemben tartó is szerepel, mert ilyenkor az utóbbi az adó alanya.

Az Alkotmánybíróság 22/2010. (II.25.) AB határozata 2010. december 31-i hatállyal a Gjt. mentességi szabályából hatályon kívül helyezte „a tulajdonában lévő” szövegrészt. Azaz, az AB által megállapított törvényi mentességi szabály alapján 2011. január 1-jétől a súlyos mozgáskorlátozott üzemben tartó adóalany is mentesül az adófizetés alól. Ennek következtében a mentességre jogosult adóalanyok száma (a kivetési adatok alapján a jelenlegi 109.000 főről akár 150.000 főre) nőhet, ami egyfelől a visszaélések fokozódásához vezet, másfelől kb. 0,5 Mrd Ft adóbevétel kiesését eredményez.

A Javaslat ezért előirányozza a mentességi szabály átalakítását, oly módon, hogy az adómentesség csak a súlyos mozgáskorlátozottak által üzemeltetett személygépkocsik átlagos (12.000 Ft/év) adóterhéig járna, az a feletti adóösszeget meg kellene fizetni.

a(z) 112. §-hoz

A gépjármű-adóztatás 2004. január 1-je óta a Közigazgatási Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatal (KEK KH) által vezetett járműnyilvántartás adatai alapján történik. 2010. január 1-jétől a lérugós tehergépjárművekre, autóbuszokra az adómérték kisebb (1200 Ft/100 kg), mint a nem lérugós tehergépjárművekre (1380 Ft/100 kg), ugyanakkor a lérugós rugózási rendszerről KEK KH adatszolgáltatási kötelelem nincs, mert az adatok feltöltését 2010-től kezdték meg. A kedvezőbb adómérték jelenleg tehát csak úgy vehető igénybe, hogy az adózó igazolja az adóhatóság előtt: tehergépjárműve lérugós rugózási rendszerű.

A lérugózásra vonatkozó adatokat a járművek döntő többsége esetén ugyanakkor a járműnyilvántartás már tartalmazza, ezeket az adatokat az önkormányzati adóhatóságok a közlekedési nyilvántartási hatóságtól megkaphatják, adózoói külön bejelentésre e körben már nem lesz szükség. Ezért az igazolási kötelmet a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvényben már csak azokra az esetekre kell fenntartani, amelyekben a járműnyilvántartásból nem tűnik ki a rugózási rendszer milyensége. (E változtatással összefügg az Art-ban az adatszolgáltatási kötelelem előírása.)

12. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításához**ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

Az illetékekről szóló 1990. évi XCII. törvény (Itv.) kiterjedelmű módosítása egyrészt az eljárások egyszerűsítésével, a fizetési határidők egységesítésével az adóztatási költségek csökkentésére irányul, másrészt könnyebbé teszi az adózók számára a személyes illetékmentesség igénybevitelét.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a(z) 113. §-hoz**

Az Itv. hatályos 5. §-a értelmében bizonyos szervezetek (pl.: társadalmi szervezet, egyház, alapítvány) személyes illetékmentességben részesülnek valamennyi illetékmen (vagyonszerzési, eljárási illetékek) esetén, ha vállalkozási tevékenységből származó jövedelmük után nem volt társasági adófizetési kötelezettségük. E feltétel meglétéről jelenleg minden esetben az illetékkiszabásra történő bejelentéskor, illetve az eljárás megindításakor kell nyilatkozni, annak elmulasztása esetén a mentesség nem vehető igénybe.

Tekintve, hogy a mentesség a vagyonszerző személyéhez (annak státuszához) és nem az általa vállalt kötelezettséghez kapcsolódik, a Javaslat a személyes illetékmentes szervezetek vagyonszerzése esetében – annak érdekében, hogy a mentesség könnyebben, s időkorlát nélkül igénybe vehető legyen – eltörli a nyilatkozattételi kötelezettséget, ugyanis az APEH a saját nyilvántartása alapján ellenőrizni tudja, hogy a szervezetnek a vagyonszerzést megelőző naptári évben folytatott vállalkozási tevékenysége után keletkezett-e társasági adófizetési kötelezettsége. Gépjármű, pótkocsi vagyonszerzése, illetve közigazgatási hatósági eljárás indítása esetén ugyanakkor a Tervezet a nyilatkozattételi kötelezettséget fenntartja, mivel sem az eljáró hatóság, sem az okmányiroda nem tudja a társasági adókötelezettséget ellenőrizni, azzal, hogy a Javaslat már nem követeli meg, hogy e nyilatkozattételt a vagyonszerzéskor, illetve az eljárás indításakor kelljen megtenni (az pótolható)

a(z) 114. §-hoz

Az Itv. hatályos szabályozása értelmében a lakóházépítésre alkalmas telekhez kapcsolódó illetékmentesség feltétele akkor tekinthető teljesítettnek, ha a lakóházépítésre nyitva álló

határidő leteltét követő 15. napon rendelkezésre áll a jogerős használatba vételi engedély. A Javaslat értelmében – tekintettel az engedélyezési eljárások gyakori elhúzódására – akkor is teljesítettnek kell tekinteni a feltételt, ha a lakóház építésre nyitva álló határidőn belül az építésügyi hatóság már kiadta a használatbavételi engedélyt, feltéve, hogy az utóbb jogerőre emelkedett.

a(z) 115. §-hoz

Lásd a(z) 114. §-hoz fűzött indokolást.

a(z) 116. §-hoz

Lásd a(z) 114. §-hoz fűzött indokolást.

a(z) 117. §-hoz

Az Itv. hatályos 31. § (3)-(4) bekezdései értelmében, ha egy beadványban több kérelmet terjesztenek elő és azok nem érintik más-más hatóság ügykörét vagy ugyanazon hatóság más-más hatáskörét, az illetéket csak a legmagasabb tételű eljárást kezdeményező kérelem után kell megfizetni.

Tekintve, hogy az eljárási illeték nem okirati illeték (nem beadványonként fizetendő) így ésszerűtlen, hogy a több eljárást generáló beadvány (pl.: egy beadványban több építési engedély iránti kérelem) után csak egyszer kelljen illetéket fizetni. Ezért a Javaslat egyértelműen kimondja, hogy ha egy beadványban több kérelmet nyújtanak be (több eljárást kell a közigazgatási szervnek indítania), akkor az eljárási illetéket kérelmenként (eljárásonként) kell megfizetni.

a(z) 118. §-hoz

Az Itv. hatályos szabályai alapján utólagos illetékfizetés esetén az erre jogosult gazdálkodó szervezet kérelmet nyújt be a nemzetgazdasági miniszterhez. Az Itv. 74. §-ának értelmében a bírósági eljárási illeték utólagos megfizetése annak a gazdálkodó szervezetnek engedélyezhető, amely igazolja, hogy a kérelem benyújtását megelőző 12 hónapban legalább 1000 bírósági (peres és nemperes) eljárást kezdeményezett. Utólagos elszámolás esetén az erre jogosult gazdálkodó szervezet nem az eljárás kezdeményezésekor, hanem részben az engedély megadását (meghosszabbítását) követő hónap 15. napjáig előlegként, részben az engedély lejártakor történő elszámoláskor fizeti meg az általa kezdeményezett ügyekben járó bírósági eljárási illetéket.

Ha a miniszter a kérelemnek helyt ad, akkor erről a kérelmezőt értesíti, s az engedély megadásának tényéről „Tájékoztatót” tesz közzé a Pénzügyi Közlönyben. Az engedély egy évre szól, meghosszabbítását az adópolitikáért felelős miniszter engedélyezi, amennyiben a gazdálkodó szervezet igazolja, hogy a megelőző 12 hónapban az engedély kiadására meghatározott feltételek teljesültek.

Ezt követően – tekintve, hogy az illeték-előlegről bevallás nem létezik – az állami adóhatóság az illetékkiszabás végett a miniszteri engedély ismeretében felhívja a kérelmezőt az előleg megállapításához szükséges adatok közlésére és fizetési meghagyást bocsát ki.

A kérelmezőnek tehát kétszer, a nemzetgazdasági miniszterhez és az állami adóhatósághoz is be kell nyújtania lényegileg ugyanazon adatokat, ami felesleges adatszolgáltatást jelent, a „Tájékoztató” közzététele pedig bonyolítja az eljárást. Gondot jelent az is, hogy az engedély meghosszabbítására vonatkozó kérelem benyújtására nincs határidő, így előfordulhat, hogy az eljárás időigénye miatt az engedély már csak annak lejártát követően hosszabbítható meg. Ugyanakkor ez már valójában nem hosszabbítást jelent, hiszen az eredeti engedély lejárt.

Az is probléma, hogy a bírósági eljárási illeték utólagos megfizetésre jelenleg viszonylag szűk kör jogosult, ugyanakkor a bélyeghasználat visszaszorítása és az adózók „kényelme” szempontjából hasznos a jogintézmény.

A Javaslat ezért egyfelől adminisztrációs egyszerűsítést jelent, hiszen a miniszteri engedély (határozat) állapítja meg a rendelkezésre álló adatok alapján a fizetendő adóelőleg összegét. Másfelől a jelenlegi 1000 kezdeményezett eljárás helyett 250 eljárás is elegendő az utólagos illeték-fizetés engedélyezéséhez, különös figyelemmel arra, hogy a bírósági eljárások zöme fizetési meghagyásos eljárás, melyek intézése a bíróságoktól 2010. július 1-jétől a közjegyzőkhöz került, azok után nem illetéket, hanem díjat kell fizetni, s emiatt az ügyszám csökkenése várható. Továbbá az utólagos illetékfizetésre jogosultak körének bővülésével az illetékbélyeg használata visszaszorítható.

A jogosultság folyamatos biztosítása érdekében – az ügyintézési határidőre és az esetleges hiánypótlásra is figyelemmel – a Javaslat rögzíti, hogy a meghosszabbítás iránti kérelmet legkésőbb az eredeti engedély lejártát megelőző 60. napig kell benyújtani.

A „Tájékoztató” helyett, egyszerűbb és tágabb nyilvánosságot jelent, ha az NgM honlapján kell közzétenni egy „élő” listát a jogosultakról, illetve az engedélyek főbb adatairól.

a(z) 119. §-hoz

Az Itv. hatályos szabályozása szerint a határozattal megállapított illetéket az esedékesség napját követő 15 napon belül késedelmi pótlékmentesen lehet megfizetni, ha azonban ez elmarad, a pótlékfizetési kötelezettség az esedékesség napjától kezdődik. Mindez eltér a határozatban megállapított más adók fizetési rendjétől, ezért az adózók sokszor nem értik a kettős fizetési határidő létét, a pótlékszámítás időpontja ezért többször jogvitát generál az adózó és az adóhatóság között.

A Javaslat ezért az esedékesség időpontjának 15 nappal történő eltolásával az adózóknak okozott sérelem nélkül megszünteti a jelenlegi kettős fizetési határidőt, egységesítve azt valamennyi fizetési kötelezettség esetén.

a(z) 120. §-hoz

A Javaslat – az Itv. e törvénnyel módosított 5. §-ával összefüggésben – rögzíti, hogy, ha a szervezet jogosult az illetékmentesség alkalmazására, de illetéket mégis fizetett, akkor a megfizetett illetéket kérelmére az állami adóhatóság az adóvisszatérítés szabályai szerint visszatéríti.

Mivel az eljárási illetéket főszabály szerint illetékbélyegben kell leróni, a Javaslat szerint a visszatérítés iránti kérelmet – az adóhatóság részére címezve – az eljáró közigazgatási hatóságnál vagy bíróságnál kell benyújtani annak érdekében, hogy az eljárási illeték megfizetésének tényét a hatóság igazolja. Az igazolást követően a közigazgatási hatóság vagy bíróság a visszatérítés iránti kérelmet az állami adóhatósághoz továbbítja.

a(z) 121. §-hoz

A Javaslat Itv. újonnan megállapított rendelkezéseinek alkalmazásáról is rendelkezik. A Javaslat szerint a személyes mentesség feltételeiről szóló nyilatkozat megtételére, a több kérelmet tartalmazó beadvány illetékére, az utólagos illetékfizetés engedélyezésére, valamint a fizetési meghagyásban megállapított illeték esedékességére vonatkozó szabályokat a hatályba lépésük után illetékkiszabásra bejelentett – vagy más módon az állami adóhatóság tudomására jutott – vagyonszerzési ügyekben, az eljárási illetékek tekintetében pedig a

hatálybalépésüket követően kezdeményezett közigazgatási hatósági és bírósági eljárásokban kell alkalmazni.

Ezzel szemben a lakóházépítéshez kapcsolódó illetékmentesség feltételének teljesítését könnyítő rendelkezéseket a Javaslát szerint már minden olyan ügyben alkalmazni kell, melyben a lakóházépítésre nyitva álló határidő a módosító törvény kihirdetését követően jár le.

a(z) 122. §-hoz

A Javaslát az összehangolja az Itv-ben használt jogi terminológiát az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény szóhasználatával.

a(z) 123. §-hoz

Lásd a a(z) 117. §-hoz fűzött indokolást.

13. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Javaslát az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény módosításával az ingatlanforgalmazási célú illetékkedvezmény igénybevételét és feltételének ellenőrzését kívánja könnyebbé és egyszerűbbé tenni.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 124. §-hoz

Az Itv. 23/A. §-a által biztosított un. továbbértékesítési célú illetékkedvezmény feltételének teljesítése, a futamidő végén tulajdonjog átszállást eredményező lízingbe adás (zárt végű lízing) esetében is csak a tulajdonjog bejegyzéssel, vagy a tulajdonjog fenntartással történő eladás tényének feljegyzésével (széljegyzésével) igazolható. Az ingatlan-nyilvántartási bejegyzést megalapozó jogviszony, a bejegyzés alapjául szolgáló okirat tartalma azonban jelenleg nem szabályozott. Tekintettel arra, hogy az un. zárt végű lízing, mely a lízingbevevő szerződészerű teljesítése esetén a futamidő végén újabb szerződéskötés nélkül – a lízingbeadó tulajdonjog bejegyzési engedélyével együtt – tulajdonjogot keletkeztet a lízingbevevőnél, a tartalmi hasonlóság okán a Javaslát elrendeli, hogy a földhivatal az ilyen szerződéseket a tulajdonjog fenntartással történő eladással azonos módon kezelje. E megoldás – amellet, hogy a lízingbevevő tulajdonjog várományát is biztosítja – könnyebbé teszi az ingatlanforgalmazási célú illetékkedvezmény igénybevételét és feltételének ellenőrzését. Így mind a lízingcégek mind az adóhatóság számára egyszerűsödik az eljárás.

VI. Fejezet

14. Az államháztartás egyensúlyát javító különadóról és járadékról szóló 2006. évi LIX. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A kölcsönös felelősségvállalás jegyében a költségvetési egyensúly javítása, stabilizálása érdekében az általános adófizetési kötelezettséget meghaladó közteherviselésre képes adófizetők szolidaritására alapozva az Országgyűlés a pénzügyi szervezetek 2010. évi különadó kötelezettség megállapító 2010. évi XC. törvényt 2010. július 22-én elfogadta, amely törvény 2010. szeptember 27-én hatályba lépett. A pénzügyi szervezeteket ideiglenesen – 2012-ig – terhelő különadó kötelezettségének 2011-re vonatkozó rendelkezéseit fogalmazza

meg a Javaslat. A különadó alapja az egyes adóalanyok szervezeti formájától függően a 2009. üzleti évi számviteli beszámolóban (a naptári évtől eltérő üzleti évet választó adóalanyoknál a rendelkezésre álló legutolsó beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján) kimutatott módosított mérlegfőösszeg, kamateredmény, díj- és jutalékeredmény, korrigált nettó árbevétel vagy a biztosítók esetén a korrigált díj, befektetési alapkezelőnél a kezelt vagyon együttes értéke. A pénzügyi szervezetnek a 2009. üzleti évi beszámolója alapján a 2011. évi különadó-fizetési kötelezettségét a 2011. március 10-éig kell megállapítani, bevallani és négy egyenlő részletben, a negyedév utolsó hónapjának 10. napjáig kell megfizetnie.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 125. §-hoz

A pénzügyi szervezetnek a 2009. üzleti évi beszámolója alapján a 2011. évi különadó-fizetési kötelezettségét a 2011. március 10-éig kell megállapítani, bevallani és négy egyenlő részletben, a negyedév utolsó hónapjának 10. napjáig kell megfizetnie.

Kiegészítő rendelkezés szabályozza a 2010-ben jogelőd nélkül alakult pénzügyi szervezetek adókötelezettségét, tekintettel arra, hogy ezen szervezeteknek 2010-ben még nem keletkezett különadó-fizetési kötelezettsége, ezért először 2011-ben válnak a különadó-kötelezettség alanyává. Ezek a pénzügyi szervezetek a különadó-fizetési kötelezettséget a 2011. szeptember 10. napjáig a rendelkezésre álló beszámolóval lezárt üzleti év adatai alapján állapítják meg, vallják be és 2011-ben két egyenlő részletben 2011. szeptember 10. napjáig és december 10. napjáig fizetik meg.

A 2011. évi különadó kötelezettséget annak a naptári évtől eltérő üzleti évvel választó adózónak is teljesíteni kell, amely 2010. szeptember 30-áig különadó bevallás teljesítésére nem volt kötelezett.

A módosítás egységesen szabályozza a jogutód nélküli megszűnést, az átalakulással történő megszűnést azzal az esettel, amikor a pénzügyi szervezet különadó kötelezettsége azért válik esedékessé, mert kikerül a törvény hatálya alól.

a(z) 126. §-hoz

A Javaslat a 2011-ben megállapított és bevallott különadót a 2011. évi adózás előtti eredmény terhére rendeli elszámolni.

a(z) 127. §-hoz

A jogutód nélküli megszűnés és az átalakulással történő megszűnésre vonatkozó külön rendelkezések hatályon kívül helyezését tartalmazza a módosítás, tekintettel arra, hogy azok egységesen, külön bekezdésben kerülnek szabályozásra.

15. A távhőszolgáltatás versenyképessé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

a(z) 128. §-hoz

A távhőszolgáltatók versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény célja, hogy forrást teremtsen a távhőt felhasználó lakóépületek és lakások költségcsökkentő felújításához, így különösen egyedi fűtésszabályozás kialakításához, ezért a módosítás következtében a törvény a 2011. évben továbbra hatályban marad.

VII. Fejezet

A TÁRSADALOMBIZTOSÍTÁS PÉNZÜGYI ALAPJAIT ÉS A MUNKAERŐPIACI ALAPOT MEGILLETŐ EGYES BEFIZETÉSEKET ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

16. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A járuléktörvény javasolt módosításai

- a járulékszabályok egyszerűsítése érdekében a jövőre nézve megszüntetik a főállású vállalkozókra irányadó, a tevékenységre jellemző kereset utáni járulékfizetés szabályait,
- a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló új közösségi rendelet végrehajtásához szükséges eljárási szabályokat állapítanak meg,
- az egészségügyi szolgáltatásra jogosultak nyilvántartásával, bejelentésével kapcsolatban olyan változtatásokat tartalmaznak, amelyek a jogalkalmazás során felmerült problémák rendezése érdekében szükségesek.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 129. §-hoz

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet 13. cikk (5) bekezdésének és a 987/2009/EK rendelet 21. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezést állapít meg.

a(z) 130. §-hoz

Az Sza törvény változásaival összhangban módosul a járulékalapot képező jövedelmek felsorolása, továbbá a hallgatói munkaszerződés alapján járó hallgatói munkadíj újra biztosítási kötelezettséggel jár, és ezzel egyidejűleg társadalombiztosítási jogosultságokat is teremt.

a(z) 131. §-hoz

A javaslat szerint megváltozik a minimálbér fogalmának meghatározása a Tbj.-ben. A minimálbér egyrészt a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállalók részére fizetendő kötelező legkisebb személyi alapbér havi összegét, másrészt ha a főállású vállalkozó főtevékenysége legalább középfokú szakképzettséget igényel a garantált bérminimum összegét jelenti.

a(z) 132. §-hoz

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet 13. cikk (5) bekezdésének és a 987/2009/EK rendelet 21. cikkének végrehajtásához szükséges rendelkezést állapít meg.

a(z) 133. §-hoz

A jogalkalmazás során számos esetben problémaként merült fel az, hogy a munkaviszony (ezáltal a biztosítás is) kezdetét veszi akkor is, ha a munkavállaló ténylegesen nem lép munkába (az Mt. szerint ugyanis, ha erről a felek kifejezetten nem rendelkeznek, a munkaviszony kezdete a munkaszerződés megkötését követő munkanap). A javaslat szerint a biztosítás akkor jön létre, amikor a munkavállaló ténylegesen is felveszi a munkát. Ezáltal

elkerülhetők az olyan téves bejelentések is, amikor a törvény szerint létrejött ugyan a biztosítás, de a munkavégzés valamilyen okból meghiúsult.

a(z) 134. §-hoz

A javaslat egyértelművé teszi, hogy a három évesnél fiatalabb gyermek gondozása miatt igénybe vett fizetés nélküli szabadság alatt csak akkor nem szünetel a biztosítás, ha a munkavállaló gyermeke gondozása, ápolása miatt ellátásban részesül. Terhességi-gyermekágyi segély a szülési szabadságnak megfelelő időtartamra folyósítható. Szülési szabadság ideje alatt a biztosítás nem szünetel, így arról külön rendelkezni nem szükséges.

a(z) 135. §-hoz

A harmadik országbeliek a jelenleg hatályos szabályok szerint kiküldetés, kirendelés és munkaerő-kölcsönzés esetén korlátlan ideig mentességet élveznek a járulékfizetési kötelezettség alól. A javaslat szerint a mentesség 2 évre korlátozódna, figyelemmel arra is, hogy olyan külföldiekre ne terjesszük ki a kötelező társadalombiztosítást, akik valóban csak rövid ideig, átmeneti jelleggel dolgoznak Magyarországon.

a(z) 136. §-hoz

A nem biztosítottak egészségügyi szolgáltatási járulékának mértéke az infláció mértékével megegyezően emelkedik.

a(z) 137. §-hoz

A járulékiszabályok egyszerűsítése érdekében megszűnik a legalább a minimálbér kétszerese utáni járulékfizetés szabálya, és újra a munkavállaló részére ténylegesen kifizetett jövedelem képezi a járulékok alapját.

A javaslat tartalmazza a járulékfizetési felső határ bevezetését a munkáltató által fizetendő társadalombiztosítási járulékra is, amelynek konkrét összegét a költségvetési törvény határozza meg.

a(z) 138. §-hoz

Az Szja törvény változásaival összefüggő módosítást tartalmaz.

a(z) 139. §-hoz

A jelenleg hatályos kormányrendeleti szabály törvényi szintre kerül.

a(z) 140. §-hoz

Az Szja törvény változásaival összhangban a jövőre nézve megszűnik a főállású vállalkozókra érvényes előírás, amely alapján a járulékokat – főszabály szerint – legalább a tevékenységre jellemző kereset után kell megfizetni. E főszabály alól alkotmányossági okok miatt volt kivétel, ugyanis a vállalkozó a járulékevallásban teljesített bejelentés esetén az ennél kisebb tényleges jövedelem után fizethetett járulékot, de ekkor is legalább a minimálbér alapulvételével (így ugyanannál a vállalkozónál párhuzamosan kétfajta járulékfizetési alsó határ érvényesült).

Az egyszerűbb és átláthatóbb szabályozás érdekében a javaslat megszünteti a tevékenységre jellemző kereset utáni járulékfizetés szabályát.

Az új minimális járulékalap a következő:

- az egyszeres minimálbér, illetve

- középfokú végzettséget igénylő vállalkozói tevékenység esetén – a munkaviszonyban foglalkoztatottakhoz hasonlóan – a garantált bérminimum összege.

A javaslat tartalmazza a járulékfizetési felső határ bevezetését a társas vállalkozás által fizetendő társadalombiztosítási járulékra is, amelynek konkrét összegét a költségvetési törvény határozza meg.

a(z) 141. §-hoz

Lásd az előző §-hoz fűzött indokolást.

A javaslat tartalmazza a járulékfizetési felső határ bevezetését az egyéni vállalkozó által fizetendő társadalombiztosítási járulékra is, amelynek konkrét összegét a költségvetési törvény határozza meg.

a(z) 142. §-hoz

Az eva adózóknál is megszűnik a tevékenységre jellemző kereset utáni járulékfizetés szabálya. Az ő esetükben a járulékalap a minimálbér összege.

a(z) 143. §-hoz

A javaslat szerint nem szűnne meg automatikusan az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsága annak a megállapodást kötő külföldi személynek, aki a járuléktartozását a tárgyhónap végéig rendezzi.

a(z) 144. §-hoz

A jogalkalmazás során a hajléktalanok egészségügyi ellátásra való jogosultságának nyilvántartásával kapcsolatban több probléma is felmerült. Egyrészt a jelenleg hatályos törvény nem rendezte azt a kérdést, hogy a bejelentés kinek a kötelezettsége. A bejelentés azért elengedhetetlen, mivel a jogosult a bejelentés teljesítésével kerül be az OEP biztosított nyilvántartásába. Másrészt a törvényi definíció és a joggyakorlat ellentmondásos, mivel hajléktalannak a Tbj. szerint az minősül, akinek nincs bejelentett lakóhelye. Sok hajléktalan azonban településszintű lakcímmel rendelkezik, akiket emiatt az egészségbiztosító ilyen jogcímen egészségügyi ellátásra jogosultként nyilvántart. A javaslat a hajléktalan személyek ellátási jogosultságának fenntartásával ezt az ellentmondásos helyzetet úgy kívánja rendezni, hogy a hajléktalanellátó intézmények lennének azok, amelyek a bejelentést teljesíthetnék. Ugyanakkor, ha a hajléktalan személy nem veszi igénybe a szociális ellátórendszer szolgáltatásait, akkor is jogosult a jelenleg hatályos szabályok szerint is, és a jövőben is – szociális rászorultság címén – ellátásra (ez utóbbi esetben a jegyző ad ki 1 évre hatósági bizonyítványt, és ő jelenti be a rászorultat az egészségbiztosítónak).

a(z) 145. §-hoz

A 2010 év közben bevezetett új egyszerűsített foglalkoztatás szabályaival való összhang megteremtése érdekében szükséges a pályakezdők pénztárválasztási határidejére vonatkozó szabályok pontosítása.

a(z) 146. §-hoz

Az Szja tv. adóelőleg elszámolásával kapcsolatos rendelkezéseivel összhangban, ha az egyéni járulék bármely okból nem vonható le, azt a foglalkoztató köteles megelőlegezni, és a munkavállalóval szembeni követeléseként nyilvántartásba venni.

a(z) 147. §-hoz

A jogsértések hatékonyabb megelőzése érdekében a javaslat rendelkezik arról, hogy az ún. szívességi bejelentéseknél, vagyis amikor a bejelentő rosszhiszeműen olyan személyt jelentett be, akire a biztosítás nem terjed ki, vagy magasabb összegű tb ellátások megszerzése érdekében rosszhiszeműen magasabb járulékot vallott be, akkor a tb járulék, illetve a bevallott és a tényleges jövedelem különbözetére eső tb járulék nem igényelhető vissza.

a(z) 148. §-hoz

A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet 13. cikkének előírása miatt, arra az esetre, amikor egy magyar biztosított más EU-tagállamban is végez párhuzamosan keresőtevékenységet, meg kell teremteni a törvényi szabályokat arra vonatkozóan, hogy a külföldi foglalkoztató is megfizesse a magyar biztosított alkalmazottja után a járulékokat a magyar tb-rendszerbe. A külföldi vállalkozás a járulékkötelezettségek teljesítésénél eljárhat az Art. szerinti képviselője útján, vagy saját maga közvetlenül is. Annak érdekében, hogy az adminisztrációs kötelezettség ne nehezítse a járulékok megfizetését a magyar tb-rendszert nem ismerő külföldi vállalkozásoknak, ezért a bejelentkezés, bevallás és befizetés módja egyszerűbb lesz. Ennek részletszabályait a Tbj. végrehajtási rendelete fogja tartalmazni.

a(z) 149. §-hoz

2011-től a jövőre nézve megszűnnek a tevékenységre jellemző kereset utáni járulékfizetéssel kapcsolatos szabályok. Indokolt emellett egy olyan átmeneti szabály alkalmazása, amely kimondja, hogy azok a vállalkozók, aki nem megfelelően alkalmazták a tevékenységre jellemző kereset utáni járulékfizetésre vonatkozó (meglehetősen összetett) szabályokat, azokkal szemben az adóhatóság emiatt ne alkalmazhasson mulasztási bírságot vagy adóbírságot.

a(z) 150. §-hoz

A javaslat szerint az összesített járulékgigazolás tartalmára vonatkozó rendelkezés pontosításra kerül.

a(z) 151. §-hoz

A Tbj. módosításaihoz kapcsolódó átvezetéseket tartalmazza.

17. Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény módosítása**ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS**

Az Szja törvény változásaival összhangban hatályon kívül helyezésre kerülnek a kivétkiegészítéssel és a személyes közreműködői díjkiegészítéssel összefüggő ehófizetési szabályok.

RÉSZLETES INDOKOLÁS**a(z) 152. §-hoz**

Az Szja törvény változásaival összefüggő módosítást tartalmaz.

a(z) 153. §-hoz

Megszűnik az a kivételszabály, hogy az állandó lakóhely szerinti lakás mentesül az ehófizetési kötelezettség alól. Ennek a kivételnek a fenntartása szakmailag nem indokolt, és

sok esetben visszaélésekre is lehetőséget teremt (a bejelentett állandó lakcím sok esetben nem egyezik meg azzal a lakással, ahol az illető életvitelszerűen él). A kisjövedelműek ehó alóli mentességét ugyanakkor továbbra is biztosítja az a szabály, hogy egymillió forint alatti bérbeadásból származó jövedelmet nem terheli ehó.

a(z) 154. §-hoz

Az Szja törvény változásaival összefüggő módosítást tartalmaz.

a(z) 155. §-hoz

Az Szja törvény változásaival összefüggő módosítást tartalmaz.

a(z) 156. §-hoz

Az Szja törvény változásaival összhangban megszűnnek a kivétkiegészítéshez és a személyes közreműködői díjkiegészítéshez kapcsolódó ehófizetési szabályok.

18. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az egységes jogalkalmazás elősegítése érdekében a javasolt módosítások konkrétan meghatározzák, hogy a rehabilitációs hozzájárulási kötelezettség megállapításakor a munkaadók mely személyeket vehetnek figyelembe megváltozott munkaképességű munkavállalóként, illetve e munkavállalók megváltozott munkaképességét milyen okiratok, határozatok stb. igazolják.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 157. §-hoz

A Tbj. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján biztosított az álláskereső támogatásban részesülő személy. A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben foglaltak alapján szüneteltetni kell az álláskereső járadék folyósítását, ha az álláskereső terhességi-gyermekágyi segélyre, gyermekgondozási díjra, illetőleg gyermekgondozási segélyre való jogosultságának megállapítását jelenti be. Ebből következően az egészségbiztosítási pénzbeli ellátásban részesülő személy, az ellátás folyósításának tartama alatt nem biztosított. Az Ebtv. 42/A. § (1) bekezdése alapján gyermekgondozási díjra a biztosított szülő jogosult:

- a) ha a gyermekgondozási díj igénylését - a gyermeket szülő anyja esetén a szülést - megelőzően két éven belül 365 napon át biztosított volt,
- b) a terhességi-gyermekágyi segélyben részesült anyja, akinek a biztosítási jogviszonya a terhességi-gyermekágyi segély igénybevételének időtartama alatt megszűnt, feltéve, hogy a terhességi-gyermekágyi segélyre való jogosultsága a biztosítási jogviszonyának fennállása alatt keletkezett és a szülést megelőzően két éven belül 365 napon át biztosított volt, és a gyermeket saját háztartásában neveli.

A jelenleg a jogszabályi előírások alapján a gyermekgondozási díj kérelem miatt álláskereső támogatásban nem részesülő szülő gyermekgondozási díjra azért nem jogosult, mert az álláskereső támogatás szünetelése alatt nem áll fenn a biztosítási jogviszonya.

A fenti módosítással az ellátást kérő a terhességi-gyermekágyi segély, illetve a gyermekgondozási díj megállapításának első napján biztosított lesz, így jogosulttá válhat

mind a terhességi-gyermekágyi segélyre, mind pedig a gyermekgondozási díjra. Az Eb tv. 41. § (1) bekezdése, valamint a 42. § c) pontja a kettős folyósítást lehetővé teszi.

a(z) 158. §-hoz

A rehabilitációs hozzájárulási kötelezettség tekintetében a javaslat megszünteti a kirendelés és a munkaerő-kölcsönzés esetére vonatkozó kivételt, továbbá a jogalkalmazás segítése érdekében a létszám meghatározásánál konkrétan hivatkozik a KSH útmutatójára.

a(z) 159. §-hoz

A jogalkalmazók részéről egyre erősödő igény, hogy meg kellene határozni törvényi szinten azt, hogy a rehabilitációs hozzájárulás szempontjából pontosan kit kell megváltozott munkaképességűnek tekinteni. Gyakran felmerül ugyanis a kérdés, hogy a hozzájárulás-fizetési kötelezettség jogszerű teljesítésénél problémát jelent az erre vonatkozó törvényi definíció, tételes felsorolás hiánya. A gyakorlatban a rehabilitációs hozzájárulási kötelezettség megállapításakor a megváltozott munkaképességű munkavállalók foglalkoztatásához nyújtható költségvetési támogatásáról szóló 177/2005. (IX. 2.) Korm. rendelet 2. § (1) bekezdését alkalmazzák, amely alapvetően egy állami támogatás rendszerében határozza meg ezt a fogalmat.

A jogbiztonság és az egységes jogalkalmazás érdekében elengedhetetlen, hogy a törvény a rehabilitációs hozzájárulás tekintetében is pontosan meghatározza, hogy kik minősülnek megváltozott munkaképességűeknek.

a(z) 160. §-hoz

A javasolt rendelkezés konkrétan meghatározza, hogy a munkáltató milyen dokumentumot kérhet a munkavállalójától a megváltozott munkaképesség igazolása érdekében.

a(z) 161. §-hoz

Szövegpontosítás.

VIII. Fejezet

A SZÁMVITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

19. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) módosítása elsősorban az egyszerűsített éves beszámolókészítés lehetőségének a bővítését, a külföldi pénzürtékre szóló eszközök és kötelezettségek mérlegkészítéskori átértékelésének egységes kezelését, a külföldi pénzürtékre szóló részesedések, értékpapírok értékesítéskori eredményének egyszerűbb elszámolását, valamint a jogszabályi környezet változásának számviteli előírásokon történő átvezetését tartalmazza.

Az Szt. további egyéb módosítása a gyakorlati alkalmazás során felmerült kérdések, felvetések megválaszolását, egyértelmű megítélését segítik.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 162. §-hoz

Az Szt. jelenleg hatályos előírása szerint – többek között – akkor lehet behajthatatlan követelésként leírni egy követelést, ha a végrehajtással kapcsolatos költségek nincsenek

arányban a követelés várhatóan behajtható összegével. A fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény szerint a fizetési meghagyásos eljárás a közjegyző hatáskörébe tartozó, a pénzkövetelések érvényesítésére szolgáló egyszerűsített polgári nemperes eljárás. A fizetési meghagyásos eljárás is díjköteles, ezért a Javaslat lehetővé teszi, hogy a költség-haszon elv érvényesítésével ezen eljárással összefüggésben is leírásra kerülhessen a behajthatatlan követelés.

a(z) 163. §-hoz

A módosítás a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény előírásaival való összhang megteremtését szolgálja, az elektronikus pénzeszköz definíciója tekintetében.

a(z) 164. §-hoz

A módosítással lehetővé válik a zártkörűen működő részvénytársaságok, a konszolidálás során a nemzetközi számviteli standardokat vagy más külföldi számviteli előírásokat alkalmazó konszolidálásába bevont vállalkozások és a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepei számára az egyszerűsített éves beszámoló készítése az általános, mérhetőhöz kötött szabályoknak megfelelően.

a(z) 165. §-hoz

A próbaüzemeltetés során felmerült költségek, ráfordítások a folyamatban lévő beruházás bekerülési (beszerzési) értékét növelik. Ha a próbaüzemeltetés során, annak eredményeként termékeket is állítanak elő, illetve szolgáltatásokat is nyújtanak, akkor ezen termékek, illetve szolgáltatások előállítási költségének (figyelembe vehető értékének) összegével a beruházás bekerülési (beszerzési) értékét kell csökkenteni. A Javaslat a bekerülési (beszerzési) érték ezen csökkentését szabályozza oly módon, hogy azt legfeljebb a próbaüzemeltetés során felmerült, a beruházás bekerülési (beszerzési) értékében figyelembe vett összes költség, ráfordítás összegében engedi meg elszámolni.

a(z) 166. §-hoz

Az Szt. hatályos rendelkezései szerint a devizaárfolyam-változás hatását az év végi értékelés során akkor kell elszámolni, ha annak hatása az eszközökre, kötelezettségekre, valamint az eredményre jelentős. E rendelkezés számos értelmezésbeli problémát vet fel, eltérő gyakorlati megoldásokra ad lehetőséget. Ennek kiküszöbölésére, az egységes gyakorlat elősegítése érdekében a törvényjavaslat minden vállalkozó tekintetében előírja az árfolyamváltás hatásának az elszámolását.

A hatályos rendelkezések egységesen szabályozzák az évközi könyvelés és a beszámoló elkészítése során alkalmazandó árfolyamok kérdését. Míg az üzleti év végi értékelés tekintetében megfelelő az adott napi legutolsó árfolyam alkalmazása, addig az automatikus könyvelési rendszerek esetenként az éppen aktuális napon belüli árfolyamokat használják. Ennek a jogszabályi megalapozottságát biztosítja a módosítás, azzal, hogy lehetővé teszi a napon belüli árfolyamok megfelelő kiválasztását, és a választás rögzítését a számviteli politikában.

a(z) 167. §-hoz

Uniós elvárás alapján a kiegészítő mellékletben szerepeltetni szükséges a könyvvizsgáló által végzett szolgáltatások díját külön-külön összegezve, melyről a hatályos Szt. is rendelkezik. A tapasztalatok szerint azonban igény mutatkozik arra, hogy a könyvvizsgáló által végzett szolgáltatások díja ne szerepeljen számszerűsítve, mert az sértheti mind a megbízó, mind a

könyvvizsgálatot végző könyvvizsgáló üzleti érdekeit. A mentesítésre az egyszerűsített éves beszámoló készítői esetében az uniós szabályozás lehetőséget ad. Figyelembe véve, hogy mind az EU-s, mind a hazai szabályozás célja alapvetően a transzparencia és végső soron a könyvvizsgálói függetlenség biztosítása, ezért a javasolt módosítás értelmében az egyszerűsített éves beszámolót készítői nem a díjak összegét, hanem azok megoszlását kell, hogy szerepeltessék a kiegészítő mellékletben, azzal az uniós szabályozásból eredő előírással, hogy a tételes díjakat a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság rendelkezésére bocsátják, amikor ezt a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság kéri.

a(z) 168. §-hoz

A módosítás szövegpontosítást tartalmaz az átalakulással kapcsolatos elszámolásokra vonatkozóan, az egységes jogértelmezés elősegítése érdekében.

a(z) 169. §-hoz

A számvitelt módosító rendelkezéseket először a 2011. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

E törvénynek az Szt.-t módosító rendelkezései a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.

a(z) 170. §-hoz

A módosítás az összevont (konszolidált) éves beszámoló egyes mérlegsorai számozásának pontosítását tartalmazza.

a(z) 171. §-hoz

A módosítás szövegpontosításokat tartalmaz, az egységes jogértelmezést segíti. Lásd még a a(z) 164. §-hoz, a(z) 172. §-hoz és a(z) 173. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 172. §-hoz

A módosítással lehetővé válik a naptári évtől eltérő üzleti évvel rendelkező gazdálkodók számára is az egyszerűsített éves beszámoló készítése, az általános szabályoknak megfelelően.

Az Szt. jelenleg hatályos előírása szerint a külföldi pénzürtékre szóló részesedésnél, hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroknál az értékesítés árfolyamnyereségét (árfolyamveszteségét) a deviza árfolyamváltozás hatásának kiszűrésével kell megállapítani. E szabályt alkalmazni kell az érintett eszközökre akkor is, ha a befektetett eszközök, illetve ha a forgóeszközök között kerülnek kimutatásra. Az értékesítés eredményéből a devizaárfolyam változás hatásának a kiszűrése jelentős adminisztrációs (számítási) többlet feladatokat ró a gazdálkodó szervezetekre, miközben az eredménykimutatásban jelentkező információ-többlet a hozzá kapcsolódó munkával arányosan nem jelentkezik. Amennyiben az érintett eszközök a forgóeszközök között kerülnek kimutatásra, akkor ezen eszközök értékesítéséhez kapcsolódó értékesítési eredmény és a deviza árfolyamváltozás hatása is a pénzügyi műveletek egyéb bevételei, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között jelenik meg. Befektetett eszközök esetében az értékesítés eredménye a Befektetett pénzügyi eszközök árfolyamveszteségeként vagy árfolyamnyereségeként, míg a deviza árfolyamváltozás hatása a pénzügyi műveletek egyéb bevételei, illetve a pénzügyi műveletek egyéb ráfordításai között jelenik meg, de ebben az esetben is az értékesítéshez kapcsolódó eredmény egyenlege a pénzügyi műveletek eredményében mutatkozik. A Javaslat hatályon kívül helyezi a deviza árfolyamváltozás hatásának kiszűrésére vonatkozó előírást, ezzel jelentősen leegyszerűsítve az elszámolást.

További módosítás a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény, a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény és a számviteli törvény előírásai közötti összhang megteremtését szolgálja azáltal, hogy egy kiüresedett számviteli eljárást megszüntet.

a(z) 173. §-hoz

A csak devizavételi, vagy csak devizaeladási és az átlagos [az Szt. 60. §-ának (4) bekezdése szerinti] árfolyam közötti eltérés kiegészítő mellékletben való bemutatása jelentős többletadminisztrációt eredményez az ezen opciót választó gazdálkodóknak, ezért a törvényjavaslat a kiegészítő mellékletben történő ezen bemutatási kötelezettséget hatályon kívül helyezi.

Az értékesítés nettó árbevételének tevékenységenkénti megoszlásáról adatokat kell szolgáltatni az éves beszámolót készítő gazdálkodóknak. Ezen információk bemutatásánál az üzleti évben ténylegesen végzett tevékenységből realizált árbevétel főbb tevékenységenkénti összetétele a lényeges, és nem a létesítő okiratban megjelölt tevékenységek szerinti megosztás, ezért ez utóbbi kitélt a módosítás megszünteti.

A magyar anyavállalatot – amely maga is leányvállalata egy külföldi székhelyű anyavállalatnak (főlérendelt anyavállalatnak) – a főlérendelt külföldi anyavállalata bizonyos esetekben mentesítheti az összevont (konszolidált) éves beszámoló készítési kötelezettség alól. Az Szt. jelenleg hatályos előírása szerint a mentesített magyar anyavállalatnak ebben az esetben hiteles fordításban, magyar nyelven a főlérendelt külföldi anyavállalat összevont (konszolidált) éves beszámolóját és összevont (konszolidált) üzleti jelentését, az ezekről készült könyvvizsgálói jelentést kell közzétennie. A hiteles fordítás jelentős többlet költségeket ró a vállalkozásokra, ezért az adminisztrációs terhek csökkentése érdekében a Javaslat szerint változatlanul magyar nyelven kell az érintett beszámolót közzétenni, annak hiteles fordítását azonban nem követeli meg. Így a vállalkozásokra bízva, hogy a főlérendelt külföldi anyavállalat összevont (konszolidált) éves beszámolóját milyen módszerrel fordítják le. Az eredeti nyelven készült beszámolót a főlérendelt anyavállalat székhelyén meg lehet tekinteni. A törvényjavaslat pontosítja a közzététel időpontját is: annak határidejét nem a külföldi beszámoló fordulónapjától számítja, hanem a beszámoló elfogadásának időpontjától.

20. A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) módosításának indoka, hogy a Kkt. igazodjon a közelmúltban felmerült hazai, európai uniós illetve nemzetközi igényekhez, elvárásokhoz, különös tekintettel a kamarai önkormányzati működés során felhalmozódott tapasztalatokra és a könyvvizsgálói közfelügyeleti rendszerrel kapcsolatban rendezendő kérdésekre.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 174. §-hoz

A nemzetközi könyvvizsgálati standardok fogalom pontosítása azért indokolt, mert a jelenlegi definíció nem tartalmazza, hogy pontosan mely testület által elfogadott standardokról van szó a Kkt-ben.

a(z) 175. §-hoz

A választottbíráskodásról szóló 1994. évi LXXI. törvény 2. §-ának (1) bekezdése alapján állandó választottbírárságot alapító okiratban országos gazdasági kamara hozhat létre, törvény ettől eltérően rendelkezhet. Magyarországon jelenleg a következő választottbírárságok működnek: a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara Állandó Választottbírársága, a Pénz-és Tőkepiaci Állandó Választottbírárság, a Hírközlési Állandó Választottbírárság, az Energetikai Állandó Választottbírárság és a Sport Állandó Választottbírárság. A könyvvizsgálattal, számvittel kapcsolatos speciális ügyek köre indokolja, hogy a Magyar Könyvvizsgálói Kamara számára is megnyíljon a lehetőség, hogy Állandó Választottbírárságot hozzon létre meghatározott ügykörök tekintetében. A módosítás a Magyar Könyvvizsgálói Kamara Állandó Választottbírárságának létrehozását lehetővé tevő törvényi felhatalmazást teremt meg.

a(z) 176. §-hoz

A gyakorlati tapasztalatok szerint a minőségellenőrzés, valamint a pénzmossással kapcsolatos felügyeleti tevékenység, mint speciális – helyszíni vizsgálatot, zárójelentést és észrevételezést is magában foglaló – eljárás során a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényben (a továbbiakban: Ket.) foglalt ügyintézési határidők nehezen tarthatóak, ezért indokolt az ügyintézési határidő meghosszabbítása a többi kamarai hatósági eljáráshoz képest. A határidők tekintetében a törvényi eltérés a Ket. alapján megengedett.

a(z) 177. §-hoz

A gyakorlatban igény mutatkozik arra nézve, hogy a könyvvizsgálók a szakma rangos hagyományait idéző címeket használhassák. A módosítás biztosítja a kamarai tag könyvvizsgáló részére azt a jogot, hogy a „hites könyvvizsgálói” cím mellett a „bejegyzett könyvvizsgáló”, valamint a „könyvszakértő” címet is használhassa, azonban a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátása során kiadott jelentésekben csak a „kamarai tag könyvvizsgáló” címet használhatja, annak érdekében, hogy az új címek használata ne okozzon zavart a kapcsolódó jogszabályok alkalmazása során.

a(z) 178. §-hoz

A fegyelmi eljárások során jelenleg írásbeli megrovás, pénzbírság, a Kkt. 49. §-a szerinti minősítés megvonása, továbbá a kamarából történő kizárás, illetve a könyvvizsgáló cég engedélyének visszavonása fegyelmi büntetés szabható ki. A fegyelmi eljárások tapasztalatai azt mutatják, hogy a jelenlegi szankció rendszer nem kellően differenciált, mert nem nyújt lehetőséget a könyvvizsgálói tevékenység „felfüggesztésére”. A könyvvizsgálói tevékenység szüneteltetése a tevékenység „felfüggesztéséhez” hasonló, hiszen a szüneteltetés időtartama alatt a könyvvizsgáló nem végezhet jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet. A szüneteltetés meghatározott időre történő elrendelése megfelelő fegyelmi büntetés lehet azokban az esetekben, amikor a kizárás fegyelmi büntetés nem szükséges, azonban meghatározott időre indokolt eltiltani a kamarai tagot a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység ellátásától.

A módosítás megteremti az összhangot a fegyelmi büntetések új szabályozásával, amely alapján

- a kamara fegyelmi bizottságának lehetősége van a szüneteltetést, mint fegyelmi szankciót előírni,

- a fegyelmi eljárás alapján tevékenységét szüneteltető kamarai tag is köteles gondoskodni megbízásainak átadásáról vagy megszüntetéséről, továbbá a vele munkaviszonyban lévő kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló jelölt jogviszonyának megszüntetéséről,
- a fegyelmi eljárás során meghatározott időre elrendelt szüneteltetés esetén a szüneteltető kamarai tagnak is kérelmeznie kell, hogy végezhesen jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet, ezt azonban csakis a fegyelmi határozatban meghatározott időtartam leteltével teheti meg.

A Kkt. alapján a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatot végezni kívánó kamarai tag könyvvizsgáló vállalja, hogy más kamarai tag könyvvizsgálónál, könyvvizsgáló cégnél létesített munkaviszonyán kívüli munkaviszonyban, továbbá közalkalmazotti, köztisztviselői jogviszonyban, szolgálati viszonyban, munkaviszony jellegű jogviszonyban a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység megkezdésének időpontjától nem áll. A kamarai tag könyvvizsgáló azt is vállalja, hogy könyvvizsgáló cégen kívül más gazdálkodó szervezetben (szervezetben) személyes közreműködésre tagként, vezető tisztségviselőként a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység megkezdésének időpontjától nem lesz kötelezett. A Kkt. ezen túl meghatározza, hogy milyen összeférhetlenségi szabályoknak kell megfelelnie a könyvvizsgálónak. Amennyiben ilyen jogviszonyt létesít, illetve összeférhetetlen jogviszony keletkezik, a kamarai tag köteles kérni a szüneteltetés engedélyezését abban az időpontban, amelyben a kamarai tag könyvvizsgáló már nem tud megfelelni a hivatkozott követelményeknek. Az összeférhetetlen jogviszony bejelentésére és így a szüneteltetésre irányuló kérelem benyújtására eljárási szempontból indokolt határidőt szabni, amely a Javaslat alapján az összeférhetetlen jogviszony létesítésétől számított hatvan nap. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a kamarai tag könyvvizsgáló felmentést kap az összeférhetetlen jogviszony fenntartásának tilalma alól.

a(z) 179. §-hoz

A Kkt. előírásai alapján a szüneteltető kamarai tag könyvvizsgálót bizonyos kivételekkel nem illetik meg a kamarai tagságból eredő jogok, és nem terhelik az abból fakadó kötelezettségek. A törvényjavaslat egyértelművé teszi, hogy a szüneteltető kamarai tagok is kötelesek adataik változását bejelenteni, továbbá, hogy velük szemben is lefolytatható fegyelmi eljárás abban az esetben, ha a jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálaton kívüli egyéb szakmai szolgáltatás nyújtása során megsértik az etikai szabályzatban foglalt követelményeket.

a(z) 180. §-hoz

Lásd a(z) 178. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 181. §-hoz

A hatályos előírás értelmében a könyvvizsgáló jelöltek névjegyzékébe – kérelemre – jelenleg azt kell felvenni, aki többek között vállalja, hogy Magyarországon, a képzési programnak megfelelő, legalább két évre szóló, heti 36 órás munkaviszonyt létesít kamarai tag könyvvizsgálóval, könyvvizsgáló céggel. A gyakorlatban azonban sokak számára nehézséget okoz a heti 36 órás munkaviszony létesítése, miközben a szükséges könyvvizsgálói gyakorlati ismeretek elsajátítása más módon is megoldható. Előbbiekre tekintettel indokolt a heti 36 órás munkaviszony előírását egy rugalmasabb szabállyal felváltani, amelynek részleteit a kamara önkormányzati szabályzatban határozza meg azzal, hogy a rugalmasabb szabályozás nem eredményezheti a kamarai tagfelvételhez szükséges gyakorlati idő rövidülését.

A módosítás másik része összefügg azzal, hogy aki heti 36 órás munkaviszonynál rövidebb időtartamú munkavégzésre létesít jogviszonyt, annak értelemszerűen a gyakorlati idő tovább

tarthat, mint a jelenlegi – összesen – három év, de legfeljebb hat év alatt kell az elvárt gyakorlatot megszerezni.

a(z) 182. §-hoz

Lásd a(z) 175. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 183. §-hoz

A közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó kamarai tag könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek minőségellenőrzését jelenleg könyvvizsgálóként dolgozó, kamarai tag minőségellenőrök végzik, a kamara által irányított társvizsgálati rendszerben, a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság felügyelete mellett. Az Európai Bizottság 2008/362/EK ajánlása értelmében a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátó könyvvizsgálók, könyvvizsgáló cégek külső minőségbiztosításának a könyvvizsgálói szakmától függetlennek kell lennie és a közfelügyelet közvetlen irányításával kell megvalósulnia. A módosítás az ajánlásnak való megfelelést szolgálja.

a(z) 184. §-hoz

Lásd a(z) 183. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 185. §-hoz

Lásd a(z) 183. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 186. §-hoz

Lásd a(z) 183. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 187. §-hoz

Lásd a(z) 183. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 188. §-hoz

A minőségellenőrzés során a Kamara minőségellenőrzési bizottsága által hozott határozatban foglalt kötelezettségeket a kamarai tag könyvvizsgálónak, a könyvvizsgáló cégnek be kell tartania. Ezek a kötelezettségek jogszabályban előírt kötelezettségeken alapulnak, és ha a kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég nem teljesíti, akkor azzal fegyelmi vétséget követ el. Az előbbiekre tekintettel indokolt az az előírás, hogy amennyiben a kamarai tag könyvvizsgáló, a könyvvizsgáló cég a minőségellenőrzés során hozott jogerős határozatban foglaltakat nem teljesíti, a minőségellenőrzési bizottság elnöke ne jogosult, hanem köteles legyen fegyelmi eljárást kezdeményezni.

a(z) 189. §-hoz

Lásd a(z) 183. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 190. §-hoz

A fegyelmi eljárások tapasztalatai alapján sok esetben az összeférhetlenségi szabályok megsértése szolgáltatott okot a fegyelmi eljárás megindítására és fegyelmi büntetés kiszabására. Fokozottan fel kell hívni a figyelmet az összeférhetlenségi szabályok megtartására, ezért ezen szabályok megszegését az egyes nevesített fegyelmi vétségek között indokolt szerepeltetni.

a(z) 191. §-hoz

Azon kamarai tagokkal szemben, akik meghatározott minősítéssel rendelkeznek, és így jogosultak a minősítésüknek megfelelő cég (pénzügyi intézmény, önkormányzat, stb.) jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálatát ellátni, a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete és az Állami Számvevőszék (érintett állami szerv) is kezdeményezhet fegyelmi eljárást a kamara fegyelmi megbízottjánál. A jelenleg hatályos szabályok értelmében – figyelembe véve az adatok szenzitivitását – a fegyelmi eljárást kezdeményező szerv nem kaphat értesítést sem a fegyelmi eljárás megindításáról, sem a jogerős fegyelmi határozatról. A módosítás lehetővé teszi, hogy az érintett állami szervek az általuk kezdeményezett fegyelmi eljárásról értesüljenek. Adatvédelmi szempontból indokolt előírni azonban, hogy ezen érintett állami szervek nem hozhatják nyilvánosságra a tájékoztatásul megkapott határozatot.

a(z) 192. §-hoz

A Kkt. jelenleg hatályos szabályozása alapján, ha a kamarai tag könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég az előírt fizetési kötelezettségek teljesítését elmulasztja, ezen fegyelmi vétség miatt vele szemben indult fegyelmi eljárás során minden esetben fegyelmi tárgyalást kell tartani. A fizetési kötelezettség elmulasztása egyszerű megítélésű eset, fegyelmi tárgyalás tartását nem igényli, ezen túl a fegyelmi tárgyalás tartása indokolatlan adminisztrációs teherrel is jár. A módosítás alapján a fegyelmi tárgyalás megtartására csak akkor kerülne sor, ha azt a könyvvizsgáló, könyvvizsgáló cég az eljárást elrendelő határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül kéri. Ennek hiányában a fegyelmi bizottság tárgyaláson kívül hoz határozatot.

a(z) 193. §-hoz

Lásd a(z) 178. §-hoz tartozó indokolást.

Lásd a(z) 192. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 194. §-hoz

A módosítás egyik indoka, hogy a hatályos szabályok alapján a fegyelmi határozatot csak az eljárás alá vontnak kell kézbesíteni, a jogi képviselőjének nem. A jogi képviselő is jogosult a megküldött határozat ellen fellebbezni, ezért biztosítani kell a jogi képviselőnek történő kézbesítés törvényi feltételét.

Lásd a(z) 192. §-hoz tartozó indokolást.

a(z) 195. §-hoz

A fegyelmi eljárások nem tartoznak a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CLX. törvény hatálya alá, ezért az egyes, a könyvvizsgálók és könyvvizsgáló cégek jogait érintő eljárási cselekmények törvényi szinten történő rendezése indokolt. A határozatok kézbesítésével kapcsolatos szabályok megfelelő szinten történő rendezését szolgálja a módosítás.

a(z) 196. §-hoz

A módosítás célja, hogy a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság és a Magyar Könyvvizsgálói Kamara közfelügyeleti rendszerben betöltött szerepét tisztázza. A közfelügyeleti rendszert alapvetően a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság működteti, ehhez azonban szükséges a kamara, mint hatóság közreműködése. A jelenleg működő közfelügyeleti rendszeren tartalmilag annyiban változtat a módosítás, hogy egyértelművé teszi: a közfelügyeleti feladatok tekintetében a végső felelősség a Bizottságot terheli.

a(z) 197. §-hoz

A hatályos szabályok nem rendezik, hogy a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság tagja lehet-e olyan személy is, akivel szemben a kamara fegyelmi büntetést vagy figyelmeztetést alkalmazott. Az a korábbi vagy jelenlegi kamarai tag könyvvizsgáló, akivel szemben a kamara fegyelmi büntetést szabott ki vagy figyelmeztetést alkalmazott a bizottsági tagság időtartama alatt, illetve a bizottsági tagságra vonatkozó felkérést megelőzően, nyilvánvalóan nem vehet részt egy olyan testület munkájában, amely a könyvvizsgálatba vetett bizalom erősítését szolgálja.

a(z) 198. §-hoz

A könyvvizsgálói tevékenység közhitelességének biztosítása érdekében felállításra került 2008-ban a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság. E bizottság feladata a közérdek érvényre juttatása a könyvvizsgálói tevékenység folyamatos ellenőrzésén keresztül. A hitelesség érdekében a bizottság tagjainak többsége nem lehet gyakorló könyvvizsgáló, azonban feltétel, hogy megfelelő szakmai tudással rendelkezzenek e szakterületen („független tagok”). A Kkt. jelenleg kizárja a független tagok köréből a kamara összes tagját, és nem veszi figyelembe, hogy létezik olyan kamarai tagsági jogviszony is, amely nem teszi lehetővé a könyvvizsgálói tevékenység gyakorlását, ugyanakkor garantálja a naprakész szakmai tudást („szüneteltető” státuszú kamarai tagsági jogviszony). Emiatt indokolt lehetővé tenni, hogy a bizottságban független tagként ne csak a kamarán kívüli szakemberek vehessenek részt, hanem olyan kamarai tagok is, akik esetében a sajátos, „szüneteltetői” tagviszonyuk okán ugyanúgy megvalósul a könyvvizsgálói tevékenység gyakorlásától való függetlenség, és biztosított a szaktudás.

a(z) 199. §-hoz

A minőségellenőrzési rendszer továbbfejlesztésével összefüggésben indokolt rendelkezni arról, hogy a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság tegye közzé, hogy a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók könyvvizsgálóival, könyvvizsgáló cégeivel szemben lefolytatott minőségellenőrzés során milyen főbb hiányosságokat tapasztalt, és milyen intézkedéseket tett ez ügyben. A nyilvánosság erejével könnyebben elérhető az a közfelügyeleti cél, hogy a befektetők védelme érdekében a könyvvizsgálat színvonala tovább erősödjön.

a(z) 200. §-hoz

A Kkt. javasolt módosításait a 2011. január 1-jét követően indult minőségellenőrzések és felügyeleti tevékenység során, valamint a 2011. január 1-jét követően elrendelt eljárásokban, továbbá a 2011. január 1-jét követően benyújtott kérelmek esetében kell alkalmazni.

A Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság tagjaival kapcsolatos feltételek módosításának egyike a jelenlegi előírásoknál szigorúbb előírást tartalmaz, ezért a módosításnak nem lehet visszamenőleges hatálya. A kihirdetést követően hatályba lépő új feltételeknek csak a kihirdetést követő napot követően felkért bizottsági tagoknak kell megfelelniük.

a(z) 201. §-hoz

A módosítások egy része technikai jellegű, illetve a törvényen belüli konzisztencia megerősítését szolgálja.

A Kkt. 180-183. §-ainak módosításának indoka a következő. A hatályos szabályozás alapján a kamara a kijelölt szerv az EGT tagállamai, illetve harmadik országok közfelügyeleti hatóságával történő együttműködésre. A gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy a kamara, mint a könyvvizsgálók szakmai szervezete a külföldi közfelügyeleti hatóságok számára nem

fogadható el az együttműködés lebonyolításához. A kamara helyett a nemzetközi együttműködésre a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság, mint a szakmától független szerv kijelölése indokolt.

A módosítások egy része a mentori rendszer módosításával kapcsolatos összhang megteremtését szolgálja.

A módosítások harmadik köre a fegyelmi eljárásokkal kapcsolatos módosításokkal való összhang megteremtését szolgálják.

a(z) 202. §-hoz

A kamara helyett a nemzetközi együttműködésben a Könyvvizsgálói Közfelügyeleti Bizottság kijelölése vált indokolttá, ezért a 183/A. § hatályon kívül helyezése a törvényi konzisztencia megteremtése érdekében szükséges.

A Kkt. 5. §-a g) pontjának hatályon kívül helyezésének indoka, hogy az okleveles könyvvizsgálói képzési program részét képező vizsga, a szakmai kompetencia vizsga, valamint a különbözeti vizsga engedélyezése indokolatlanul minősül közigazgatási hatósági eljárásnak. Az eljárások során a kérelmező részéről nem merülnek fel olyan garanciális igények, melyekre tekintettel az engedélyezést a Ket. eljárásoknak megfelelően kellene lefolytatni, továbbá felesleges adminisztrációs terhekkel jár mind az ügyfél, mind az eljáró hatóság szempontjából.

A Kkt. 91. § (2) bekezdés a) pontjában a szakirányú feltétel hatályon kívül helyezésének indoka, hogy a tapasztalatok szerint a képzési programba történő felvételi eljárásoknál több esetben értelmezési kérdéseket vet fel a szakirány megítélése.

21. A külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény módosítása

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A módosítás a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény közötti összhang megteremtését szolgálja.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 203. §-hoz

A módosítással javul az összhang a külföldi székhelyű vállalkozások magyarországi fióktelepeiről és kereskedelmi képviseleteiről szóló 1997. évi CXXXII. törvény és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény között, és lehetővé válik a fióktelepek részére is az egyszerűsített éves beszámoló készítése, továbbá pontosításra kerül a külföldi vállalkozás számviteli beszámolójának letétbe helyezési és közzétételi kötelezettsége.

a(z) 204. §-hoz

A fiók tv-t módosító rendelkezéseket először a 2011. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

E törvénynek az fiók tv-t módosító rendelkezései a 2010. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazhatók.

22. A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény módosítása

RÉSZLETES INDOKOLÁS

a(z) 205. §-hoz

A gazdasági társaságokról szóló törvény (Gt.) 2007-es módosítása alapján 2008. január 1-jétől a részvénytársaságok esetében akkor kötelező a könyvvizsgálat, ha azt vagy a számviteli törvény, vagy a társasági szerződés, vagy – a köztulajdon védelme érdekében – törvény előírja. A Gt. zártkörűen működő részvénytársaságokra vonatkozó előírásai azonban úgy rendelkeznek, hogy az alapszabályban meg kell határozni a könyvvizsgáló személyét. Ez alapot adhat a törvény olyan irányú értelmezésére, amely szerint a zártkörűen működő részvénytársaságok könyvvizsgálati kötelezettségére nem a Gt. előzőekben említett általános szabályai vonatkoznak, hanem feltétel nélkül minden esetben kötelező számukra a könyvvizsgálat. A Gt. javaslat szerinti módosítása egyértelművé teszi, hogy a zártkörűen működő részvénytársaságok könyvvizsgálata esetében is a Gt. főszabályait kell alkalmazni.

a(z) 206. §-hoz

Lásd az előző §-hoz tartozó indokolást.

IX. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

23. Hatályba léptető rendelkezések

a(z) 207. §-hoz

A törvénymódosítás főszabály szerint – meghatározott kivételekkel – 2011. január 1-jén lépnek hatályba.

A Javaslat Tao tv-t érintő módosításai eltérő időpontban lépnek hatályba. A 2010. január 1-jén hatálybalépő rendelkezések mellett az általános, 10 százalékos társasági adókulcsot megállapító rendelkezés, és az azzal összefüggő egyéb jogtechnikai jellegű módosítások 2013. január 1-jén lépnek hatályba.

A főszabálytól eltérően – a vonatkozó irányelvek hatálybalépéséhez igazodva – az áfa-törvényt érintő egyes rendelkezések hatályba lépése 2011. március 3-a.

A VPtv-t módosító rendelkezések 2010. november 27-én lépnek hatályba.

E törvénynek a Kkt.-t módosító rendelkezései fő szabályként 2011. január 1-jén lépnek hatályba. Ettől eltérően az azonnal alkalmazni kívánt rendelkezések a kihirdetést követő napon, míg a megfelelő felkészülést igénylő, a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodók könyvvizsgálóinak minőségellenőrzésére vonatkozó előírások 2011. július 1-jén lépnek hatályba.

a(z) 208. §-hoz

Technikai dereguláció.

24. Átmeneti rendelkezések

a(z) 209. §-hoz

A 2008/9/EK tanácsi irányelv módosította az EU-ban letelepedett, de a visszatérítés helye szerinti tagállamban nem letelepedett adóalanyok számára történő hozzáadottérték-adó

visszatérítésre vonatkozó eljárást azáltal, hogy a régi papíralapú rendszer helyébe elektronikus rendszer lépett. A 2010. január 1-jétől hatályba lépett új szabályok értelmében a visszatérítési kérelmeket legkésőbb a visszatérítési időszakot követő naptári év szeptember 30-ig kell benyújtani a letelepedés helye szerinti tagállamnak. Az eljárás gyakorlati alkalmazása során több tagállamban problémák merültek fel. Annak érdekében, hogy az adóalanyok ne essenek el emiatt a visszatérítendő adó összegétől, a Tanács elfogadta a nem a visszatérítés helye szerinti tagállamban, hanem egy másik tagállamban letelepedett adóalanyok részére a 2006/112/EK irányelvben előírt hozzáadottérték-adóvisszatérítés részletes szabályainak megállapításáról szóló 2008/9/EK irányelv módosítását tartalmazó irányelvet.

Ennek értelmében a 2009-es visszatérítési időszakokra vonatkozó kérelmek benyújtásának határidejét kivételesen 2011. március 31-ig meghosszabbítják. Ezt az irányelvi módosítást ülteti át a Javaslat, továbbá tekintettel arra, hogy a visszatérítési kérelmek benyújtására eredetileg előírt határidő hamarabb lejárt, minthogy az említett irányelv elfogadása megtörtént, rendelkezni kell, hogy a köztes időszakban benyújtott kérelmezők se essenek el a visszatérítési igényük érvényesíthetőségétől.

25. Jogharmonizációs záradék

a(z) 210. §-hoz

Jogharmonizációs záradék.

MELLÉKLETEK

1. számú melléklet

Az adóterhet nem viselő járandóság adójogi kategóriájának megszűnése, és a hatályos Szja törvény alapján adóterhet nem viselő járandóságként meghatározott juttatások adómentes juttatássá válása miatt számos ponton módosul az Szja törvény 1. számú melléklete.

Az adóterhet nem viselő járandóság a hatályos szabályok szerint olyan adóköteles jövedelem, amelyet az adó megállapítása során figyelembe kell venni, de a rá eső adót nem kell megfizetni, szerepe abban jelentkezik, hogy – köznyelviileg – feltolja a többi jövedelmet az adótábla mentén. Tekintettel arra, hogy az egy kulccsal történő adóztatás bevezetése miatt erre nincs szükség, a Javaslat az adómentes jövedelmek közé sorolja a hatályos szabályok szerinti adóterhet nem viselő járandóságokat (például nyugdíj).

Ennek megfelelően 2011. január 1-jétől adómentes jövedelemnek minősül – többek között –:

- a nyugdíj, a nyugdíjas magánszemélyt megillető baleseti járadék, a nyugdíjkorhatárt elért magánszemély által kapott jövedelempótló kártérítés;
- a gyermekgondozási segély, anyasági támogatás, gyermeknevelési támogatás, nevelőszülői díj;
- az ápolási díj, a szociális gondozói díj;
- az ösztöndíj-jellegű juttatások, az ösztöndíjas foglalkoztatott meghatározott juttatásai, a hallgatói munkadíj;
- a felsőoktatásról szóló törvény alapján adományozott arany, gyémánt, vas, illetve rubin diszoklevélhez kapcsolódó pénzbeli juttatás;
- a szépkorúak jubileumi juttatása;
- a felszolgálati díj és a fogyasztótól közvetlenül kapott borraivaló;
- a gazdaságátadási támogatás;
- a munkáltatói lakáscélú támogatás, amely adómentességének és juttatásának részletszabályait is – változatlanul – tartalmazza a törvény;

- a házassági vagyonszövetség megszűnése esetén a vagyonelemek házastársi megváltásának adómentessége az ingatlan mellett minden jogra és az értékpapírra is kiterjed, ezért az adómentességet biztosító rendelkezés a lakással kapcsolatos adómentességek közül átkerül az egyéb indokkal adómentes bevételek közé.

Adómentes továbbá – a hatályos szabályokkal azonos feltételek mellett – a termőföld hasznóbérbé-adásából származó bevétel.

A Javaslat újrafogalmazza, pontosítja az elemi kár, katasztrófa esetén adható kártérítések adómentességére vonatkozó szabályt, egyértelművé téve, hogy a közelmúltban bekövetkezett környezeti katasztrófával összefüggésben a munkáltató által adott segély, támogatás is adómentes.

2. számú melléklet

A Javaslat rendelkezést iktat be az Szja tv. 11. számú mellékletébe az egyéni vállalkozói tevékenység költségelszámolására vonatkozó általános rendelkezéseket a tevékenység szüneteltetése időszakában beszerzett anyagok és tárgyi eszközök elszámolására vonatkozóan.

3. számú melléklet

A termékkörben tapasztalt áfa-csalások visszaszorítása érdekében a fordított adózással adóztatandó hulladékok köre a használt akkumulátorokkal egészül ki.

4. számú melléklet

A Javaslat szerint a Htv. melléklete két ponton módosul. Egyfelől a Javaslat az építőipari tevékenységet végzőkre irányoz elő egy sajátos megosztási módot, másfelől rögzíti, hogy a székhely szerinti településre legalább mekkora nagyságú iparüzési adóalapot kell osztania a vállalkozónak.

Az építőipari tevékenységet végző vállalkozások számára – a többi adózóhoz képest – nagyobb adminisztrációt jelent az egyes építkezések helye szerinti településekre való iparüzési adóalap-megosztás, mint a klasszikus telephelyekre vonatkozó adóalap-megosztás, mert a munkavállalók éven belül sokszor több építkezésen dolgoznak, gyakran váltakozó módon, s mindezek követése külön adminisztrációt igényel.

Ezért a Javaslat az építőipari tevékenységet végző vállalkozások számára lehetővé tesz egy – a döntésüktől függő – a hatályos szabályok szerinti megosztási módokhoz képest egyszerűbb megosztási módszert is.

A Javaslat szerint ennek lényege, hogy a teljes adóalap 50 %-át a székhely és a „klasszikus” (nem építőipari tevékenység miatt előálló) telephely szerinti településekhez a hatályos megosztási módok szerint kell megosztani. Az adóalap másik 50 %-át pedig az egyes építkezések miatt telephellyé váló települések között, mégpedig az ott előállított építőipari teljesítmény arányában. Konkrétan: a településen végzett építőipari tevékenységből származó számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegének, a vállalkozó építkezés miatt telephellyé váló településen végzett építőipari tevékenységből származó összes számviteli törvény szerinti értékesítés nettó árbevétele és az adóév utolsó napján fennálló, építőipari tevékenységgel összefüggésben készletre vett összes befejezetlen termelés, félkésztermék, késztermék értéke együttes összegében képviselt aránya szerint lehet megosztani az adóalapot.

A Htv. hatályos rendelkezése értelmében a vállalkozónak a székhely szerinti településen mindig keletkezik állandó jellegű iparüzési tevékenység utáni adókötelezettsége, s e településre mindenképp kell valamilyen összegű adóalap-részt osztania (a székhely szerinti településen az adóalap nem lehet nulla, hiszen a székhelyhez mindig köthető vállalkozási résztevékenység). Gondot jelent ugyanakkor a vállalkozó számára a székhely szerinti településre való adóalap-megosztás nagyságának meghatározása, illetve sokszor vitát gerjeszt az adóhatóság és a vállalkozó között, ha a vállalkozónak van más településen telephelye, s a székhely kvázi csak levelezési címként funkcionál (az ügyvezetés csak „papíron” zajlik a bejegyzett székhelyen, ekképp a székhely szerinti településhez csak minimális tevékenység, s minimális adóalap-rész kapcsolódik).

Ezért a Javaslat külön szabályként rögzíti, hogy – a személyi jellegű ráfordítás-arányos és az ún. komplex iparüzési adóalap-megosztás esetén – az ügyvezető, ügyvezetők után figyelembe veendő személyi jellegű ráfordítás legalább 10 %-át a székhely szerinti településhez kell kimutatni. Ezzel függ össze az is, hogy a Javaslat szerint nem alkalmazható az eszközérték arányos megosztás, ha a székhely szerinti településre eszközérték nem jut (ezen megosztási módszernél ugyanis a személyi jellegű ráfordítás nem vehető figyelembe, így nem írható elő minimális adóalap-rész).

5. számú melléklet

Lásd a(z) 172. §-hoz tartozó indokolást.